GÖNÜLDEN
ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 139-7)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (139-7)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ

"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-139-7)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.
(139-7)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

Sayfa no.

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekraraları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir.

Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim. Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ.

01- SOHBET ARASI SOHBET KUR'AN

19/04/2001 Perşembe günü İzmir'de Eşrefpaşa'dayız sohbetimizi oradan sürdürüyoruz, Şeyh Edebali'ni türbesinde öyle yazıyordu, bir insan okumamış olabilir yani okuyamamış olabilir, kalem ile okuyamamış olabilir ama hayattaki tecrübeleri ona güzel bir değerlendirme açısı hazırlamışsa ona cahil insan denmez. Ama değerlendirmeleri yerli yerinde olacak bunun için ne lazım geliyor, evvela menfaatini düşünmemesi lazımdır. Doğru değerlendirmek için her halukarda nefsine pay çıkarmaması lazımdır ve gerçekçilik üzere bakması lazımdır. İşte bizim de hayatımız böyle geçiyor, 12 yaşından beri bu işlerin içerisindeyim başımızdan neler geçti, nelerle görüştük nerede bir Hakk ehli var diye duyduksa koşturduk büyük büyük diye ifade ettikleri kimseler aslında kendilerini dahi tanımıyorlar.

Küçük görme babında söylemiyorum onların halleri kendilerini ilgilendirir, yani nice şöhret olmuş insanları azıcık araştırdığınız zaman bakıyorsunuz ki balon gibi halleri var, biraz abartılı halleri var, ben bütün tanıdığımız dostlara söylerim çünkü ne kadar çok kişi varsa o kadar çok bilgi vardır, bilgi vardır derken tanışıklık vardır, mesela biz seninle tanışırız senin bir başka yerde bildiğin ehl-i kemal vardır, bana haber verirsin beraber gideriz bunda herhangi bir benlik gurur olmaz isterse ilim ehli bizden taleb edenden küçük olsun o bir şey fark etmez, insan 12-15-20 yaşını aşmışsa artık onların arasında büyüklü küçüklü diye bir şey aramamak lazımdır.

Bilgi kimde varsa oradan onu almak lazımdır. Çünkü ilim bizim malımızdır, yitiğimizdir, bu kibir gurur meselesi olacak bir iş değildir. belki başka şeylerde kibir gurur olur olabilir ama eğitimde kibir gurur olmaz. Hz Ali Efendimiz ne diyordu, "Bana bir harf öğretenin kölesi olurum" diyor. ilk emrimiz "İKRA" dır, neden acaba, evvela İkra diye başladı da sonra "Kul" diye devem etti, sonra "İKRA" kelimesi değişik yerlerde geçtiği ise de Hz Rasulullah hakkında değildir, olsa da çok az geçti, başkaları hakkında başka şekilde kullanıldı o "İKRA" ama en

önce Hz Peygambere amir olarak emir olarak geldi, sonra başkalarına dönük Hz Peygambere “KUL” ile hitap etti.

Neden “İKRA” olarak devam etmedi, Ya Muhammed “Oku” denmedi, gittiğimiz de baktığımızda bakıyorsunuz ki daha henüz şeriat ehli bir imamdan farkı olmayan yani mertebesi itibariyle şeriat ehliyle şeriat mertebesinde hayatını sürdüren kişinin çok büyük tarikat ehli hakikat ehli imiş gibi bulunması ortaya çıkıyor. Gittiğimiz yerden biraz daha yükselerek çıkarsak o yerden bir şeyler almış oluyoruz ama gittiğimiz yer bizi daha aşağılara çekiyorsa bir daha oraya sokulmayız zaman kayıbı olur.

Okullarda okutulan islami eğitimin düzeyi nedir, resmi okullarda orada aleyhinde lehinde değil bakın ben bir şeyin ne lehinde ne aleyhinde olurum, eğer doğru ise acizane kendi idrakıma göre kabul ederim tatbik ederim daha güzelini bulursam ama yanlışsa orada da Hakk’ın bir tecellisi vardır, bizim onu eleştirmemiz söz konusu değildir, yani konuşmalarımızı bu manada alınmayın kesinlikle saf temiz olarak dostça konuştuğumuzu düşünün bizim her hangi bir paye gibi herhangi bir maddi varlık gibi herhangi bir yerde olmak gibi ne amacımız var ne de bir şeyimiz vardır, ben sıradan işte sokakta gezen bir kardeşinizim, farkı olmayan bir insanım.

Olabildiği kadar bazı tecrübelerimiz var, onlardan da faydalandırmaya çalışıyoruz, bu da borcumuz çünkü bize bir şeyler vermişlerse o bizimle giderse o emanete yazık olur, o emaneti vermek gerekiyor, oluşan bir şey varsa bu yüzden yani bizim her hangi bir sevap kazanalım davası da değildir, sevap ile de işimiz yoktur, aslında günah ile de işimiz yok, bu da işin başka bir tarafıdır. Eğer bir kişinin benliği varsa o benliğe göre sevap ve günah vardır, ortada benliğin yoksa sevabı kime bağlayacaksın günahı kime bağlayacaksın, A’raf suresinde bildiğiniz gibi cennet ve Cehennem arasında bir yer vardır, orada rical bir takım insanlar vardır, Cennetlik ve Cehennemlik olanları simalarından tanırlar, ve ne cennetliktirler ne cehennemliktirler, bu ayeti izah ederlerken

tabi diyorlar ki bunların günah ve sevapları eşit olduğundan yani % 50, % 50 olduğundan ne cennete giderler ne de cehenneme giderler ama sonradan Cenab-ı Hakk onları rahmetinden cennete dahil eder, bu tabi zahiri itibariyle doğru olmakla beraber ama özü ve hakikati itibariyle hiç de böyle değildir, şimdi biz Kur'an-ı Kerim'i yargılayacak halimiz yoktur, tefsircileri de yargılayacak halimiz yoktur, tabi burada ne yazılmışsa metin olarak meal olarak hepsi doğrudur ama bu mertebede doğru, Kur'an-ı Kerim bir mertebeye sığacak kitap değildir yani sadece bir lafıs ile hemen manası anlatılıp aktarılacak lafıs değildir.

Bilirsiniz hadis-i şerifte Kur'an'ın dört manası vardır diyor Efendimiz, yedi manası hatta 70 manası vardır, hatta yüzlerce manası vardır. şimdi burada bize lazım olan Hadiste belirtilen evvela dört manasıdır. Bunun bir tanesi Kur'an'ın Zahiri dediği yorum veya izahlarıdır, bir tanesi zahirinin bünyesinde yani içinde bulunan batınıdır. Bir tanesi Haddi, bir tanesi de Matlaıdır. Şimdi bu kelimeler ne manaya geliyor ona bakalım.

Haddi dediğimiz zaman hadi zahirini anladık, batınını da biraz anladık, lafsi de olsa, ama Haddi nedir, Kur'an'ın manasının kelimelerin ayetlerin surelerin ve tümünün tabi bir tanede ne varsa hepsinde vardır. Haddi nedir, Matlaı nedir, Haddi, hududu, Matlaı da doğuş yeridir, kaynağıdır. Demek ki ilk yapmamız lazım gelen şey evvela bunu bilip ayetin veya okuduğumuz kelam-ı İlahinin bir zahiri var, yani bir suri olarak Arapça tercümesiyle ortaya gelen zahiri var. Genelde kullandığımız yönü budur. Yani işte "Ebu Leheb'in elleri şöyle olacak böyle olacak" gibi yani genel olarak "Gul euzu bi rabbinnasi" gibi. Bakı "İkra birabbin nasi" demiyor da "Gul" diyor neden acaba, o ayetin içindekinin ne olduğunu o ayetin içine dalarak suretinden böyle geçerek değil, mercek içine alarak, başka türlü anlayamayız.

Bakın büyüklerimizden birisi ne demiş, çok tahsil ehli için "Satırlar üstünde gezinen böcek ne bulur kitapta idrak edecek" işte biz gözlerimizi böcekler gibi dolaştırırsak bunda sadece lafsi işte şu kadar ihlas okudum bu kadar okudum amena

rasulü okudum, tabi o da güzel bir şey, ona bir şey dediğimiz bir şey yok, ama biz insanız, yaptığımız işler de güzelin güzeli olması lazımdır. Yani halifetullah olarak sana verilmiş olan imkanları en güzel şekilde kullanmamız gerekiyor. yoksa çok küçük bir kapasite ile bu ömrümüzü heba etmiş oluruz. O kadar yazık oluyor ki zamanlarımıza emin olun bu alem nur aleminden başka bir alem değildir.

Ama bizim zahir şartlanmamız bizi evvela batınımıza yönelmekten alıkoyuyor, en büyük perde de bu madde perdesidir. Daha batınına giremiyoruz da Haddine ve Matlaı’na nasıl gireceğiz. İşte resmi eğitim dallarında öğretilen Kur’an, sadece zahiri halidir. İslam dininin beş ana bölümü vardır, biz bunun sadece birini onu da çok düşük kapasite ile kullanıyoruz. Genel olarak hepimiz bunun içindeyiz, kimse kimseyi bunun dışına çıkartacak halimiz yoktur.

Bunun bir tanesi şeriat mertebesidir, yani Zahiri, bir tanesi tarikat mertebesi yani batını, bir tanesi Hakikat mertebesi yani Hududu, bir tanesi Marifet mertebesi yani Matlaıdır. Bir bölümü de İnsan-ı Kamildir. Bütün bunları idrak etme kapasitesine sahip olan İnsan-ı Kamil. İşte islam dininin gerçek yetiştirdiği ve o yolda olduğu insan bu, islam dininden başka Kamil insanı yetiştirecek hiçbir güç ve sistem yoktur. Bütün dünyada da bütün alemlerde de. İslam eğitiminin nasıl bir eğitim olması gerektiği anlaşılıyor mu.

Üniversitelerimizde duyduğumuz kadarıyla yazıldığı kadarıyla, efendim şurada fetullahçılar var, şurada bilmem kimciler var, burada Haydar başçılar var, oradakiler şeriatçılar buradakiler tarikatçılar, hadi bakalım şimdi, gurupları tanımaktan Kur’an’ı tanımaya zaman yoktur. Kur’an’ın lafsını işte ezberledik اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ bak bakalım rabbın fil ashabına neler yaptı, işte cehennemden taşları getirdi attı, üstlerine كَعَصْفٍ مَاْكُولٍ onlar işte kavuz gibi kaldılar. İçi boşalmış başaklar gibi kaldılar, bitti mi, bitti,

tamam. Hadi Allah mübarek etsin, sana o kadarı yetiyorsa tamam mesele yoktur. Koymuşlar önüne iki tane çubuk kraker, kıtır kıtır yedik oh çayı da içtik tamam yetti. Ama bunun içerisinde ne baklavalar var, içerisinde neler var, içerisinde Maide var, sofra var, mübarek krakere sen fit olurmusun yakışır mı sana hadi çocuğun eline verirsin, biraz eylenir, ama biz artık çocukluk devremizi aştık, yaşımız belki altmış ama yaşımız daha çocuk, kusura bakmayın ben kendim için söylüyorum.

Ama biraz küreği daha çok toprağın altına batırıp ta oradaki kökleri daha derinden daldırıpta daha verimli hale getirmek daha güzel olmaz mı hep toprağın 2 cm üstünden kazıyıvermişiz, ve de bahçeyi kazdık demişiz. Hazineden haberimiz yok, nasıl hani bir kişi öleceği zaman bir tarlası varmış üç dört tane çocuğu varmış o çocukları da hep haylazlık yaparlarmış babalarına yardımcı olmazlarmış, zannederlermiş ki babası zengin parası var, o da öyle zannettiklerini bildikleri için ölüm döşeğinde iken çocuklarını çağırıyor, ben diyor şu bahçeye tarlaya bir hazine gömdüm ama yerini size söylemeyeceğim bulun çıkarın benden sonra güzel güzel yiyin diyor.

Babaları rahmetli olduktan sonra hepsi ellerinde birer kürek birer çapa orasını kaz burasını kaz hadi biraz daha derine inelim, ha çıkacak ha çıkacak tarlayı alt üst etmişler tarlayı öyle bir sürmüşler ki bakıyorlar ki acaba babamız bize latife mi yaptı ne yaptı diye nasıl olsa tarlayı sürdük hadi ekelim olmazsa diyorlar. Tarlayı ekiyorlar ve yüksek verim alıyorlar. O zaman anlıyorlar ki hazine toprakta varmış ama çalışmaya bağlıymış bunu anlıyorlar. İşte bu kağıt olarak gördüğümüz bakın şu kağıt olarak gördüğümüz madde olarak kağıt ama manası olarak bu “Ruh” tur. Şu kağıttaki kelimelerin hepsi “Ruh” tur.

Mürekkebi tabi mahluk, kağıdı da mahluk, yani mahluk mürekkebi ile kağıdı mahluk, ama manası haliktir. Eğer Kur’an

okuyoruz da buradan ruh bulmuyorsak biz onu mahluk yönüyle okuyoruzdur. Eğer biz onu Halik kelamı diye, Kelam Zat'ınındır, eğer bu Allah kelamıysa Zat'ının sözüdür. Eğer Allah sana Zat'ından bir şey söylüyorsa da sen canlanmıyorsan sen üzerine ölü toprağı serpilmiş ölüden daha ölüsündür. İstersen ayağın ile gez o diri demek değildir ki, o dirilik bu cesedin diriliğidir.

Bakın Kur'an-ı Kerim'de bir tabir vardır, إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ 7/40 *Bizim ayetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmayıp tenezzül etmeyenler var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte suçluları böyle cezalandırırız.*

iğne deliğinden deve geçmedikçe sen canlanamazsın, ya deliği büyüteceksin, devenin geçmesi için ya deliği büyüteceksin, ya bu deveyi küçülteceksin, yahut onu böyle ruh yapacaksın, yahut ilmik ilmik kendini incelterek oradan geçeceksin. Bunun başka çaresi yoktur. Eğer ben bu halimle geçeyim dersen o delikten daha başın geçmez. O halde insanı mana alemine geçirmezler.

Bunları bilmeden tefsiri anlamak mümkün olmaz, şimdi bakın ne dedik zahiri % 20 si, yani Kur'an'ın zahiri Kur'an'ın % 20 sidir. İşte resmi diyanetin de ayrıca fakültelerin de çalıştığı yer burasıdır. Diyanet işleri reisliği yapmış birçok kimseler tarikat yoktur diyorlar, tabi bunların içinde istisnaları vardır, zaten tarikat yoktur dediği anda işi bitti demektir. Neden çünkü bu % 20 de çalışıyor, % 21 i inkar ettikten sonra bütün yukarısını kaldırmış oluyor, çünkü tarikat olmadan hakikat

olmaz. Yalnız bizim bahsettiğimiz bu sakallı Hırkalı poturlu tarikat değildir. zaten bizim ilgi sahamız onlar değildir. Tarikat yol demektir, hangi yol daha kestirme daha emniyetli gidilen, bir yol seyr-i sefer olan gidip gelinen bir yol, demektir. Eğer biz şeriat mertebesi itibariyle Hakk'a varabilmiş olsaydık, bizden evvelki büyüklerimiz tarikat sistemlerini koymazlardı. Biz onlardan daha mı akıllıyız "tarikat yoktur" derken. Bir Muhiddin-i Arabi var ki, O'na dünyalar feda olsun, bir Abdül Kerim Cili var ki hepimiz feda olalım ona, bir anda gel dediğinde hepimiz canımızı feda edelim, o kadar muazzam ve muhteşem insanlardır.

Bunlar onlardan daha büyük Yunus Emre de büyük de o orta büyüklüktedir. Hayır eleştirme değil, bazı şeyleri bilmemiz gerekiyor, Yunus Emre'nin şöhreti duygusallığındandır, tarikat düzeyini çok iyi yansıtmasındandır. O'nun düzeyi tarikat mertebesidir, tarikattan biraz Hakikate doğru atlamalar vardır içerisinde, biz Yunus'u simge olarak alalım tarikat mertebesidir, tarikat mertebesi ve oradaki duyguyu en güzel şekilde en kolay tatbik edilecek tekrarlanacak şekilde tabi şehaser bir şekilde izah etmiş, şöhreti buradandır.

Bunun yanında birçok şöhret olmuş kimseler vardır ki, bakıyorsunuz sözlerini tetkik ediyorsunuz o şöhret kadar yok, mamulesi özü o kadar yok, tabi bu ayrı bir araştırma konusu bizim işimiz de değil, rastladığımız zaman işte.

Şimdi şeriat, Tarikat, Hakikat, Haddi, ama bu neyi ifade ediyor, haddi hududu ile ne anlayacağız, bu ayetin hududu Haddi dendiğinde ne anlayacağız. Şimdi خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ 29/44 bunun zahiri var batını var haddi var. Haddi; semavattan bahsediyorsa bizim kafamızda bütün semavatı idrak etmemiz gerekir. Yani ayetin hududlarına kadar gitmemiz gerekiyor o anda kendi gönlümüzde. Haddi dediğimiz budur. Biz kendi kafamızda semavatı küçücük bir lafsi olarak

geçirirsek Kur'an'ın o muazzam ifadesini idrak edemeyiz. Biz onu küçültmüş oluruz kendi idrakimizde.

Matlaı doğuş yeri demektir, Kur'an-ı Kerim'in dört kaynaktan verisi vardır, dört ana mertebe bazı ayetler, ef'ali yani fiil mertebesi, ef'al mertebesinde yani zahirinden gelir, bazı ayetler, esma mertebesinden gelir, yani tarikat mertebesinden esma mertebesinden geliyor, esma mertebesi tarikat, esma mertebesi nedir dendiği zaman rububiyet, rablık mertebesi, terbiye mertebesi yani bu alemin bir üstündeki alemdir. Madde alemini yöneten alemdir, buna alem-i melekut da diyorlar, alem-i misal de deniyor, tabi bunlar kelime olarak hep geçer, ilmi olarak geçer, ama yaşaması bir başka eğitime bağlıdır. Kelam olarak anlaşılır da ama yaşamda bir türlü yerine oturmaz. Esma aleminden geliyor,

Haddi Sıfat aleminden geliyor, yani ayetlerin bir kısmı da Sıfat alemi kaynaklıdır, bir kısmı da Zat alemi kaynaklıdır. Yani Cenab-ı Allah'ın bizatihi kendi Zat'ı ile ifade ettiği ayetlerdir. Mesela وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي 15/29 bakın şimdi bu Zat'i bir ayettir. Ve de tulu yani doğuş yeri Allah'ın Zat'ıdır. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا 62/9 "ey iman edenler namazlarınızı kılın diye diye fizik bedene hitap eden ef'ali ayetlerdir, fiil mertebesi ile ilgili olan ayetlerdir. İşte bu şeriat mertebesidir. Ama Allah'ın Zat'ından bahseden ayetler Hakikat mertebesini anlatan ayetlerdir. Ama biz ne yapıyoruz bunun farkında olmadığımızdan bu görüş içerisinde o ayetleri değerlendirmeye çalışıyoruz. O zaman ayetin hakikatinin bizde açılması mümkün değildir, kilitli kapı arkasından birinin seslenmesi gibi kalıyor ancak. O kilidi açmayıp o oda içerisine girmeden o seslenen kişi ile de görüşmeden ayrıca onun ne demek istediğini biz net olarak anlayamayız çünkü içerideki alem bir başka alemdir. Biz dışarıdaki aleme göre içerisini değerlendirmeye ve çok küçük açıdan değerlendirmeye

çalışıyoruz. Onun için Kur'an'ı anlayamıyoruz hakkıyla. Lafsını anlıyoruz, manasını ve Haddini ve Matlaını anlayamıyoruz, maalesef boşta kalıyor. Veya faaliyet sahasına geçemiyor. Tabi bu bizim suçumuz değildir, bu günlere kadar gelen eğitimin neticesidir, külli bir anlayışın neticesidir. Böyle söyleyenleri de bazı tutucu ehl-i sünnet alimleri susturdular, biliyorsunuz tarih içerisinde kelamcılar ile tasavvufçuların gerçi mutlak tasvvufçu az önce de dediğimiz gibi kimse ile mücadele etmez onun bir davası yok ki zaten mücadele yapsın ama onlarla mücadele edenler olmuştur, başlarını kesenler olmuştur, reddedenler olmuştur, tarihte de bu böyledir bizden evvelki peygamberimizden evvelki devirlerde de böyle olmuştur.

İbrahim (as) işte tam tasavvufçu insandır peygamber ama islamın hakikatini yaşayan, babası kovmuştur, rahmetinden öldürecekler ama ateşe attılar, babası kovmuştur, kavimi kovmuştur, işte tasavvufçular böyle yani Zat ehilleri şeriat mertebesine ters düşüyor gibi zannettiklerinden reddedilmiştir Hakikat mertebesinde yaşayanlar. Tabi bizim şeriat mertebesini red edecek halimiz yoktur. Ama bunları bir birinin içinde hepsini birden birlikte yaşanması gerekiyor, şeriat mertebesi mutlak olması lazımdır, tatbiki lazım olan bir mertebedir. Hafife alınacak bir mertebe değildir, çünkü o temeldir, ama Tarikat mertebesi de boşa alınacak bir mertebe değildir, hakikat hiç marifet hiç zaten.

Yasin Suresinin başında bakın hem sohbet ediyoruz hem de bakın fark ederseniz ayetlerin tefsiri içerisinden geliyor. Şimdi ben size sorayım, yani karşılıklı konuşalım, إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي

الْمَوْتَى 36/12 bu ayette Cenab-ı Hakk ne dedi, bakın bunun

şeriat mertebesinden izahı var, bunun derken bütün Kur'an'ın ama şimdi bu ayeti aldık, şeriat mertebesinden bir izahı var, Tarikat mertebesinden bir izahı ve yaşantısı var, Hakikat ve Marifet mertebelerinden yaşantıları var, yani sadece bir mana

ile bağlarsak ona biz çok büyük haksızlık etmiş oluruz. Şimdi zahir manası budur, “biz ölü kalpleri diriltiriz” diyor, وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ hiç boşta kalan bir şey yok biz hepsini yazarız diyor, önden gönderilenleri ve arkadan gönderilenlerini yazarız diyor. Şimdi bu ayet hangi mertebeden kaynağını alıyor, çıkış yeri neresi evvela bunu tesbit edelim, ki onun gerçek ifadesini bulabilelim. إِنَّا Muhakkak ki biz, نَحْنُ gene biz, iki defa neden biz diye kendinden bahsediyor, kuvvetlendirmek için uyandırmak için bakın Cenab-ı Hakk o ayeti bize bizatihi kendi söylüyor. Ben yapıyorum, biz yapıyoruz diyor, daha bunu ötelerde hayelde sadece lafsi olarak ele almak oradaki Allah’ın bize hitabını duymamak olur. İstediğimiz kadar biz onu hayelden إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى ezber ezber söyleyelim hiçbir tesiri olmaz. Sistemi çalıştıramayız, إِنَّا نَحْنُ dediğimiz zaman mesela ben sana dedim ki “Ey Mehmet muhakkak ki ben” ben yaptım bu işi dediğim zaman sana sen başka birilerini havada sağda solda arar mısın. Bunu mutlak olarak yaşarsın, eğer bir tarafına bıçak battı ise ben yaptım dedimse sen canını acıtanın kim olduğunu bilirsin. Mehmet yaptı Ali yaptı demezsin. Bunun gibi senin ağzına bir kaşık bal verdim mi o balın nereden geldiğini bilirsin, bu kadar yakın anlamamız lazımdır.

İşte Cenab-ı Hakk eğer bir sözü söylemişse onu okuyan veya dinleyende o hayat ortaya gelmemişse orada mutlaka bir yanlışlık vardır. Allah bir şeyi söyler de o şey olmaz mı? Cenab-ı Hakk ben yaptım diyor bu yalan olabilir mi, okuyoruz

okuyoruz إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى işte ahirette dirilecek diye ahirete attığımız zaman o işi ayet bize bu gün, hitab etmiyor demektir. Bakın kendimizi ne kadar uzaklaştırmış oluyoruz, ayetlerin bir genel olarak ifadesi var, bir de özel olarak her birerlerimize bu kitap kimin bu Kur'an kimin, Hz Peygambere geldi, eğer sadece O'nun olsaydı, O'nunla birlikte gitmesi lazımdır. Her birerlerimize hiç ayırt etmeden bakın ne kadar insan varsa o kadar insanın Kur'an'ı vardır bu alemde. Şu çocuklara daha Kur'an nazil olmadı. Neden çünkü daha akıl baliğ değildir de ondan.

Kur'an'ın nüzulü bitmez, Allah kelamının nüzulü bitmez, nerede Kur'an okunuyorsa orada nazil oluyor o anda demektir. Tap taze yepyeni Cebrail (as) dan geliyor, ama bizim lisanımızdan okuyanın lisanından çıkıyor o ayrı, ama biz bunu herhangi bir ilahi kitabı gibi herhangi bir duygusal kitap gibi okuduğumuzdan okuduğumuzun Allah kelamı olduğundan haberimiz bile yok. Neden, hayelde bir varlık bulmuşuz kendimize Kur'an-ı Kerim'in hayalini okuyoruz. Haşa Kur'an hayel değildir, ama şeriat mertebesi yani zahir mertebesi itibariyle zahirini okuduğumuzdan batınından o kadar uzaktayız ki haberimiz yoktur. Allah sana önünden sesleniyor "Yasin" diyor Ey kulum diyor, يس ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ biz hala daha ezberle ezberle tamam o da güzel ama yanlış anlaşılmasın her hangi bir okuma üzerinde herkesin okumasına hürmet ederiz ve de okumasını tasdik ederiz, ama biz istiyoruz ki daha güzelini yapalım daha iyisini yapalım çünkü bu imkanı vermiş, Cenab-ı Hakk bize bu aklı vermiş, bu kitabı vermiş, bakın insanda öyle bir kelam zuhuru olan mekanizma var ki dil, lisan bununla her şeyi anlatacak güçte kabiliyettedir küçücük bir şey ama ne kadar zengindir.

Ama burası ile irtibatlı olduğu zaman çözülüyor yoksa burası kapalı burası kapalı olduğu zaman bu fazla konuşulmaz.

إِنَّا Muhakkak ki biz نَحْنُ biz نُحْيِي الْمَوْتَى ölüleri diriltiriz, bir nefha-ı İlahiye Allah'ın ağzından çıkacak da ona muhatab olan varlık dirilmeyecek böyle bir şey olmaz. Ama dirilmedik, o zaman sen Allah kelamını dinlemedin, hayalinin kelamını dinledin, Allah kelamı zan ederek, veya diriltice nefhaya sahip olmadın, İsa (as) hakkında ne diyor, وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي 5/110 hani biz bir suret yaptık onun içine üfledi ama benim iznimle diyor, Bakın Zat mertebesinin tahakkuk ettiği yerde çamura üflediği zaman pır diye kuş uçuyor canlanıyor. Ama biz insana üflediğimiz halde insan yerinden kıpırdamıyor, yanında Kur'an okunuyor o orada uyuyor. Neden, o kadar çok yerlerden dönüşerek geliyor ki, orada bir kısmı kalıyor yani manasının bir kısmı oraya takılıyor, bir kısmı buraya takılıyor, bize ulaşamıyor, bize ulaşan Kur'an'ın zahiridir sadece, suret ve şeklidir, ve zahir kelamıdır.

Bakın Kur'an-ı Kerim'in dört tane tercümesi vardır, Allah tarafından yapılan tercüme, kullar tarafından değildir. Zat mertebesinde Allahça iken eğer Kur'an-ı Kerim o şekli ile bize gelmiş olsaydı biz hiçbir şey anlamazdık, hiçbir şey anlamazdık mümkün değildir. Kur'an'ın tenzili demek bir makamdan bir makama inmesi değildir, eğer bir makamdan bir makama indiğini düşünürsek nereden nereye inecektir ki, dönüş halinde olan bir mahalin her hangi bir makam ile tesbiti mümkün müdür, şimdi biz dünyanın altında mıyız üstünde miyiz, dönüyoruz çünkü, neye göre tesbit edeceğiz, bizim doğrumuzu, bir doğru tesbit etmek lazımdır ki o doğruya göre

yani o tesbit edilen yere göre başka tesbit edilen yerden oraya bir inme gerçekleşsin yani maddi manada bir inme olayı olsun.

Ama nazil nüzül tenzilen peyder pey kaç defa kaç yerde belirtiliyor. Peki bu iniş nedir, maddi manada bunu düşünemeyeceğimize göre o zaman mana yönünden bunu düşünmemiz gerekiyor, işte inmesi tenezzül tenzil edilmesi demek Kur'an-ı Kerim'in manalarının daha hafifleştirilerek anlatılmaya çalışılmasıdır. Eğer Allah'ça olarak gelseydi, Ümm'ül kitaptaki haliyle gelseydi, bakın Ümm-ül Kitaptan Levh-i Mahfuz'a bir kademe tenzil ediliyor, yani manası hafifletiliyor. Oradan Beyt-ul Mamur'a yani Zat Mertebesinden Sıfat Mertebesine Levh-i Mahfuz'a, Sıfat mertebesinden Esma Mertebesine Beyt-ul Mamur'a, Zat Mertebesinden indirildiğinde Levh-i Mahfuz'a bir lisan Allah'çadan Hakk'ça'ya indiriliyor. Hakk'çadan Rab'çaya indirildi, yani Beyt-ul Mamur'a indirildi.

Hani melekler onu Arş'ta tavaf ediyorlar ya Kabe-i Şerif'in üstüne tekabül ettiği söyleniyor, Beyt-ül Mamur'dan da Beyt-ül Haram'a indirildi, Beyt-ül Mamur'a indirildiği zaman aldığı lisanın ismi Rabçadır. Çünkü orası rububiyet eğitim yeri terbiye yeridir. Oradan da başına bir "Elif" getirilerek beşer lisanına çevrilerek "Arapça" oldu. O halde Kur'an-ı Kerim'in gerçekten anlaşılması için Arapçadan girerek Aaa Rabçaymış bunun özü diyoruz içine girdiğimiz zaman. Arapça kelimesindeki baştaki "A" harfi nida olarak alınırsa Aaa Rpça diyoruz.

O zaman Arapça bir kapı oluyor bu sefer Rapça'sı faaliyete geçiyor. Ondan sonra yine bakıyoruz orayı da idrak ettikten sonra bu sefer Hakk'çasına ulaşıyoruz, Hakk'çasından sonra Allah'çasına işte إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَى dediği zaman bu mertebeden bunu yaşayıp zuhura getirmek gerekiyor. Allah cümlemize kolaylıklar versin.

Ariflerden birisi Hakkın vuslathanesine biganeler yani gaflet ehli ebedi olarak giremezler, Hakk'ın mahremiyetine ezelden aşina isterler yar-i kadim isterler ayağını yere sağlam basanı isterler, işte bu halleri anlatıyor, bakın biz tanınmadık kimseler

veya kısa süreli tanışılan kimseler, çok eski tanışılan kimselerden daha yakın oluyorlar. Bir gün bir padişah seyrana çıkmış seyrana çıkınca bakıyor ki bir kişi karşıdan geliyor sol taraftan biri de sağ taraftan geliyor, o da uzaktan bunları seyrediyor, gözü takılmış onlara o iki kişi yaklaşıyor şöyle bir birlerine bakıyorlar bir sarılışıyorlar bakıyorlar orada bir ağaç altı var, gölgelik oraya oturuyorlar, akşama kadar hiç kalkmadan öyle samimi bir sohbet muhabbet güzellik ki padişah hayran kalıyor.

Padişah çevresindekilerden böyle samimiyet görememiş onlara hayran kalmış ve onların kalkmasını beklemiş, nihayet yolcular kalkmışlar, geldikleri istikamette ayrılarak yolarına devam etmişler, padişah adamına söyleyerek onu yolundan çevir diyor, ve sor bakalım ona onlar kaç senedir dostturlar diye diyor. O da diyor biz burada rastlaştık önceden tanışıklığımız yok diyor, sohbetimizi yaptık şimdi de dağılıyoruz diyor. Padişah bu duruma inanmıyor, öteki kişiye de soruyor, sordurtuyor, o da aynı cevabı veriyor, biz diyor yolda karşılaştık, bir birimizi tanımayız da diyor.

İşte bu muhabbetin oluşmasını gösteriyor, karşı karşıya gelipte bir birlerine ayna olduklarında ikisinin de aynı kalpte, aynı gönülde olduklarından aynı görüşte aynı değer yargılarını paylaştıklarından oturuyorlar sohbet ediyorlar bakın ne kavga var, ne gürültü, padişahın haset ettiği bir durum. Sonra onların ikisini de çeviriyor, sizin böyle oturacak toplanacak yerleriniz yok mu diyor onlar da yok efendim diyorlar, padişah ben size bir mekan yaptırayım, orası sizin buluşma yeriniz olsun, onlara bir mekan yaptırıyor sonra onlar orada toplanıyorlar bir bakıma dergahların faaliyete geçmesi öyle oluyor. Sonra her şeyde olduğu gibi insanoğlu istismar ediyor, yozlaştırıyor, sonra kapanıyor bizi bunların kapanması ilgilendirmiyor bunlar siyasi şeylerdir.

02-İHLAS

6400 Ayetten yahut 114 sureden bulamadı da Felak Suresini Nas suresini soruyor. Bir gün Mevlana'ya gelmişler, Mevlana birileri ile sohbet ediyorken birisi gelmiş onların arasına giriyor, "Ya Mevlana işte Ya Molla Celalettin İblis nedir" diyor. Mevlana Hz leri bakıyor bakıyor "İblis sensin be" diyor. Şimdi biz burada İdris'likten bahsediyoruz, sen iblisten bahsediyorsun diyor. Şu anda sen iblislik yapıyorsun diyor. yahu dinle biz İdristen bahsediyoruz, senin içinde o var diyor, İblislik var ki İblis'i soruyorsun içinde ne varsa onu dışarıya çıkaracak, hayel vehim var içerisinde vesvese var içerisinde o sure onu diyor bakın اَلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ النَّاسِ 114/5 cinlerden ve insanlardan sadrınıza vesvese verir onlar diyor daha kendi ilminde bilgisinde oturmuş, başka sorulacak şey yok mu Âdem'den sor mübarek hiç olmazsa işte içinde o var şöyle veya böyle, 10 dakikada bu deryadan çıkılır mı bir ayet ile çıkamadık, işin içinden. O insanların anlayışları hep hayel üzere bir Allah hayel üzere bir dünya hayel üzere bir tefsir, onun mealini aç Arapça bilmeye de gerek yok, ayet mealinde Allah öldürür öldürdükten sonra diriltir sonra da mahşere çıkartır. Onu herkes biliyor, beş yaşında 10 yaşında okumasını bilen çocuğa okut o da aynı şeyi söyleyecektir.

Aynı şeyi papağan gibi söyleyecektir. Peki bu kadar eğitim neye yarar, işte Türkiyenin içinde bulunduğu hadiselerin ana kaynağı budur. Hayali olarak bunları halen birbirimize hayalini nakletmemiz Kur'an'ın özünün değil, Kur'andaki hayatı değil, Kur'an'daki ölü insanların anladığı ölüden ölüye nakil oluyor. O kardeşimiz daha kendini bilmiş bulmuş değil ki yani kendi dirilmemiş ki başkasını nasıl diriltsin. نَحْنُ نَّا Ne olduğunu nasıl anlasın. Yemek pişirmesini bilmeyen pasta yapmasını bilmeyen bir kişi işte okulda öğreniyor şöyle pişirilir diye o malzemeleri eline verin bakalım yapabilecek midir, yüzüne gözüne bulaştırır, her tarafı un yağ olur, ateşin karşısına geçtiği zaman da ateşin karşısında duramaz, terler işte o ateşin karşısında durabilecek iradeyi göstermesi lazımdır. İşte

yanacak o üzerindeki buzlar şıkır şıkır eriyecek o benlik dağları buzlar ondan sonra anlayacak Hanya'yı Konyayı da ha bu iş böyle oluyormuş da diye sonra kanatlarını aşağı indirecek.

Evvela zahir manada , zahir manaları okuduktan sonra ancak onun üstüne bina edilir. Zahir manası bilinmeden de ne kadar batın manası anlatılsa da yerine oturmaz. Bunlar tabi uzun vadeli işler ama tabi kısa yoldan çıkılabiliyor,

İHLAS Suresi 112. Sure; mealen Yalnız Allah'a tahsis edildiği ve sırf O'nun Sıfatlarından bahsettiği için Allah'ın birliğini halis kılmak manasında İHLAS adını almıştır. Mekke devrinde nazil olmuştur, dört ayettir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ey Muhammed de ki, O Allah bir tektir, Allah her şeyden müstağni ve her şey O'na muhtaçtır, yani Allah her şeyden ganidir. Her şeyden zengindir, gani demek doygun demek ve her şey O'na muhtaçtır, O doğurmamış ve doğmamıştır, hiçbir şey O'na denk değildir. İhlas suresi bitti, tabi tefsirler açıldığı zaman burada bir çok izahlar bulunuyor, ama izahlar hep bu mertebe üzerinedir. İlim denilen satıhtaki yaygınlık, ne kadar yaygın olursa olsun gene bu mertebede ayağı buraya basıyor, buradaki halbuki bu kadar yaygın satıhtaki yeri süreceğine yahut orayla meşkul olacağına veya oranın ilmini ezberlemeye çalışacağına iki tur yukarıya çıkması bütün o ilminden daha faydalıdır. Yani ayağını oradan kurtarıp biraz daha yüksekten meselelere bakması bize lazım olan odur, şeriatından tarikatından Hakikatinden Marifetinden feyiz alarak Kur'an'ı oradan feyiz alarak yükselmemiz mümkündür. Sadece şeriat mertebesini okuduğunuz zaman o bizi şeriat mertebesinde bırakıyor.

Ayet yükseltmiyor, ayet yükseltiyor biz yükselemiyoruz. Neden çünkü o şekli ile kullanıyoruz sadece. Oradaki dolaba biniyoruz o dolaptayız ama yukarıda da dolaplar var, işte bizi bağlayan buradaki anlayıştır, oradaki anlayışın kesin olduğu

daha yukarılarda başka manaların olmadığı kanısı daha başka manaların olduğunu bilsek ve buna kani olsak bunu araştırırız. Ama bakın red ediyorlar tarikat yoktur diyor koskoca diyanet işleri reisliği yapmış profösör ilahiyet fakültesinde tefsirleri var, tezi var, doçentlik tezi var.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿٢﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٣﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٤﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ

De ki ey habibim, O öyle bir Allah ki Ahad'dır, yine o Allah ki Samed'dir, doğurmamıştır, doğurulmamıştır, bu alemin kaffesinde o'nun benzeri yoktur Ahad'dır. Bakın Ahad ile başladı Ahad ile bitti, baştan Ahad demişti tekrar sonda neden Ahad diye belirtiyor, lazım ki söylüyor. Evvela buraya dikkat çekmemiz lazım,

قُلْ Şeriat manası budur, tarikat manası bunun biraz daha içerisinde daha ciddi, daha muhabbetli, okuyarak, birincisinde lafsi olarak okuma şeriat manasıdır, tarikat manasında bunu biraz daha yaklaştırarak daha muhabbetli canlı okumak daha ciddi okumak daha yavaş yavaş daha sindire sindire okumak ama Hakikat manasına iş geldiği zaman bu ayeti kendi bütünlüğünde bulman gerekiyor. Yani kendi varlığında bulman gerekiyor.قُلْ karşına alıyorsun Hz rasulullah Allah'tan aldığı emri sana söylüyor.قُلْ Diyor, Ey ümmetim, ey Mehmet, Ey Ali

,قُلْ dedi ve muhatap alıyor. Yani قُلْ emrini Efendimiz alıyor, ama bu efendimize mahsus değildir, “De ki ey habibim” kime diyecek, kendi karşısında denecek olan bir yer var ki o da diyecek, dencek olan yer olmazsa “ey habibim sen kendine oku” der. Yahut “İkra” da bırakırdı. Hz Rasulullah’ın ağzından diyor ki, هُوَ ey ümmetim dikkat et o öyle bir Allah’tır ki O’nun hüviyeti vardır, hani Ahadiyette İnniyeti, Hüviyeti vardı, ya işte قُلْbakın هُوَ onun hüviyeti vardır diyor. Oradaki “Hü” hüviyeti mutlakadır. Mutlak hüviyettir. Allah’ın kendi hüviyetidir. Karışıksız katışıksız başka birisinin ulaşamadığı. هُوَ O demektir. Buradaki هُوَ acaba diperlerine denen gibimidir acaba. قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ Ahadiyet mertebesindeki هُوَ dir. Bütün “Hüve” lerin Hüve’sidir. Mertebelerin mertebesidir, Ama’iyetten ilk tecellisi Ahadiyette oldu oradan bahsediyor, gerçi bu Hakikat ile Marifet arası oluyor, Hakikatten gidersek aynen bu şekilde Hz Rasulullah’ın bire bir eğitimini burada görüyoruz. Yani Hakikat mertebesini ümmetini alıyor karşısına diyor ki gel bakalım, bu umumi olacak bir şey değildir, hoporlörler ile bütün aleme ilan edilecek bir şey değildir. Dinleyen dinler dinlemeyen dinlemez gibi değildir. Eğer Hz Rasulullah bunu muhatap olarak bir kişiyi almışsa kendine Sahabe-i Kiramdan herhangi bir kişiyi aldığı gibi bir Selman-ı Farisi Hz Rasulullah’ı çocukluğundan beri arıyordu nihayet Hz Peygamber daha gelmezden evvel Papazlarla Rahiplerle çok birlikte geziyordu, bilhassa Yahudi hahamları ile İncil’de ve Tevrat’ta Hz Peygamberin vasıflarını öğrendi.

Bu vasıfları aramaya başladı, bir müddet sonra dediler ki Mekke’de bir peygamber çıkmış, hemen Mekke’ye gidiyor, şu veya bu şekilde Hz Peygamberi araştırmaya başlıyor, nihayet

İncil'deki bu sadaka almaz ama yardımları kabul eder, gibi bir vasfı bakalım doğru mu diye papazlar öyle tanıtıyorlar, bakalım doğru mu diye gidiyor, "ya Muhammed sadakayı alırmısın" dediği zaman sadakayı alıyor ama muhtaçlara veriyor, yani sadaka alacak kimselere dağıtıyor. Kendinde tutmuyor. "Yardım alırmısın" gibilerden onu kabul ediyor onu da dağıtmak üzere yani kendine değil, o yardımı ihtiyaç sahiplerine sadakayı da Kur'an'da belirtilen sadaka kime verilir onlara veriyor.

O zaman yapılan tesbit tamam diyor daha sonra birkaç gün ziyaretine gelip gidiyor, ondan sonra Müslüman oluyor, o gece Hz peygamber'in evinde yatıyor, sabah kalktığı zaman nasıl sabahladın ya Farisi dediği zaman "akşam acem olarak yattım ya rasulullah sabah arab olarak kalktım" diyor. Bakın Hz Rasulullah'ın Nur'unun değdiği yer bir gecede sohbette nasıl kemal ehli oluyor. Gönlünden tabi kendi varlığı çıkıyor, yani eski şartlanmış milliyetçiliği çıkıyor, Arab oldum demesi Hakk katından oldum demesidir. Yani Hakk yolundan oldum demesi oluyor.

Hakk yolundan dediği senden oldum yani senin milletinden oldum demesi Hakikat-ı Muhammediyenin tabilerinden oldum ve çok büyük dönüşüm inkılab kendisinde meydana geliyor. İşte Hakk ehlinde de işte böyle büyük inkılaplar olur. Zaten olmuyorsa ötesi de olmaz demektir. İşte bunu böyle devam ettirirsek onu onun eğitimi ile bunun hakikatini Hz Peygamberin ağzından dinlemiş oluyor. Bire bir eğitim, tabi şeriat mertebesindeki herhangi bir şekilde nereden çıktı diye bir konu olmadan sadece okuyarak, tarikat mertebesinde yine okuyarak ama biraz daha muhabbetli olarak daha ciddi, okuyarak ama Hakikat mertebesinde bizatihi Hz Rasulullah'tan eğitim alıyormuş gibi kendi öz eğitimi oluyormuş gibi olması lazım geliyor.

Bir zamanlar Kur'an okuyanlardan birisi, hafızlardan birisi kendi kendine ya rabbi ne yapayım diyor, Kur'an okuyorum ama zevk alamıyorum, istiyor ki huşu içerisinde olsun, gidiyor aklına güvenilen tecrübesine güvenilen birisinden tavsiye

soruyor, daha eski hafızlardan birisine, efendim diyor bir müşkilim var müsaitseniz sorabilirmiyim buyur evladım sor diyor, ben diyor Kur'an okurken daha zevk almak istiyorum, yani zevkten kasdı huzur huşu bulmak istiyorum ama bunu bir türlü yakalayamadım, bir tavsiyeniz olabilir mi diyor, o zaman diyor ki bak oğlum sen şimdi yarın sabah şöyle yap, senin hocan kimdi, şu tamam, sabhleyin Kur'an okuyorken o Kur'an'ı hocandan okuyormuş gibi dinle diyor.

Yani sen kendin okuyormuş gibi değil okuyan gene sen ol ama hocan okuyor da sen dinliyormuşsun gibi yap diyor, peki efendim diyor. Sabahleyin söyleneni yapıyor, Kur'an-ı Kerim kendisine biraz daha lezzetli geliyor. Okuyan yine kendisi ama niyet farkı vardır. Ertesi gün gel bana diye çağırıyor, ertesi gün yanına gittiği zaman nasıl diye sorduğunda biraz fark etti hocam diyor. Şimdi de diyor git bakalım bunu sen şeyhinden okuyormuşsun gibi dinle diyor, öyle yapıyor, daha güzel oldu diyor, ertesi gün geldiğinde şimdi de Hz Peygamberden dinliyormuş gibi oku bakalım diyor, kat kat içeri doğru gidiyor, işte şurada bahsetmek istediğim hadise odur, ve de Hz Peygamberden dinliyormuş gibi kendisi bir sahabiymiş gibi okuyup dinliyor, hepimiz öyle değil miyiz babayız ev ehliyiz. Hepimiz ehlibeytiz, o kadar yakından dinliyormuş gibi okuyor, okuyan o dinleyen o, o kadar yakından dinliyormuş gibi yapıyor gene okuyan kendisi okuyan o dinleyen oymuş gibi yani bir taraftan lisan öbür tarafta kulak oradan göz oradan da gönüle bu sistem çalışmaya başladığı zaman zaten işler yoluna giriyor.

Yani sistem çalışmaya başlıyor. Bu kapalıysa bu da zaten kapalı görmüyorsa takır takırsa biz istediğimiz kadar okuyalım

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ

الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا 17/82 biz can ile okumuyoruz ki bize can versin kulak kapalı göz kapalı neye şifa O gene de verir rahmetinden o ayrıdır, hap orada su orada duruyor hapı iç de

boğazdan geçsin kutunun üstündeki ilacın ismini okuyorsun, içindeki tarifini de okuyorsun ama ilacı yutmuyorsun, zor geliyor. Yahut bana acı gelir diyorsun, sonra ertesi gün gittiği zaman çok daha güzel oldu diyor, hadi bakalım biraz daha cesaretlen Cebrailden dinliyormuşsun gibi oku diyor. Kelam aynı kelamdır, Cebrail (as) dan da çıkan Hz Peygamberden de çıkan aynıdır. Öyle yapınca daha da güzel oldu ya diyor, artık ondan sonra zevk almaya başlıyor çok güzel oldu diyor, peki biraz daha ileriye gidelim bu sefer Allah'tan alıyormuş gibi oku diyor, doğrudan doğruya hepsini kaldır aradan öyle yaptığında tamam diyor şimdi oldu işte diyor, şimdi Kur'an okumaya başladım diyor.

Hakk'tan vahy alır gibi işte bunu misal olarak söyleyelim, birincisini kendi nefsinle okuyorsun, benliğin ile "ENE"n ile takır takır benliğin ile o da o kadar oluyor. İkincisinde benliğin var ama biraz daha yumuşamış muhabbet gelmiş, tarikat mertebesi Muhabbetin ile okuyorsun ama mana ayni biraz daha tesir ediyor. ama Hakikatin mertebesinde okuduğun zaman bizatihi O'nu Hz Peygamberden almış oluyorsun, ama Marifetin ile okuduğun zaman o zaman bizatihi Alah sana söylüyor, bu Allah kelamı değil midir, aradaki vasıtaların kalkması gibi doğrudan doğruya direk Allah'tan alıyorsun. Sana Allah'tan daha yakın bir varlık yok zaten, Peygamber de Cebrail de senden uzak, uzak değil onlar da bizim varlığımızda var ama bizde en yakın olan en evla olan Allah bize en evliya olan Allah'tır.

Bizim evliyamız Allah'ımızdır. Yani dostumuz en yakın olandır. Sen Allah'ın evliyası olursan yani Allah senin evliyan olursa sen de Allah'ın evliyası olursun. اَللّٰهُ الصَّمَدُ O Samed'dir, diyor sana Hz Peygamber, Ey kulum bunu böyle bil ki o Allah Samed'dir, yani hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Herkes O'na muhtaçtır. Diye sana Allah'ı yakıyn olarak tanıtıyor. Öyle bazı hikayeler tarzıyla Allah Arş'ında oturuyor, şurada burada gibilerde değildir bakın, Allah öyle bir Samed'dir ki hiçbir şeye

ihtiyacı yoktur. لَمْ يَلِدْ Doğmamıştır, yani öyle anneden babadan dünyaya gelmemiştir, وَلَمْ يُولَدْ doğurulmamıştır. Yani başkası da O'nu doğurmamıştır. Yani O'nu doğuran da yoktur. Nedir o zaman kendi ile vardır. وَلَمْ يَكُنْ yine olmadı لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ onun için bütün bu alemlerde ne varsa O'nun bir benzeri yoktur. Daha ileriye çıktığımız zaman o zaman da dediğimiz gibi AllahüTeala burada sana kendini tanıtıyor. Birincide hz Peygamber Allah'ı sana tanıtırken seni kendine tanıtırken bu sefer Allah kendini sana tanıtıyor. Bakın Hakk bi zatihi kendi kendini tanıtıyor. Hem de öyle bir şekilde tanıtıyor ki seni habibi yapmak suretiyle Ey kulum, Ey Habibim, evvela kendini tanıttıktan sonra ben böyleyim ve bunu sen anlat diyor. Kul, söyle ne kadar yakınım neyi söyleyecek O öyle bir Allah ki Ahadiyet mertebesi itibariyle ve Uluhiyet mertebesi itibariye faaliyette olan o Hüviyet-i Mutlaka bütün bu alemlerde mevcudiyetini sürdürmekte ve aynı zamanda sende de mevcudiyetini sürdürmektedir. Yani sendeki "Hüve" onun "Hüve'sinden başka bir Hüve değildir.

O'nun özelliklerinden başka bir özellik değildir. Allah esması bütün isimleri ve Sıfatları kendi gerekleri içerisinde muhafaza ve korumaya Allah ismi Allah mertebesinin görevi budur, özelliği budur. Bütün varlıkları isimleri ve sıfatları kendi mertebelerinde korumaya Uluhiyet denir, ve de Haklarını vermeye Uluhiyet denir. Çocuk da Allah diyor, gayri müslim de Allah diyor, ama Allah'ın neyinden bahsediyor, Allah lafsı ile ifade ettiği şey nedir, o Allah'ın o kelime ile ifade ettiği hangi mertebesinden bahsediyor. Neyinden bahsediyor Allah nedir diye değil mi,

İşte gerçek Allah kelimesinin ifade ettiği mana isimleri ve sıfatları kendi mertebelerinde haklarını vererek korumaktır. Onun için Allah Rahman Allah Gafur, Allah Rahim diyoruz

onun için gayri müslim de Allah diyor, inkarcı da Allah diyor, gafletinden inkar ediyor ama gerektiğinde “aman ya rabbi aman Allah’ım “ diyor, inkarcı da tasdikçi de diyor çünkü Allah hepsinin Allah’ıdır, sadece mü’minlerin Allah’ı değildir. Eğer diğerlerinin Allah’ı olmazsa o zaman onların bir başka Allah’ı olmuş olması lazımdır. Onları var eden başka gücün olmuş olması lazımdır. Böyle bir şey düşünemeyeceğimize göre isyancının da inkarcının da katilin de sevilenin de sahibi Allah’tır. İşte bu böyle olduğu için onların hepsini kendi mertebelerinde muhafaza ediyor.

Eğer muhafaza etmezse onların Allah’ı olmaz, yani kafirlere küfürlerinden dolayı rızkını keserse onların Allah’ı olmaz. Acaba Müslümanlar iteatlerinden dolayı mı rızık sahibi oluyorlar, hayır, küfür ehli küfürlerinden mi rızık sahibi oluyorlar, değil, sadece Allah’ın rahmetinden ve Allah’ın onlara olan tecellisinin neticesinde hayatlarını sürdürüyorlar. Uluhuyet mertebesinin bütün mertebelerde bulunanların Hakkını verdiğinden, Rahmaniyette isimler ve sıfatlar kendi gerçek yüzleriyle ortaya çıkmış oluyor. Ama Uluhiyette isim ve sıfatların tümünün hakkını verme vardır. Rahmaniyet sadece Zat’i sıfatlara has bir oluşumdur. Ama Uluhiyet ef’ali Sıfatlarda da tecellisi vardır.

Yani madde alemindeki yaşam da Uluhiyetten geliyor. Rahmaniyet sadece Zat’i sıfatlar yani mana alemindeki düzenlemeyi yapıyor. Ondan sonra rububiyete intikal ettiriyor. Bunlar Vahidiyette olan işlerdir. اَللّٰهُ اَحَدٌ O öyle bir Allah ki Ahaddır, yani tektir. Âma’iyet mertebesinden sonra Ahadiyet mertebesindeki olan Allah’tan burada bahsediyor. Abdül Kerim Cili İnsan-ı Kamil’de Allah ve Ahad isimlerini karşılaştırırken bir bakıma Allah ismi bütün isimlerden üstündür diyor. Çünkü Cami olduğundan bütün isimleri kendinde cem etmiş kendinde bulundurmuştur diyor. Ama özü itibariyle bakıldığında Ahad ismi Allah isminden büyüktür diyor. İşte Kur’an bunlardır, yoksa İhlas Suresini ezberle ezberle anlat değildir. O da

okunur o da o mertebenin gereğidir. Ama قُلْ هُوَ nin O Allah'ın, O Ahad'in gerçek manasıyla ne olduğunu idrak etmezsek O Allah Ahad, Vahid bizde lisani olarak kalır sadece. Sana İngilizce bir kelime ezberletseler o İngilizce kelimeyi tekrarla, tekrarla okuyalım, mesela "günaydın kardeşler" diye bir cümle ezberletsin ve bu duadır desin, İngilizce duadır desin biz de onu hep söylesek iyi niyetimizle ama ne söylediğimizi bilmediğimizden nereye dua ettiğimizin ve o söylediğimiz sözün gerçekten ne olduğunu bilmeden çok acayip bir durum çıkar ortaya. Ya orada bir yerme cümlesi sana söylemişlerse de onu ezberletmişlerse de sen o yerme cümlesini dua diye okumuş olsan bütün uzun süre, o zaman geriye ne kalıyor, o kelimelerin içerisindeki manaların ne olduğunu kelimeyi söylüyoruz ama manayı söylemiyoruz, işte hem kelimeyi söyleyip hem manayı söyleyip hem de yaşayıp onları idrak etmemiz gerekiyor.

Kamıştan misal verirler, şeker kamışı kamış olarak Allah isminin karşılığıdır, misal olarak neden yaprakları var, kökü var, içinde şekeri var, sıkıldığında çıkacak posası var, işte Allah Esması bunların hepsinin hakkını veriyor şeker de bunun içinde yani Allah ismi Ahad ismini kapsamına alıyor. Şimdi o kamışı sıkalım yani yahut pancarı şeker pancarını sıkalım elde ettiğimiz şeker Ahadiyet mertebesidir. Şimdi şeker kamışı ile saf şekerin arasında fark var mı, tabi ki var, dolayısı ile bir Kg şeker pancarı ile bir Kg lık salt şeker, mutlak şeker, çok başka şeyler ve çok değerleri de başkadır. Bir Kg olarak yani ağırlık olarak ayni, ama mahiyeti itibariyle özü itibariyle o şeker o pancardan daha değerlidir.

Ahad ismi ile Allah ismi arasındaki fark anlaşılıyor mu, sırf öz olarak Ahad; Allah isminin üstündedir, onun için zaten tecelli olarak da üstündedir, Amaiyetten ilk tecelli Uluhiyete olmuyor bakın, Ahadiyete oluyor, o yüzden Ahad, Ahadiyet öz yani "Hüve" biraz ağır meseleler ama anlaşılıyor mu bilmiyorum. Ahadiyeti kayyumiyeti ile kıyamı ile kaim oldu tabi

o Kayyum esması O'nun devamını sağladı. O'nun ile kaim oldu, kendi kendi ile kaim ya "kaim-i binefsihi" nefsi ile kaimdir.

İşte O Allah bu şekilde bütün alemdeki varlıkların hakkını veren Allah Ahadiyet mertebesi itibariyle bakın burada Allah'ı takdim ettiği için burada Allah lafsı daha üstündür. Çünkü öne almış, Allah ve Ahad diyor neden, Cami olduğundan yani Allah ismi nasıl Muhiddin-i Arabi Hz leri O'nu izah ediyordu, "Esma-ı mütekabile, Sıfat-ı mütezaadde ceminin Ahadiyetine Allah denir" diye izah etmiştir. Yani zıt isimler mütekabil isimler ve Zat'i sıfatlar hepsinin birliğine Allah denir. Böyle olunca da Ahad ismini de kapsamına alıyor. İşte bu yönden Allah esmasını öne Ahad'ı arkaya takdim etmiştir. Ama tecellide doğuşta Âma'dan sonra Ahad ismi başta Allah ismi ondan sonra gelmektedir.

İşte bunu bizde kendi varlığımızda müşahede etmeye çalışırsak tüm varlığımız Allah Esmasının zuhuru suret zahir ve batın olarak işte bu anlattıklarımız hep Marifet mertebesinde, Hakikat ve marifet mertebesindedir. Yani Allah ile beraberliğimizi bilme mertebesinde yoksa Allah ötelerde Kul burada dediğimiz zaman zaten iş baştan bitmiştir fazla da konuşmaya gerek yoktur. Herkesin anladığı şey odur zaten o zaman neden yoralım kendimizi yahut zamanımızı yahut kulağımızı. Allah'ın varlığı ile kulun varlığını birleştirmemiz gerekiyor ki ona ulaşmış olalım O'nun gerçek halini biz müşahede ile idrak edelim, yoksa geçmiş ehlullahın hayat hikayelerini menkıbelerini okuyupta işte biraz birkaç zikir yapıpta biraz da duygusallandıktan sonra hoş bir halde evlerimize dönmemiz bize bir şey kazandırmıyor.

Ama sokakta gezen dışın dışında olan kimselere göre o çok şeydir onu inkar etmek mümkün değildir. Ama o da oyalanmaktan başka bir şey değildir. Bir yere geliyorsunuz tamam oraya geliyorsunuz da daha yukarısı var orda kalıp bu sefer onunla şartlanmış oluyoruz, bu sefer de orada kalıyoruz, ama yol menzil devam ediyor, ta ki kendimizi Hakk'ın varlığında varlığına teslim edip orada gerçek kimliğimizi buluncaya kadar bu dünyaya onun için geldik işte bu vuslat

demektir. Misal-i İlahi diyorlar bu vuslata mani olan her şeyin ortadan kalkması lazımdır, önümüzden açılması lazımdır. Kim varsa ne varsa ortada işte kelle burada gidiyor, bunun en büyük engeli kendi nefsimizdir.

Birinci şartı budur kendi nefsimizdir, çünkü nefis öyle bir varlık ki kendini ilah olarak kabul ediyor, açık değil gizli olarak kendi Uluhiyetini ilan ediyor. İşte Taşlar Allah'a en yakın yani madenler, cemadat, nebatlara geldikçe Allah'tan uzaklaşma başlıyor, hayvanlara geldikçe uzaklaşma daha da artıyor, neden hayvanlık mertebesinde hissi var çünkü bu mertebenin his benlik meydana getiriyor, duygusallık benlik meydana getiriyor, insana geldiğimiz zaman ayrıca burada akıl da devreye giriyor, hayel ve vehim devreye giriyor, hayel vehim devreye girdiğinde Allah perdeli yani perde arkasında senin nefsin ön planda oluyor, evvela nefsini görüyorsun evvela.

Sabah kalktığın zaman aklına ilk gelen şey nedir, ilk aklımıza gelen şey nefsimizdir, benliğimizdir, benliğin aklına gelecek ki karnının acıktığını bileceksin. Benliğin aklına gelmedikten sonra uykudasın karnın nereden acıkacaktır, sabah kalktığın zaman ilk aklına gelen şey nefsaniyetindir senin. Yani benliğindir, kimliğindir, uyku kimliğinin kısmen belirli şekilde yani geçici bir şekilde elinden alınmasıdır. Kimliğin nerede bak beş duyudan meydana geliyor, beş duygu uyku sebebiyle faaliyet gerisi kalınca faaliyet dışı kalınca sen uykudasın uykuda Hakk'a teslimsin, uykudayken nefsin yok, şuurun yok uyandığın zaman aklın başına geliyor mu, ondan sonra karnının acıktığını hissediyorsun.

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ Allah diyor ki "Ben senin göğsünü yarmadım mı ey kulum oradan o kanı hayal ve vehmi almadım mı, Hz Muhammed'e yapılan lutufa bakın ne kadar güzel. Musa (as) bunu taleb ediyor, رَبِّ اشْرَحْ لِى صَدْرِى 20/25 yarabbi benim göğsümü yar göğsümü genişlet, Firavunun karşısına gittiğim zaman sıkıntıya düşmeyeyim, bana gayret

güç ver, diye koskoca bir peygamber bu göğüs genişliğini o ameliyatı talep ederken Hz Rasulullah'a ve ümmetine "Ey habibim ben sana ve kullarıma yani sizi böyle halk ettim, اَلَمْ

نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ biz senin göğsünü yarmadık mı, açmadık mı genişletmedik mi, diyor. İşte Allah bu kadar bizim sadrımızı genişlettiği halde biz de az önce hanım arkadaşımızın dediği gibi hadi vesveseleri anlat daralt da daralt orasını. Genişletmek varken ne diye daraltalım orasını evvela genişletmesini öğrenelim, ondan sonra darları konuşuruz, misal getiririz o darlanma bizi daraltmaz. Ama genişlenmesini bilmeden darlık içerisinde konuşursak o darlığı genişletemeyiz.

Bakın Cenab-ı Hakk "Ey kulum Uluhiyet tecellim senin tümündedir," Bakın senin tırnağını uzatan Allah'tır, o gücü veren, kulaklarını çeken Allah'tır, saçını uzatan yani zahir tecellisi ile bütün varlığında mevcut olan Allah'ın varlığından başka bir şey yok neden çünkü her mertebede o mertebenin hakkını veren Allah'tır. İsterse senin benzerin Yani benzerlerimiz küfür ehli olsun, küfür ehlinde de o mertebede hakkını veriyor. Batıda da çocuklar büyüyorlar yaşlanıyorlar her türlü ihtiyaçları gideriliyor, inkar ehli oldukları halde yogalar yogiler, Nirvanaların olduğu yerde de onların haklarını veriyor. Neden çünkü Uluhiyet bunu gerektiriyor. İşte biz dışımızdan ne kadar inkarcı olursak olalım

03-İLİM

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu akşam 19/04/2001 Perşembe akşamı İzmir'deyiz mevzumuz yine kader hakkında ve istidadlar hakkında ve ayan-ı sabiteler hakkında olacaktır. Cenab-ı Hakk'tan her birerlerimize en geniş manada akılımızı kullanma yeteneği ve en güzel şekilde de idark hasleti vermesini dileriz inşeallah. Çünkü İslam dini bilindiği gibi aklımıza gelen bir dindir, bedenimize gelen bir din değildir, en son en kemalli din diye belirtildiği ama ne yazık ki biz ona akıl ile değil de fizik beden ile kullandığımız için bütün akli melekelerimizi faaliyete geçirememiş olmaktayız.

Akli melekelerimizi faaliyete geçirmemiz için islamın içindeki ilmi konuları idrak etmemiz anlamamız gerekmektedir. Bunun için de ilim sahibi olmamız gerekli ve araştırmacı olmamız gereklidir. Büyüklerimiz buyurdular ki "İlim maluma tabidir" yani ilmin ortaya çıkması için malumun yani bilinenin olması lazımdır. Bilinen olmayınca ilmin ortaya çıkması mümkün değildir.

Kısaca ressamın resmi gibi mühendisin yaptığı projesi gibi, eğer bir ressam kendi hayalinden yani kendi varlığında kendi Zat'ında tahayyül ettiği her bir süliyeti ve musavvire yani tasviri, şekillendirmeyi, dışarıya çıkarmadığı sürece o kendinde kalan bir oluşumdur ve bilinmezdir. Onun bilinmesi için her hangi bir zemin üzerine resmin ressamın beynindekinin resmin dışarıya aksedip bir ayrı varlık olarak ortaya çıkması gerekmektedir. İşte bu meydana çıkan ve çıktığı anda malum olan şey yani bilinen şey ilmin varlığını ispatlamaktadır. Yani kişinin beyninde madde yapıya dönüşmemiş olan bilgi dönüşmediği için de kendi bünyesinde kalan bilgi bilinmezlik hükmünde, ne zaman ki tuvale aksediyor ve ya bir makine veya varlık olarak ortaya çıkıyor, işte o zaman bilinen oluyor.

Yani zuhura gelen bir hadise oluyor. İşte ilim maluma tabidir ölçüsü budur. Sizin içinizde kafanızda yeni bir şey geliştirmiş olsanız onu dışarıya çıkarmasanız o bilinmezlik içerisindedir. Ama ne zaman o bir kağıda formül şeklinde bir yere gelmekte veya resim şeklinde veya mekanik bir oluşum şeklinde zuhura geldiğinde o ilim ortaya çıkmış oluyor. Ama

malum ile ortaya çıkmış oluyor. Yani ilim bilinen ile ortaya çıkmış oluyor. Onun için işte "İlim maluma tabidir" demişlerdir. Malum bilinen demektir, malum olmazsa ilim batında kalmış olur.

Ancak bunu değişik yönden ifade edersek daha yukarıya çıktığımızda malumun bir ilim ile ortaya çıkma mecburiyeti olduğundan diğer şekliyle de malum ilme tabidir kendi bünyesinde. Yani malum ilim olmazsa ortaya çıkmaz. O zaman da bilinen ilme tabidir. Zat'ın ilmi Zat'ta iken malım ilme tabidir, görünebilmesi için ilme tabidir, ama o ilim belirli bir süliyet alıpta dışarıya çıktığı zaman ilim maluma tabidir. Yani o malum şekliyle zuhura gelmiş oluyor. Şimdi bunu neden anlattık, lazım olacak da onun için. İşte Cenab-ı Hakk ezeli alemde bütün bu varlıklar ortada yok iken bu varlıkların ilmi programlarını yaptı, ilimleri var idi ama bunlar dışarıya çıkmadığı için bilinmiyordu.

Ne zamanki bu tekevvün mükevvenat alemi ortaya çıktı Allah'ın ilmi bu varlıkların ortaya çıkmasıyla malum oldu, dışarıya çıktı, dolayısıyla ilim maluma tabi olarak zuhur etti. Ama ilim olmasaydı bunlar hiçbir zaman olmayacak varlıkları da söz konusu edilmeyecekti. O halde bir yönden baktığımız zaman malum ilme tabi bir yönden baktığımız zaman da ilim maluma tabidir. Yani Zat'i ifadesiyle yahut mertebesinde Allah'ın ilm-i ilahiyesinde olan ilim malumu ortaya getirdiğinden malumun ilme ihtiyacı vardır. Yani malum ilim olmayınca zaten malum değildir. Öyle bir sorun yoktur. Ama ilmin ortaya çıkması için ilmin maluma ihtiyacı vardır. yani bilinmesine ihtiyacı vardır, yani şekillenmesine ihtiyaç vardır.

İşte o ilm-i ilahideki ilim Allah'ın Zat'ındaki olan o ilim suretlenmek suretiyle ortaya çıktığı zaman Allah'ın o ilmi maluma tabi olmuş oluyor. Her iki yönden eğer malum olmazsa ilim bilinmemiş olacaktır, ama ilim olmazsa malum ortaya çıkmamış olacaktır. İşte bu alemlerin meydana gelmesi bu özelliklerle mümkündür, tabi mertebeleri kendi aralarında ayrıdır, ama genel olarak hangi mertebede oluşursa oluşsun bu sisteme dahildir. Şimdi bu genel bir oluşumdur, her

birerlerimizin İlm-i İlahide bir programı vardır, yani esma terkipleri olarak her birerlerimizin ve her bir varlığın işte bu ilim Allah'ın varlığında mevcut iken bu ilmin dışarıya çıkıp süliyet kazanması maluma tabidir.

Yani bizim bedenlerimize tabidir. Bizim bedenlerimiz dışarıya çıkmadığı sürece bizim ayan-ı sabitelerimiz Hakk'ın indinde olduğundan o da bilinmezlik hükmünde olduğundan bizim varlıklarımız surete çıkmadıkça bilinmemiz mümkün değildir. İnsan böyle olduğu gibi diğer bütün varlıklar da öyledir. Bu sistem bütün varlıkların üzerinde böylece devam edip gitmektedir. Yani ilm-i ezelinde Cenab-ı Hakk bütün bu varlıkların ayan-ı sabitelerini yani sabit programlarını yaptı, bunun uygulaması için bu alemleri halk etti. Bu alemlerde zuhura gelen her bir ayn kendi istidat ve kabiliyetine göre Zat'i kabiliyetine göre müteayin oldu. Yani ortaya çıktı. Yani Cenab-ı Hakk ayan-ı sabitesine hangi kabiliyeti vermişse hangi istidadı vermişse o kabiliyeti ve istidadı üzerine halk oldu yani zuhura geldi.

O kabiliyetin dışında hiçbir iş yapması mümkün değildir, çünkü bünyesinde olmadığı için olmayan şeyi de ortaya getirmesi mümkün değildir. Bütün alemdeki varlıklar böyledir, o zaman her bir ayn da kendi kendine cebretmiş olur. Yani bir yılanın zehirinin çıkması Allah'ın bir başka yerden gelipte onu sen zehir yapacaksın diye mecbur etmesi değil, kendi daha programında olan neticenin şekliyle dışarıya çıkmasından başka bir şey olmadı. O halde her bir yan kendinden kendine cebretti dışarıdan birinin ona müdahelesiyle değildir. İnce ve hassas meseledir.

Yılanın DNA larında bulunan zehir yapma özelliği dışarıdan ona konmadı, kendi özünden kendi programından onu yapmaya mecbur oldu o yılan süliyeti zehiri üretmeye mecbur oldu, ayrıca da görevi oldu. Yani onu bir başkası zehirli bir varlık haline getirmedi. Muhiddin-i Arabi bunu böyle açıklıyor. Hani cebriyecilerin dediği gibi "ben fiilimi yapmak mecburiyetindeyim Allah bana böyle emretti böyle yaptım" diyor. Bu düşünceyi ortadan kaldırmak için bu kıstasları

vermişlerdir. Her bir ayn kendi istidat-ı zatiyesine göre zuhura geldiğinden dolayısıyla cebri kendinden kendine yaptı yani kendi programını kendi faaliyete geçirir ve uygular hale geldi.

Mesele hemen anlaşılacak kolaylıkta değildir, çok uzun seneler çalışıldıktan sonra ancak yavaş yavaş anlaşılabilecek hadiselerdir. Ama bizim o kadar fazla vaktimiz yoktur, bunları daha kısa süreye sığdırmak zorundayız. Yani ne diyorlar hızlandırılmış eğitim gibi adeta.

Şimdi bütün varlıklar böyle olduğu gibi insanın halk edilmesi de böyledir. Yani insanın, her birerlerimizin birer ayan-ı sabitemiz var, Cenab-ı Hakk en geniş manada en kabiliyetli ve kemalli şekilde insanın programını yaptı nasıl yaptı kendinde bulunan bütün özelikleri insanın programına dahil etmek suretiyle kendi Zat'ından insanın programına Zat'i tecellisini verdi. Kendi Zat'ın'dan insanın programına Sıfat tecellilerini verdi, Kendi Zat'ından insanın Zat'ına varlığına esma tecellilerini verdi, kendi varlığından insanın varlığına efal tecellileri verdi.

Yani Zat'i alemin idrakini, Sıfat aleminin idrakini, Esma aleminin idrakini ve efal aleminin fiillerini ortaya çıkaracak şekilde onun kurgusunu ayan-ı sabitesini yaptı. Her mertebede faaliyet sahası bulacak şekilde halk etti. Biz sadece en uçta ef'al yani madde hücre ve atom mertebesinde zuhura gelipte sadece burayla ilgili varlıklar değiliz. İşte insanın diğer varlıklardan farkı bütün bu alemlerle irtibatı olmasındandır. Diğer varlıkların bu özellikleri yoktur. Diğer varlıklar sadece programı yapıldı yani ayan-ı sabiteleri çekirdek ise çekirdek olarak kendini yenileme bilgisi nohutsa nohut olarak üzümse üzüm olarak, elma ise elma olarak başka seçenekleri de yoktur.

İşte nohut diyemez ki ben neden fasulye olmadım, nohut nohut olmak mecburiyetindedir. Mecburdur orada cebir vardır, eğer bu cebir olmazsa iki nesil sonra nohut nohutluğunu kayıp eder, patates gibi olur. Başka bir forma girer. Cebrin ne olduğu anlaşılıyor mu, cebir bir bakıma irade tecellisi hükmündedir,

eğer orada o cebir olmasa mecburiyeti olmasa kendini yenileyemez başka şekillere dönüşür. Kendini tekrar yenilemesini yapmak mecburiyetindedir o neden cebiri kendinden gelmektedir. Kendi programında olan cebir ona kendinin yeniden üretmesini emreder. Kendini yenilemesini emreder.

Ve on binlerce seneden beri gördüğümüz hep aynı hububat, tahıllar aynen kendilerini yenilemekte kim bunların programlarını yani dışarıdan kim bunlara müdahele etmekte de bunlar ayni şekil üzere hayatlarını sürdürmekteler, dışarıdan müdahele mümkün olmadığı hepimiz tarafından açık çünkü bir tarla başına gitsek her bir tohuma bir buğday başağının başına bir insan bekletsek altı ay hep onun başında bekletmemiz lazımdır, dışarıdan bu işe dahil olması için müdahale olması için bakın ne kadar muazzam hadiseler var, biz bunları efendim tabiat yapıyor diye geçip gidiyoruz. Ama o buğday tanesinin başında hem kendisi içeriden kontrolda hem de melekler desteklemekte ona yardımcı olmaktalar, büyümesini sağlamaktalar, işte bu cenab-ı Hakk'ın Rezzak isminin hem iç bünyede ona fayda sağlaması programını uygulamaya yardım etmesi hem de dış bünyeden gelen toprak, rutubet gibi oluşumlarla ona yardımda bulunmasıdır.

Şimdi düşünün insan dışındaki varlıklar cenab-ı Hakk ayan-ı sabitelerini nasıl programladıysa o şekilde zuhura gelmek mecburiyetindedirler, ama bu cebir dışarıdan değil kendinden kendine olan bir cebirdir. Ve bunların faaliyetleri ancak Ef'al aleminde bu alemde o da insanların emrine verildiğinden insanın yaşamasına kolaylık sağlamak üzere bunlar insanın emrine verildi. Şunu tekrar vurgulayalım, diğer mahlukatın ayan-ı sabiteleri tek değişmez, değişmesine de gerek yok, nasıl kurgulandıysa aynen o şekilde devam edip gitmektedir. Ama İnsan böyle değildir, insanın da kendine göre bir ayan-ı sabitesi vardır, fakat insanın ayan-ı sabitesinin veya sabitelerimizin muhteviyatı çok geniştir. İşte burad kader hükmü aslında bu kaza diyoruz baştaki kaza bu kazanın peyder pey zuhura gelmesine de kader diyoruz.

Bu kader tatbikinde küçük küçük olan cereyanları da tekrar kaza diyoruz. Çarpışmalar gibi kısa süreli olan hadiselere de tekrar kaza diyoruz. Hadis-i şerifte ne dediler kaza kaza ile red olunur. Bakın bir hüküm bir hüküm ile kaldırılır ancak. Hakimler de öyle diyor ya bir hüküm veriyorlar, sonra anayasada değişikliğe uğruyor, tekrar yeni bir hüküm ile o kalkıyor ancak. Kendi kendisine kalkmıyor. Bakın bizde nesih var, hıristiyanlarda mesih vardır, aralarında ne fark vardır, “Mesih” yağlamak sürmek manasınadır, yani üstteki hali değiştirmektir, sureti değiştirmektir, “Nesih” ise tamamını değiştirmektir. İşte onun için “Nünsiha” diye ayetler geçer Cenab-ı Hakk biz bir ayet gönderir sonra onu nesh ederiz مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا 2/106 kaldırırız ama ya yerine aynısını veya daha üst mertebeden bir ayet koyarız diyor. Eğer bu nesih ayeti olmasa insan şeriat mertebesinde mutlak olarak yaşar kalır tekamül olmaz.

İşte şeriat mertebesi tahakkuk ettikten sonra onu nesih eder açar yani kaldırır mutlak değil mertebeyi yukarıya kaldırır, inkinci bir mertebeye sonra tarikatı kaldırır, üçüncü mertebeye çıkartır. Bunun için gereklidir. Şimdi Cenab-ı Hakk insanın programını yapıyorken eğer diğer mahlukatın tabi olduğu programa biz de tabi olmuş olsak Cenab-ı Hakk bizi sadece Mudil ismi ile dünyaya gönderse bizden de çıkacak olan şey Mudil ismi istikametinde olacaktır. Ve de biz bundan sorumlu olmayız. Diğer bir şahsı Hadi ismi ile programını yapıp dünyaya gönderse o zaman onun hidayetinden de kendisine bir fayda sağlanmaz. Nasıl ki üzüm üzüm olduğu için mükafat almıyorsa ekşi koruk, koruk olduğu için ceza görmüyorsa bazı zehirli otlar var, ilaç yapılıyor, o neden sen bu zehirli otu çıkardın diye ceza görmüyorsa veya tatlı otlar yediğimiz ıspanak prasa gibi şeyler niye sen bunu güzel olarak çıkardın

diye bir mükafat vermiyorsak o zaman insanların da ne ahireti olur, ahireti olmadığından cenneti ve cehennemi de olmaz.

Çünkü o fiilini yapmak zorundadır. Cebir kendisinden içinden gelir yani programı mutlak programı onun ya hadi üzere ya mudil üzere olmasını gerektirir. O zaman da Hadi Mudil diye ayrım yapılmaz. Dolayısıyla sorumlusu olmaz, mükafatı da olmaz, cezası olmadığı gibi mükafatı da olmaz, o zaman insanın diğer mahlukattan farkı da olmaz. Peki diğer mahlukattan üstün mahlukat olduğu mükerrem halk edildiği وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ 17/70 ayrıca إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ 33/56 Allah ve melekleri onun üstüne salat-ı selam getirir dediği özellikler ortadan kalkmış olur. İşte bu özelliklerin kendisine verilmesi kendindeki hüriyetin iradi şahsiyetin ve karar verebilme yeteneğinin olmasındandır. İşte diğer varlıklarla burada bizim aramızdaki fark oluşuyor, bu da çok büyük bir fark oluyor. Az önce de dediğimiz gibi cenab-ı Hakk insanın programını yaparken Zat'ından, Sıfat'ından Esmasından Ef'alinden bütün her şeyinden kendi programına dahil etti, insanın programına dahil etti, en hassas tarafı da burasıdır, bizim ayan-ı sabitelerimizi düzenlerken diyelim ki "X" şahsın programına Hadi isminden % 60 verdi, Mudil isminden % 40 verdi, Kahhar isminden % 70 verdi, Cebbar isminden % 30 verdi, değişik oranlarda verdi, eğer bunların oranları herkeste aynı olsaydı, o zaman her birerlerimiz aynı insan olacaktık. Aynı varlık aynı değerde aynı derecede olacaktık.

Vücutlarımız değişik olduğu gibi ayan-ı sabite yapılarımız da değişik yani programlarımızda değişiktir, hepimizde değişiktir. Bizi böyle programladıktan sonra yani bize özel bir çekirdek program verdikten sonra bir de bize genel program verdi, her birerlerimiz için genel program verdi. Buna da "Kaza" dedi yani kader ismini verdiğimiz Kaza, hüküm dedi. İşte her birerlerimizin bir kaderi var, bu kader içerisinde yani bir sistem içerisinde hayatlarımızı sürdürmekteyiz. Her birerlerimizin

mutlak iradeden kaynaklanan bir programlarımız olmamış olsa herkesin programı kendi başına kargaşa biçiminde olsa bu dünyanın ne düzeni olur, ne hali olur ne de özellikleri olur.

İşte her birerlerimizin programı ayrı olduğu gibi her birerlerimizi içine alan genel bir dünya programı bizim en iyi bir şekilde bir birimize yaklaşacak oluşumda var edildi. Cemiyet içerisinde yaşamamız buradan kaynaklanıyor. Yoksa biz her birerimiz alır başımızı gideriz bir başka başka evimize bir gece geliriz on gece gelmeyiz, program dışı hereket etmiş olsak işte Cenab-ı Hakk bireysel olarak nasıl hareket edeceğimizi toplu olarak nasıl hareket edeceğimizi bize kitabı ile bildirdikten sonra ve de insanlar bunu kendi aralarında yaşadıkları sürece tecrübelerle geliştirdiklerinden hem genel bir özel sistemimiz var, kendimize ait özel bir sistemimiz var, işte karekter ve yaşamımız var, hem de bu özel sistemimiz ile birlikte genel sistem içerisinde uyumlu yaşamamız vardır.

Bunlar bizim iki yönlü kaderimizdir. Şimdi gelelim günah sevap Cennet Cehennem özelliklerine, efendim ben fiilimi yapmak mecburiyetindeyim o zaman benim ne günahım olur ne suçum olur diye kendini kurtarmaya çalışıyor bu anlayış ile. Birisi de diyor ki kul kendi fiilini icat eder diyor. Kul fiilinin halikıdır yani Allah onun üzerinde hiçbir tasarrufta bulunmaz, kul kendi fiilini kendi yapar diyor. Sabah kalkınca elini ayağını yıkıyor geliyor gidiyor, işine gidiyor, zannediyor ki bu fiillerin hepsini kendi üretiyor, başka bir program tarafından değil, kontrolunda kendi yapıyor zannediyor, o da o kanaatte ona da bir şey denmez.

Ama biz onun kanatı şunun kanatı değil de gerçekten Allah'ın bizim üzerimizdeki tasarrufu nedir ne kadardır, hayatımızın ne kadar kısmını bize bırakmıştır, ne kadar kısmı kendi mutlak kontrolü altındadır, işte insanın diğer varlıklardan özelliği hayatının bazı bölümlerinin mutlak olarak kendine bırakılmasıdır. Yani kendi tasarrufuna kendi kullanımına verilmesi, diğer varlıkların kendine ait kendi varlıklarının tasarruf etmeleri mümkün değildir. Cemadat, Nebatat, hayvanlar buna tabidirler. Onlar robot hükmünde çünkü onların

ne ahiretleri var ne cennetleri ne de cehennemleri var gerek de yoktur. Onlar sadece külse külünü orataya çıkartıyor kokusunu rengini yani güzellik görüntüsünü ortaya koyuyor insana hizmet için hizmetini yaptıktan sonra mevsimi geçtikten sonra kuruyor gene batınına çekiliyor.

Yani kökünün içine çekiliyor. Zamanı geldiğinde dış tesirlerle de birlikte yavaş yavaş bu içe çekilen tekrar hayat buluyor tekrar görüntüye geliyor. İşte kışın içe çekiliyor, yazın da dışa çıkıyor. Ama onun için işte ona biz ah çiçek ne güzelsin dediğimiz zaman çiçeği övmüş oluyoruz, halbuki orada çiçeği övmek değil çiçeği meydana getiren programı övmek gerekiyor, çünkü çiçeğin kendine has bir şekli yoktur. Ortada çiçek olarak bir varlık yoktur, eğer çiçek olarak bir varlık var dersek o çiçeğin kendi başına bir ilah olması gerekir. Kendine ait bir toprağı olması havası suyu güneşi en az kendine ait bir güneş sistemi gerekir, bir nohut için de öyle bir gül için çiçek için de böyledir.

Bu mümkün olmadığına göre bunların hepsi Hakk'ın varlığı içerisinde olduğuna göre o zaman biz orada onu gördüğümüzde Hakk'ın ilminin orada gül olarak çiçek olarak koku olarak ortaya çıktığını müşahede etmemiz lazımdır. İşte baştan da dediğimiz gibi Hakk'ın ilmi maluma tabidir yani o malum da zuhura gelmiş oluyor. Şimdi insanın o kadar çok yapılarımız var ki dış olarak bir birimize sistem olarak ayniyiz, ama ne suret olarak birbirlerimize benziyoruz ne de iç bünyedeki düşünce yapı olarak idrak akıl olarak birbirlerimize benzemiyoruz. Ama böyle benzer düşünce yapısında olan guruplar var işte birlikte olabiliyorlar ama yine de bu kadar yakında olduğumuz halde hiç birimizin ki tıpa tıp % 100, % 50 bir birimize uyum sağlayamıyoruz çünkü mümkün değildir.

Ama askari müşterek dediğimiz yakınlaşmalar oluyor. Mesela bizim dışımızdaki bir insan bu mevzularla hiç ilgilenmiyor belki dini muhabbeti var ama ilgilenmiyor çünkü neden frekanslar tutmuyor uymuyor yaklaşım olmuyor.

70 yıllık bir seyahat için yeryüzüne gönderdim bunun 40 senesini şu, şu, şu şekilde yapacaksın diye yazdım 30 senesi de senin kendine bıraktığım sahalardır bunlar. İşte biz o 40 seneden sorumlu değiliz. Ömrümüzün 40 senesinden, yalnız bu birden 40 a kadar gelen ilk 40 sene ayrı 30 sene ayrı değildir, 40 sene ile 30 sene karışık durumdadır bunu bilemiyoruz, bilebildiğimiz dünyaya geldiğimiz mugayyebat-ı hamse diyorlar ona Kehf Suresinin sonunda beş şeyi bilemezsiniz diyor orada işte nerede doğdun nerede öldün rızkının ne olacağı doğduğun zaman erkek mi kız mı olacağı gerçi şimdi ultrasonla öğrenilse de sonuçta malum olan biliniyor daha evveli bilinmiyor.

Yalnız onun daha bir başka ifadesi vardır, bir çocuk dünyaya kız olarak geldi öyle yaşadı bir çocuk dünyaya erkek olarak geldi o sistem içerisinde yaşadı yine de o mutlak kız mutlak erkek değildir. Cesed olarak kız erkek ama ruhani yapısıyla acaba erkek olması için belirli vücudunda belirli sistemin oluşması yetiyor mu? Kız olduğu zaman belirli değişik sistemin olmasıyla o mutlak kız mı oluyor, hanım mı oluyor, bu görüntüdedir, işte tesbit edemediği budur. Bunu tesbit etmesi hiçbir zaman mümkün değildir. Kadın görünümündedir ama o mutlak erkekdir iç yapısı itibariyle, ricalden olmuştur. Bir bakarsınız erkek görünümündedir ama nisadan çok daha zayıftır.

Gerçek kimliğini bulamamıştır, suretlerimizin cinslerinin suret olarak gözükmesi mutlak ahirette bu suretle ahirete dönüşeceğimiz demek değildir. Burası da ayrı bir konudur. Onun için işte o makinelerin bunu tesbit etmesi mümkün değildir. Suret olarak tesbit ediyor ve belirli bir aylardan sonra hatta o kadar ki öyle tesbit edildiği halde yine de değişik olarak doğanlar çok vardır. Bir insanda ister erkek olsun ister kadın olsun, bir erkekte kadınlıkta vardır, erkeklikte vardır, hanımda da hem erkeklik vardır hem kadınlık vardır, peki erkek veya hanım olması nasıl o zaman anlaşılıyor yahut oluşuyor, o özelliğin oranına göre oluşuyor.

Eğer bir erkekte hanımlık özelliği olmazsa zaten erkek olduğu için erkeklik özelliği var hanımlık özelliği olmazsa o erkekten daha sonra kız çocuk dünyaya gelmez. Mutlak olarak bizde erkeklik kromozomları hormonları olsa idi bizden kız çocuk dünyaya gelmezdi. İşte her birerlerimizde erkeklik ve hanımlık özellikleri olduğundan ama % 50 nin üstünde hangi cinse uygun bir yapı varsa dış şekillenmesi o ağırlıkta oluyor. Ama özünde yine hanımlıktan kısımlar kalıyor. Hanımları ele alalım % 50 nin üstünde hanımlık özellikleri olduğundan onların görüntüleri hanım suretinde şeklinde oluyor, ama içlerinde erkeklik özellikleri de vardır. Öyle olmazsa erkek çocuk dünyaya getiremez. Bir de hünsa olan lar vardır, “Hünsa-ı müşkile” yani çözümü müşkil olan yaşantısı zor olan bir hadise diyorlar, şimdi bir çubuk düşünün birden yüze kadar bunun ortada kesiştiği nokta var elli işte o kimselerde yarı yarıya bunlar bir tarafa ağırlık kazanamıyor, zaman zaman kadınlık ağır basıyor, zaman zaman erkeklik ağır basıyor, işte bir iki puan ne tarafa meyili çoksa onu kabul ediyor. Bazı şarkıcılarda olduğu gibi genetik yapısı itibariyle bunların doğuşu böyledir, tabi onları biz hiçbir şekilde hakir görme de hakkına sahip değiliz.

Aynı şey bizde de olabilirdi, o zaman biz ne diyecektik kimi suçlayacaktık onlar ayrı konudur yaşantıları ayrı konudur, ama biz bunları bilelim diye anlatıyoruz. Bakın işler nereden nereye geliyor, bunlar hep de kader bahsi içindedir, ama ilk insan Âdem (as) ele alalım, Cenab-ı Hakk Âdem (as) ı Akl-ı Kül hükmünde yani er hükmünde halk etti. Çünkü kaynak Akl-ı Külden geldiği için görüntü ve suret görüntüsü de öyle olacaktı. Yani er hükmünde olacaktı. Hani cennette bir ara Âdem (as) uyku gibi bir hal geldiğinde uyandığı zaman yanında Havva’yı buldu, diyorlar ki sol eğe kemiğinden meydana geldi, nasıl oldu bu iş, işte islam dini budur bunları soruşturmak araştırmak.

Efendim işte Âdem öyle oldu da yanından sol eğe kemiğinden de Havva hasıl oldu sonra da Havva meyveyi yedirdi sonra cennetten kovuldular. Hadise bitti tamam. Bakın orada o kadar büyük biyo kimyacılar tarafından incelenmesi

gereken o kadar büyük hadiseler var ki o hikaye içerisinde ama biz hep masalını anlamışız ve anlatmışız 10 bin sene evvel yaşayan bir kişinin tarihi hayat hikayesini anlatmışız. Gerçek yaşamı anlatmamışız bizde yaşıyor, kendimize intibak ettirmedikçe zaten Hakk ehli olmamız mümkün değildir, laf ehli oluyoruz kelam ehli oluyoruz.

Bakın şimdi kader ile ilgili bu da Âdem'in kaderi ne yapsın Âdem (as) ın görüntüsünde Cenab-ı Hakk Havvalık özelliğini de birlikte halk etti. İki cins tek insandır. Ne hanımlar kendi başına bu dünyada yaşayabilirler ne de erkekler kendi başına yaşayabilirler. Mümkün değildir. Yarım elmenın yaşadığını düşünün çürümek zorundadır, çürür. Yarısı ile bütün olmaktadır. Şimdi bakın Âdem (as) aynen şöyledir, Cenab-ı Hakk onu gölgesiyle birlikte yani Akl-ı Kül'ün zılli olan nefs-i kül ile birlikte halk etti, tek bir varlık olarak görünüşte tek bir varlık olarak gölgesi ile birlikte kendi varlığında mevcuttu.

Âdem (as) iki cinsiyet taşıyordu, yani iki cinsiyet taşıyordu yan, noksanlık yönüyle değil kemalat yönüyle iki insan neslinin de kendi nüvesini özünü kendinde taşıyordu. Eğer aksi halde böyle olmasaydı Cenab-ı Hakk tekrar kendi elleri ile Havva halk etmesi lazımdır. Ama o zaman da o Havva'nın programı ayrı Âdem'in programı ayrı olacaktı. İnsanlar da bir birleri ile ünsiyet edemeyeceklerdi. İki cins aynı programda meydana geldiğinden tekrar bütünleşmesi mümkün oldu. İki ayrı programda halk edilseydi insanların birleşmesi Vahid Ahad tek olması mümkün olmayacaktı.

İşte Cenab-ı Hakk, Akl-ı Kül'ün gölgesi olan Nefs-i Kül'ü Akl-ı Kül ifadesi ile Âdem'i Nefs-i Kül ifadesi ile Havva'yı tek bir varlık olarak halk etti, çünkü dinimiz vahdet dini kesret dini değil tek her yerde bu teklik geçerlidir. Ve işte bunu bir kendinde olmadığı gaflette olduğu uykuda olduğu ve yakaza halinde olduğu bir yerde o gölgeyi kendisinden yavaşça ayırdı. Bakın aynini karşı eş olarak ikiye çevirdi dışarıya çıkardı. O zaman Akl-ı Kül'ün gölgesi ve nefs-i kül de kendinden sonra gelecek olan çocukları nefs-i kül'ün gölgesi oldu. Yani kendinden sonra geleceklere bir maya oldu, Âdem (as)

Yani şöyle diyelim Âdem (as) ın varlığında Havva valide nefs-i Kül olarak onun gölgesi idi, Âdem (as) dan ayrıldı Âdem (as) Akl-ı Kül mutlak akıl olarak kaldı ama yine hep ne olarak kaldı tesir edici amir olarak kaldı. Ama bu birlikte olduğu zaman bu faaliyet olmuyordu ayrıldı. Sonra Nefs-i Kül'ün gölgesi de ondan ayrılan parçası da Şit, İdris, İbrahim (as) lar ile devam etti. İşte Âdem (as) Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hakk dört türlü hilkati bizlere göstermiş, daha insanlar bu tüp bebek falan diğer yollarla insan doğumlarını çok yakın bir zamanda başarabildiler, ama Cenab-ı Hakk dört değişik şekilde Kur'an'da hilkat gösterdi. Sadece belirli sistemle ben dünyaya getirmem çok daha değişik sistemlerim var, ki daha da çokları vardır. Âdem (as) bakın anasız babasız o bir hilkattır, ayrı bir hilkattır, Havva ana Âdem (as) dan kaynaklandığından babası var anası yok, yani babadan yani Akl-ı Kül'den dünyaya geldi. Havva validenin babası var anası yoktur.

Gelelim şimdi İsa (as) a İsa (as'ın anası var babası yoktur, ondan sonraki nesillerde hem anaları var hem babaları vardır. Bakın dört değişik hilkat çıkartıyor, Kur'an-ı Kerim'de ne bilgiler vardır ama biz hep bunları ezberden ezberleriz ah bu ne kadar güzel olmuş Kur'an'ı ezberlemiş hamil-i Kuran diyoruz, yani Kur'an'ın hammalı, yani taşıyıcısı kardeşim kelamını taşıyor, hürmet ederiz de lafsını taşıyor, esas hamil-i Kuran yani Kur'an'ı taşıyan O'nun içindeki manaları taşıyandır. Tabi lafsını da taşıdığı zaman bunun kağıdını da taşıdığı zaman ben Kur'an'ın hammalıyım diyor, eline aldığı zaman taşıyor ama bir böyle taşımak vardır, bir de lafız olarak ezberleyerek taşımak vardır, bir de içindeki manasını taşımak vardır.

Kur'an'ın manasını taşıyorsa لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ 59/21 onun üstünde tahakkuk etmiş olur, ve o dağ paramparça olmaz. لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا

مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ Biz o Kur'an'ı dağa indirsek o dağ Kur'an'ın haşyetinden paramparça olur diyor. Ama insan paramparça olmaz neden çünkü Cenab-ı Hakk kendini taşıyacak gücü insana vermiştir.

Şimdi gelelim tekrar ayna-ı sabitelere kader bahsine programımıza Allah'ın programına her birerlerimizin programı değişik ilaçlar gibi cüzlerin bir biri ile karışımı ile nasıl değişik ilaçlar elde ediliyorsa cenab-ı Hakk da Esma-ı İlahiyeleri belirli terkiplerde karıştırarak her birerlerimizin programını halk etti. Hem dış görünüş olarak hem de iç görünüş olarak karakter ve davranışlar olarak değer yargılarımız olarak. Ve Ey kulum senin ömrün 40 senesini ben programladım çünkü O programlamazsa biz hiçbir şey yapamayız, bize bir alt yapı veriyor biz o alt yapının bazı bölümlerini doldurmak suretiyle o yapıyı tamamlıyoruz. Orada bizi hür bırakıyor.

İstersen diyor bu binaın burasına cam yap istersen küçük aç istersen büyük aç onu sen bilirsin diyor. Büyük açarsan daha çok görürsün küçük açarsan daha az görürsün diyor. Isınma iyi olur ama görüşün dar olur yani bir yerden istifade edersin ama bir yerden de zararın olur diyor. Yani bunları da bizim ihtiyarımıza bırakıyor. İşte bizim ihtiyarımıza bıraktığı yerlerden de sen sorumlusun diyor. Nerede dünyaya geldin neden orada dünyaya geldin ben sana sormam diyor, çünkü bu kader-i mutlak içerisinde olan bir hadisedir. Bir de kader-i muallak yani bizim kullanmamıza bıraktığı hayatımızın devreleri de kader-i Muallaktır, boşta olan kaderdir bu tarafa da gidebiliyor, o tarafa da gidebiliyor tahakkuk ettirirken.

Bu tarafta biz onu çekerek bu tarafta tahakkuk ettirirsek sonucu da mesuliyeti bize aittir eksi ise öbür tarafa götürürsek ve artı ise gene getirisi bize aittir. Cennet mükafatı oluyor. İşte mesul olduğumuz yerler bunlar ve bizi bundan hesaba çekecektir. Sen neden burada doğdun diye insanlar hesaba çekilmez. Neden burada öldün diye kimse hesaba çekmez. O

Allah'ın kaderinde Allah'ın tesbit ettiği programda yazılı olduğu gibi tahakkuk ediyor.

Şimdi sorulan soru şuydu; Eğer bir insanın ayan-ı sabitesini Cenab-ı Hakk Mudil ağırlıklı yazarsa yani eksi ağırlıklı yazarsa Kahhar esmasının dozunu daha fazla koyarsa Cebbar esmasının dozunu daha fazla koyarsa bu yüzden de kendisi eğer Cenab-ı Hakk başlangıçtan insanın ayan-ı sabitesini böyle hazırlıyorsa o halde her türlü Esmadan terkibine karıştırıyor o zaman Mudil Esmasını Kahhar esmasını onda ölçü olarak daha fazla koyarsa koydu ise bu kahhar esmasının mudil esmasının kendisinde zuhur etmesiyle o varlıktan eksi hadiseler ortaya gelirse onun cehenneme gitmesinde ne suçu var, neden cehenneme gitsin diye bir soru vardı. Ayrıca Cenab-ı Hakk bir ayan-ı sabiteye Hadi ismi ağırlıklı Rahman ismi ağırlıklı bir program yapmışsa o da onun dünyadaki zuhuru ve tecellisi olarak ilim maluma tabi olarak ilmi onun Hakk yolunda hayatını sürdürmüşse bu yoldan cenneti kazanmışsa bu adaletsizlik değil midir, diyor tabi çok yerinde çok da güzel bir sorudur.

Bunların hepsinin bilinmesi lazımdır, ta yukarıdan aşağıya doğru bu sistem nasıl çalışıyor, bilinmesi lazımdır. İşte sistem bilinmediği için yahut bilinemezse hep arada böyle mi olsaydı niçin böyle oldu, neden suçlandı o ne idi de torpilli miydi de cennet ehli oldu, bu şekilde soruluyor. Şimdi bakın işin sırrı şurada Cenab-ı Hakk her birerlerimize her esmadan verdi, mutlaka eğer zaten vermezse o faaliyet orada çıkmaz. Aklımız tam çalışmaz. O zaman mükellef olmayız halife olamaz. Halife olmamız daha evvel de belirtildiği gibi istiklal sahibi olmamıza bağlıdır. Müstakil karar verebilecek güçte olmamıza bağlıdır. Aksi halde biz halife değil yani amir değil memur olmuş oluruz.

Bir yerde bir idareci o şirketin müdürü asildir, asaletendir, ama yerinde bir de vekili vardır. müdür orada olduğu halde yerindeki vekili vekaleten müdür gittiği zaman vekil olduğu halde asaletendir orada. Aslının aynisidir. İşte insan da böyledir, Allah'ın yanında vekaleten olduğu gibi kendi işlerinde asaleten vardır yani mutlak hakimiyeti olması gereklidir kendi

halinde. Kendi vücut mülküne ve çevresi ile ilgili olan mülküne mutlaka hakim durumdadır. Böyle olmazsa halife olmaz, gerçek birey olmaz, tabi olur, diğer mahlukat gibi hayvanlar gibi tabi olur, emir altında olur.

İşte bizim müstakil hareket etmemizi temin eden Cenab-ı Hakk'ın bizlere bırakmış olduğu ve bizim hür irademizle serbes bıraktığı bölgeler hakkında hilafetimiz, hilafetimizi buradan kazanıyoruz. Eğer bütün ömrümüzün her safhasını Cenab-ı Hakk programlamış olsa o zaman onun hürriyeti yok demektir, o da memur demektir, o zaman onun ne cenneti olur ne de cehennemi olur diğer varlıklar gibi. Robot olur robotun cezası mükafatı olmaz. Eğer siz robota güzel iş yaptı güzel kaynak yaptı diye mükafat verirseniz o çok mantık dışı bir şey olur, ama yanlış iş yaptı diye ceza verirseniz robotun bir tarafını keser, kırarsanız, kendinize ceza vermiş olursunuz manasız olur.

Ama işinizin başına bir görevli koymuşsanız demişseniz ki saat dokuz dan 12 ye kadar burada çalışacaksın 12 ile 13,30 arası serbessin şimdi ona 12 ile 13,30 arasında neden dükkanda durmadın diye bir şey sormazsınız orada onun serbestliği vardır o saatler arasında, tabi bu 1,5 saati meşru zeminde değerlendirmesi şartı ile serbesttir, yasa dışı iş için bu süreyi tabi ki kullanamaz. Hürüyet demek hiçbir zaman sınırsız bir hürüyet demek değildir. Başkasının hürüyetine müdahele edildiği yerde kişilik hüriyeti biter. İstersek halife olalım ne olursak olalım.

İsterse Cumhur başkanı olsun bir vatandaşın mülküne duhul ettiği zaman onun reis-i cumhurluğu da biter halifeliği de biter, kendi bünyemizde bize verilen saha içerisinde hüriyetimiz vardır, bu saha da kendi yaşam sahamızdır. Şimdi mükellef olmamızın sebepleri anlaşılıyor mu, beşeri manada da olsa hüriyetimiz ef'al aleminde kullanılıyor, buluğ çağına girdiğinde daha çalışmaya başlıyor bu hüriyet ve sorumluluk zaten orada başlamazsa bir daha hiç başlamaz, buluğ çağı ne demektir, kemale erme rüşt diyorlar bakın rüşd reşid olma bu ne demek bedenin rüşdü yani belirli özellikler kazandıktan

sonra kendi ayakları kabiliyet olduktan sonra artık o müstakil birey oluyor ve ondan sonra emir ve nehy ondan sonra geliyor. Çocuk iken onların mesuliyeti yoktur, sorumluluğu yoktur.

Buradan başka bir şeye geçelim nasıl ki bedenimizin bir hüriyeti var, hüriyeti derken rüşdü var, işte bu rüştü belirli bir süre sonra ruhum, uzun da rüştünü yerine getirmek zorundayız, onu da reşid etmek zorundayız. Şimdi biz fizik olarak Hakk yolunda bir şeylerle meşkul olmadığımızı düşünelim beden olarak rüşde erdik ama akıl olarak daha çocuğuz, daha henüz er değiliz, işte bakın erlik buradadır. Dışarıdan er görüntüsü ama ruhen rüşde ermediğimiz için kendi bireysel idrakimizi yaşantımızı ruhaniyetimizi kendi kimliğimizi idrak edemediğimiz için daha henüz rüşde ermiş değiliz. İşte nisalar sınıfındanız, dıştan er ama içeriden nisa.

Biz gene gelelim kader bahsine; işte ehl-i sünnet vel cematin kader bahsinde belirttiği kader-i Mutlak ve muallak diye belirtilen özellikler bunlardır. Cenab-ı Hakk'ın bizim üzerimizde değişmeyecek olan mutlak olan kaderi budur. Nerede doğacağı nerede öleceği rızkımız nereden olacak erkek mi kız mı olacak ve ölümümüz nerede ne zaman olacak onu bilemiyoruz, bunlar mutlak kaderimizin içinde olan şeylerdir. Hayatımızın bazı bölümlerinde bizim halifelik dolayısıyla istiklalimize bıraktığı bölümler ani bize bir mülk vermiş Cenab-ı Hakk bu mülki diyor sen şu kısmını dilediğin gibi sür, dilediğini ek, diyelim ki 100 dönüm arazi verdi, 60 dönümünü şundan şundan ekeceksin, böyle yapacaksın 40 dönümünü de o günün şartlarına göre ister buğday ek ister arpa ek ister susam ek sebze ek isterse otluk bırak.

O işte senin gayretine bağlıdır, diyor ama oradan sorumlusun diyor. Babasının oğluna dediği gibi bir adam yaşlanmış oğlum diyor en azından kendini belirli bir garantiye alabilmen için yiyeceğini içeceğini tohumluğunu alabilmen için 100 dönüm arazin var gayret bunun 50 dönümünü şundan şundan şundan ek diyor babası tecrübesi dolayısıyla, artık öteki tarafını da sen bilirsin ne lazımsa onu ek diyor. Ben sana orası için de bunu da yap desem o zaman çocuğun gelişimi

sağlanmamış olur, iradesi gücü tecrübeleri oluşmamış olur, çocuğun kendine güven gelmez, hep emir kulu olarak gider, hep memur kalır.

İşte o 60 dönümlük yerden eksi de çıksa çocuk mesul değildir, neden çünkü babasının emrini uyguladı, diyelim ki nohut ek dedi, herkes nohut ekti nohut para etmedi zarar etti masrafını çıkaramadı, ama çocuk ondan mesul değildir. Ama bu tarafta en güzel şekilde sürmesi sulaması tohumlaması lazım geliyorken bunda gevşeklik yaptı, 10 dönümünü sürdü 30 dönümü ile vaktini geçirdi, vaktinde süremedi, sulayamadı, vaktinde işte o 40 dönümden babası şu kadar hasılat alman lazımdı sen bu kadar getirdin diye onun kulağını çeker. İşte Cenab-ı Hakk da bize verdiği bu hayat tarlasının şu kadarını ben programladım bu böyle olacak diyor, bu kadarını da sana bıraktım bunu da sen işte bu kader-i muallak boşta olan kader, biz bunu dilersek geniş bir üretimle daha çok üretebiliyoruz dilemezsek gafletimizden orada hasıl olacak şeyi meydana getiremiyoruz orası otluk oluyor sonra o otları yakarak temizleyebiliyoruz. İşte böylece cehennemini hazırlamış oluyorsun.

Ceneb-ı Hakk öyle bir sistem hazırlamış ki bize bu işlerin bu kadar iç yönünü bilmeyelim, zahirdeki hukukunu dahi tatbik ettirsek gene bizi en az cehennem azabından ateşinden koruyor. Neden çünkü tavsiye ediyor, o tarlayı da sür diye, babanın çocuğuna tavsiyesi gibi ama çocuk sürmezse baba ne yapsın, şimdi oraya geliyorum, Cenab-ı Hakk insana iki program uyguluyor, biri ayan-ı sabite olarak kendi bünyesinde yani içinde uyguladığın çekirdek program bir de dışarıdan verdiği tavsiye programıdır Kur'an ve hadislerle, bakın bunlar çok mühim meseleler, bunlar bizim hayatımız can damarımız, yaşadığımız hakikatler, bunları bildiğimiz zaman dünya ve ahiret saadeti mutlaka bilenlerin olur, bunu tatbik edenlerin olur.

Bunun başka yolu yoktur zaten dışarıdan verdiği Kur'an, sünnetler, farzlar, Hz Rasulullah'ın hadisleri, onunla kurulmuş tavsiye babında olan ayrı bir program paket program var

namaz oruç, haç zekat. Şimdi bir insanın Cenab-ı Hakk programına yani ayan-ı sabitesine %30 Mudil ismini koydu, % 20 hadi ismini koydu, sadece Hadi Mudil ile % 100 ü dolduracak değildir, üç ondan beş ondan on ondan 20 ondan çeyrek ondan bir ondan 5 ondan yani her isim ile birlikte yüzdeyi dolduruyor. 100 Esma ile doldurduğunu düşünelim her Esmaya %1 pay düşer eşit oranlarda olursa ama diyelim ki Mudil Esmasını % 10 payla verdi, o zaman ne oldu diğer esmalardan pay birin altına düştü demektir. Ama Mudil Esması en şiddetli esma oldu o zaman galip esma oldu gibi göründü, şimdi diğer taraftan da Hadi esmasını % 5 pay verin Mudil bu durumdan Hadi den kuvvetli olmuş olur yani daha baskın çıkar, ama bunun yanında Rahman esmasını % 3 pay verdi, Cabbar esmasını % yarıma düşürdü, Mudile yardımcı olacak Cabbar esması bakın dozu düştü, dolayısıyla Mudil'in de dozu düştü demektir. Çünkü Rahman Esması % 3 , % 5 verilen Rahman Esması % 5 olan Hadi Esmasını güçlendirdi, وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ 7/156 Rahmetim gazabımı örtmüştür diyor. Yani en azından Cenab-ı Hakk ne Hadi ismini genel olarak fazla ortaya çıkarır, ne mudil ismini fazla olarak ortaya çıkarır, diğer isimlerle birinin fazlalığını diğerinin eksikliği ile tamamlar çok iyi anlamamız gelen yer burasıdır.

Şimdi biz dünyada belirli şekilde burada tavsiye edildiği gibi yani zahir programla bize verilen paket programı tatbik etmeye başladığımızda eğer Hadi ismi üzerinde gevşeklik davranırsak yani bu programa uygun davranışta bulunmazsak o zaman ne oluyor, muallakta olan ortada olan hayat ölçüsü standardı bu sefer biz onu Mudile doğru kaydırmaya başlıyoruz. Ama biz onu Hadiye doğru çekmek zorundayız. Satın topu gibi o iki tarafa doğru gidiyor, biz onu ne tarafa çeker o istikamette düşürürsek orası bizim puanlarımızı arttırmış oluyor. Yani biz hadiye de gidecek Mudil'e de gidecek olan puanları Hadi tarafına yazdırmış oluyoruz. Kur'an'dan aldığımız emirleri tatbik etmek suretiyle.

Eğer bunu tatbik etmezsek otomatikmen Mudil ismi puanları kazanmış oluyor. İşte bundan sorumlu oluyoruz Cenab-ı Hakk bize bıraktığı yerler devreler bunlardır. İnsanın aklına gelen artı ve eksi değerli düşünceler de yine insanın programından geliyor. Ayan-ı sabitenden içeriden geliyor, dışarıdan da gelenler var, insan o kadar kompleks bir varlık ki mutlaka hepsi içeriden hepsi dışarıdan değil iç dış zaten bir biri ile birlikte çalışıyor, işte bu bazen hayelinden yani senin kurgu hayelinden sana geliyor, dışarıdan gibi geldiğini zannediyorsun, bazen dışarıdaki varlıklardan gerçekten senin dışında olan cinni gibi meleki gibi varlıklardan sana geliyor.

Gene dışarıdan gökteki cisimlerden sana geliyor zaman zaman mesela Ay'ın 13-14., 15. Günleri Efendimiz "oruç tutun" der, neden Ay'ın bedir halinde olduğu ve dünya çekim gücünün en şiddetli olduğu devresidir ve insanların beyinlerine mutlaka tesir eder, çok tesir eder. Okyanusları 6 ile 10 m yukarıya çeken o güç tabi insan beynini de yukarıya çekiyor. Duygularını da yukarıya çekiyor değişiklik arz ediyor. Şimdi bu alemde bir genel hayel alemi var, yani Allah'ın varlığındaki Hayel alemi var, oradan da sana bir şeyler geliyor, bir de senin kendi varlığında vücud mülkünde meydana getirdiğin bir hayel alemin vardır.

O hayel aleminden de kurgulayıp sen farkında olmadan şuur altı hayelinde kurgulayıp şuur üstüne çıkan tesirler vardır, cezbeden tesirler vardır, işte bu tesirlerden kurtulmak için Allah'ın kitabına sarılmak zorundayız, işte bu bizim için en büyük yardımcıdır. Bundan aldığımız programla uygulamış olduğumuz yapmış olduğumuz fiiller biz hadi ağırlıklı da olsak iç programımız bundan aldığımız işte mücadele burada gerekiyor, nefis mücadelesi burada gerekiyor, iç programımız diyelim ki bizi Mudil'e doğru çekiyorsa nefsimize rahatlığımıza doğru çekiyorsa biraz sonra yaparsın şimdi işin var, bu gün oruç tutulmaz yarın camiye mi gidilir falan gibi bizi oyalayıcı bozucu vesveseler bize geldiği zaman Kur'an'ın ipine sarılın diyor ya Kur'an'dan gelen programa yani dışarıdan gelen

programa tabi olur da uygularsak o zaman Hadi ismi Mudil'e dönmüş oluyor.

Yani o top kader topu Mudil tarafında karaya oturuyor, yani tasdik ediyor yahut imzalıyor. Hadi o zaman o günkü bizim lehimize yazılıyor. Yani amel defterimize o bölüm Hadi olarak Hidayet olarak yazılıyor. Çünkü omuzumuzda iki melek var kiramen katibin bizim her halimizi yazmaktalar Tuffet-ul Uşakide ikindi namazı bahsinde ikindi namazında "Hasibu enfiseküm" yani nefislerinizi hesaba çekin sizi hesaba çeken birisi gelmeden evvel. Ente kable yuhasibu yani sizi hesaba çeken birileri gelmeden siz nefsinizi hesaba çekin diye işte bu hakikati bize bildiriyor. Yani bizim ibremizi Hadi yola çevirmemizi zamanlarımızı Hadi ismi ile kullanmamızı tavsiye ediyor efendimiz. Bunu ikindi namazı yapın diye de tavsiyesi vardır, ikindi namazı nöbet değişim zamanıymış melaike-i kiram'ın kiramen katibinin, Kiramen katibin insanlara olan Rahmetinden yani hangi bedenin katibi ise o beden ile uzun bir süre yaşadığı için insanlara olan iyi niyetinden o gün ikindiden diğer ikindiye kadar olan süre içerisinde işlediği günahları yazmıyor amel defterine ama sevap yaptığında anında sevapları yazıyor.

Belki sevabından döner diye, dönse de kayıda geçtikten sonra yapılmış gibi günahları yazmıyor neden, inşeallah tevbe eder dikkat eder, pişman olur bir daha yapmaz diye yazmıyor. İşte ikindi namazında kendinizi hesaba çekin daha sonra sizi hesaba çekecek birisi gelmeden en güzel şey oto kontrol eğer bir kişi ikindi namazından evvel oturur da veya oturmaz da yani ayakta istiğfar çekmeye başlarsa işte o günkü bir evvelki ikinde zamanından diğer ikindi vaktine kadar yapmış olduğu günahları affa uğruyor. O zaman Mudil esması istikametinde yaptığı tabi ki büyük günahlar hemen af edilmez de ufak tefek günahlar siliniyor. Yani yazılmıyor, siliniyor dediğim odur.

Zaten ihtiyata bırakıldı ama o anda istiğfar etmezse defterler teslim ediliyorken hesap kitabın tam olarak verilmesi gerektiğinden hepsi kayıda geçiyor imzalanıyor, günah ise günah mudil ise mudil Hadi ise Hadi tahakkuku diye yazılıyor.

Bakın bizim üzerimize Allah'ın ne kadar Rahmeti vardır. İsimlerin üzerimizdeki tecellileri anlaşılıyor mu, nasıl hidayete nasıl dalalete döndürüyoruz.

Herhangi bir hanım olarak sen onu eş olarak aldığın zaman eğer sen belirli bir şekilde eğitebilirsen yani belirli hakikatleri söylersen işte o zaman o senin gerçek Havva'n oluyor. Sen Âdem o da Havva, gerçek hayat yaşantısı böyle ortaya çıkıyor. Sen onu Havva hükmüne büründürüyorsun. Çünkü Havva bir manadır, hanımların asli manasıdır. Âdem erkeklerin asli manasıdır, Havva'lık da kadınların asli manasıdır. İşte sen kendinde asli Âdem'lik vasfını eşin de kendinde asli Havva'lık vasfını bulduğu anda işte bu hayatın cennet hayatıdır. Ama Havva'nın Havva olduğunu Âdem'in de Âdem olduğunu müşahede ederek bilerek ve yaşayarak olur.

Yoksa dışarıdan baktığın zaman her hanım havva her er de Âdemdir. Acaba öyle midir, dışarıdan bakınca öyle de yaşantıya gelince ne Havva'nın Havva'lıktan haberi var, ne Âdem'in Âdem'liğinden haberi vardır.

Şu anda Alemleri var ettiği andaki Allah'ın halini yaşıyoruz, evvel, Ahır, Zahir Batın Allah'ın isimleridir, biz bunları yaşıyoruz şimdi ne kadar geniş bir ufuk içerisinde yaşıyoruz. Abdeste kuru kalmasın namazda pantolon giy kravat tak, evde pijama ile namaz kılınmaz savunma olarak efendim bir müdürün yanına giderken pijama ile gidilir mi diyor, bunu namaza misal veriyor, evladım sen müdürün yanına gitmiyorsun muhabbetle Allah'ın huzuruna çıkıyorsun, Allah senin pijamana bakmaz, pantolonuna da bakmaz, Allah diyor ki "la salate illa bi huzur-u kalp" bak şimdi ütülü pantolonu buruşmasın diye gece kalkıp yatsıda evde pantolonu giyersen pantolonu çekeceksin pijama kadar rahat huzurlı olamayacaksın bak huzurun kaçacak.

Aman dizi çıkmasın ütüsü bozulmasın diye namazı çabuk kılmaya bakacaksın. Bir taraftan hürmet gibi gözüküyor bir taraftan süreyi kısalttırıyor çabuk ol diye. Bizim elbise ile işimiz

yoktur, Allah'ın huzurunda bunların işi yoktur. يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ 7/26 İnsandan bahsederken biz ona ruhumuzdan üfledik ve beşer elbisesi verdik, yani etten kemikten bir elbise verdik bir elbise daha verdik ki onu rişin süslemek için yani şu elbiselerden bahsediyor bir elbise et kemik elbisesi ruhumuzun görüntüye gelmesi için etten kemikten yani bu dünyanın malzemesine uygun bir malzemeden etten kemikten bir elbise verdik, size diyor, elbise olarak bahsediyor, bir elbise daha verdik yünden pamukludan rişin yani süslemek için ayrıca korumak için tabiat şartlarından, ama bir elbise daha verdik ki bu takva elbisesidir ve hepsinden güzeldir diyor. Takva elbisesi sakınma elbisesi yani şuurlu olan bir elbisedir. Cisimde olan bir elbiseyi en güzelinden atlastan ipekten yapsak şuurlu olan elbiseyi oluşturmasak ne olacak ki bu elbiseyi ölünceye kadar giyeceksin istersen altından yap Cenab-ı Hakk altının kaynağı, ipeğin kaynağıdır değerlinin değerlisidir.

Senin elindeki bir avuç ipekten onların ne kıymati var O gani olan Alemlerden gani olan Allah'ın huzurunda ne kıymeti vardır. Alemin her zerresi bir noktadan meydana gelmiştir, televizyon sistemi de aynen öyle noktalardan görüntü oluşmaktadır.

Akl-ı kül her şeyi biliyor ama bizdeki akıl her şeyi bilmiyor bizdeki akıl cüz'i akıl bu akıl her şeyi bilirse zaten saklaması gerekiyor buradaki işte hem imtihan için eğer biz bunların hepsini baştan bilmiş olsak baştan pazarlık yapmış oluruz. Yani bile bile lades derler ya o zaman da kıymeti olmaz. Gizli kalması lazımdır. Eğer biz bilsek ki hayatımzdakileri başından verseler doğduğumuz zaman yahut buluğ çağına gelince mektubu aç diye bize verseler doğum ile birlikte biz buluğ çağına geldiğimizde açsak bilsek bütün hayatımızın safhalarını

eğer zengin olacaksak gene yaşayamayız o günlere ermek için çok zor gelir, fakir olacaksak ayan-ı sabitemiz şöyle veya böyle ise ümüt bir halde isek isyan edeceğiz bunu bildirmemesi rahmetindendir.

Ve de bizi gafletten korumak içindir. Ya eksi bir programımız varsa veya Rahmet üzere Rahman üzere bir programımız varsa gaflette kalırız, o zaman çalışmayız. Bildirmediği için işte muallak bakın bildirilmediği için Hadi mi Mudil mi bildirmiyor, o zaman bizi Hadi ye teşvik ediyor. Ama biz şu kadar ulaştık bu kadar ulaştık ulaştığımız kadarının mükafatını alıyoruz veya ulaşamadığımız kadarının cezasını alıyoruz. Bildirse hem tahammül edilmez hem de yaşanmaz. Hayatımızın bir vasfı kalmaz.

Cenab-ı Hakk bir an sonrasını bildirmiyor değil ki bir saat bir gün bir yıl bildirsin. Şu anda bir an sonrasından hepimiz gafiliz. Bizim için o kadar melaike faaliyette ki bu sistemin devamını sağlamaları için her an bize Akl-ı Kül'den aldıkları programı yansıtıyorlar her an yani nasıl bir ip olur elinde de o ipi yavaş yavaş çekersin onun gibi işte bize o ipi salmaktalar hayat akışını hayat deryasını bize bir bir vermekteler, nasıl yürüyen merdivenler basılacak yere geldiği zamanda basamak ortaya çıkıyor, daha evvelki basamaklardan haberimiz yok biz onu geldiği anda biliyoruz, yaşanan kader gidiyor, gelen yaşanıp gidiyor, anında bakın. Her bir basamağı bir gün olarak düşünün yahut bir an olarak düşünün.

Bakın gaybdan geliyor, yaşanıyor o merdivenden öteki tarafa atlıyorsunuz, o gidiyor, ölüyor, arkadan yeni merdiven yeni hayat her an böyledir yaşantımız. Bir nefes alışta bile binlerce defa devam ediyor nefes aldığımız süre gene bir zaman alıyor, bir iki saniye alıyor, bir nefes almak vermek, bu süreden çok kısa sürede hayatımız değişiyor.

Bakın Muhiddin-i Arabi Hz leri bunu şöyle diyor, insanın sadece bu ölümü değil çok değişik şekilde belirli sürelerde ölüp dirilmesi vardır. Ama en seri olanı budur. An içerisinde ölüp dirilmek, bakın şimdi bizim 60 sene diye dediğimiz

ömrümüz belki aslında 120 sene ama bunu tesbit edemiyoruz, neden diyeceksiniz işte günler aylar tarihler belli, belli ama 24 saat üzerinden hesap ettiğimiz 24 saat gerçekten beşeri ölçülerle ölçtüğümüz 24 saat mi, yoksa bir başka şekildeki ölçüye mi dahil de veya sahip te bu araçlarımızla 24 saat olarak hesap ediyoruz. Eldeki kaba araçlarla bunlar çok kaba araçlar.

İnsan her an ölüp dirilmektedir, peki biz bunun neden farkında olmuyoruz, olamıyoruz, çünkü öldüğümüz andaki süreyi beynimiz ölü olduğu için kaydedemediğinden biz sadece yaşam sürelerini tesbit ettiğimizden biz yaşamımızı devamlılık üzere zan ve kabul ediyoruz. Uyandığımız zaman hayattayız uyuduğumuzda ölüyüz. Zaten Hadis-i Şerifte "Ölüm uykunun kardeşidir" kardeşten daha yakın bir şey yoktur, yaşadığımız anı beynimiz tesbit ediyor, beş duyumuz tesbit ediyor, öldüğümüz anda beş duyumuz ölü vakti tesbit edemediği için hemen arkasından gelen birim tesbit edildiğinden yaşamayı sürekliymiş gibi zannediyoruz. Alternatif akımda çalışan bir akkor telli lamba da böyledir saniyede 50 defa yanıp sönmektedir. Ama biz sürekli yanıyor gibi görmekteyiz. Algılama duyularımız yanılmaktadır.

İşte yaşamamız da öyledir şimdi bu en kısa sürede ölüm kalım, yani insan çok küçük an dediğimiz zaman kesitinde ölüp dirilmektedir. Ama biz günlük işlerimizden kendimizin içe dönük hayatını elden kaçırıyor, dış hayatı yaşıyoruz. Başka bir ifade ile kendi hayatımızı yaşıyor zannettiğimiz halde kendi hayatımızı yaşamıyoruz. Hayel aleminde yaşıyoruz, işte bu hayel aleminden kendimize gelmemiz Âdem (as) ın cennetten beden toprağına inmesidir yani kendimizdeki şuurlanmamızdır. Ondan sonra ancak kendimizi tanıma yolu açılıyor. Evimize girmeden evimizin içini dolaşmak mümkün mü, dışarıdan mümkün mü evvela kapıyı açıp eve gireceğiz, yani bu beden mülkünün istila etmiş olan güçlerden temizlememiz gerekiyor, diğer güçler hakim oluyor ve bizi içeri sokmuyorlar.

Birinci hayat ve memat ölüm ve dirim en kısa sürede olan tesbit edemediğimiz devreler içerisinde hepimiz bir bütün

olarak gözüküyor. İkincisi süresi biraz daha uzun olan her nefes aldığımızda ölüp dirilmekteyiz. Bunu tesbit edebiliyoruz, çünkü mutlak bir ölüm değil izafi bir ölüm oluyor, bakın nefes aldım dirildim “Huu” dedim verdim öldüm, ama bu izafi bir ölüm olduğundan yani daha geniş süreli bir ölüm olduğundan çok kısa sürede mutlak ölüme geçilmediğinden arkadan gelen “Hayy” yani nefes o ölümün hükmünü ortadan kaldırıyor, yani birini tekrar birine bağlıyor. Yani mutlak kopmadan kopuyorken hemen ikinci bir nefesle hayat zincirini bir birine bağlıyor.

Ama bunun biraz uzadığını düşünelim bir dakika beş dakika gibi işte ölüm mutlak ölümle bitti. Bakın biri çok seri olarak an içerisinde ölüp diriliyoruz, bir de daha yavaş bir şekilde her nefes alıp verişimizde ölüp diriliyoruz, üçüncüsü 24 saatte bir ölüp diriliyoruz, uyku uyanma hadisesi, uyuduğumuz zaman ölüyoruz, sabah kalktığımızda uyandığımızda diriliyoruz. Bunu biraz daha genişletirsek 12 aya yayılan 6 aylık ölüm ve dirim safhaları geliyor. Biraz daha yayalım o zaman güneş sistemi içerisinde yani bir sene dünya sistemi iki yüz milyon sene civarında bir ölüm dirimi dünya ile güneş sistemi ile birlikte yaşıyoruz çünkü iki yüz milyon sene diye belirtiliyor tam kesin bilmiyoruz ama Saman yolu galaksisindeki bir devrini O kadar yılda yapıyor.

Bu süre içerisinde iki yüz milyon süre içerisinde dünya kendini tekrar yeniliyor ve dünya üzerinde yeni Âdem’ler ortaya geliyor. İkiyüz, ikiyüz elli milyorn senede yani galaksi içerisinde bizim bir turumuzda yeryüzünde bir insan nesli gelip geçiyor yeryüzü üzerinde. Biz bu dünya üzerinde yegane insanlar yegane nesiller değiliz, bu da işin daha geniş bir halidir. Senaryo aynı seneryo artisler değişiyor, nasıl o şekspir’in yüz sene de oyunları oynanıyordu şimdi de oynanıyor. Ama oynayanlar değişiktir, mekanlar değişiktir, ama öz itibariyle aynıdır. Hamleti yüz sene de sonra oynasalar konu aynı oyuncular farklıdır.

“Ey habibim sen olmasaydın bu alemleri halk etmezdim”

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ 21/107 biri ayet birisi de hadis-i kutsidir, “Biz seni alemlere rahmet olarak gönderdik” bakın alemlere rahmet diyor, sadece dünyaya rahmet demiyor, bunun altında ne ifadeler vardır, alem dediği zaman bir alem “ler” takısı takılınca bütün alemler i içine alıyor. Bakın alemlerin sınırı daha tesbit edilmiş değldir ne kadar geniş bir ortam.

Hazır buraya gelmişken Kur’an-ı kerim’de Cenab-ı Hakk Âdem (as) ın hilkatını dört değişik şekilde veriyor, insan hilkati de dört değişik şekilde veriliyor, sadece Âdem (as) ın hilkatı da yani zuhura gelişi de dört değişik şekilde veriliyor. Cena-ı Hakk neden bunu böyle veriyor, bir yerde topraktan diyor, bir yerde cennette diyor, bir yerde “Kün” ol dedi diyor, ama alimler bu işin tefarruatına gitmediklerinden ekseriyetle kabullendikleri Cennette var edilip yeryüzüne indirilmesidir. Yani dünyanın dışında bir Cennet isminde bir gezegende var edilip yeryüzüne indirilmesi hususundadır. İttifak ile bu kabul edilmiştir.

Ama KurAn-ı Kerim ittifak ile bu böyledir diye her ayetinde aynı şeyi söylemiyor. وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً 2/30 “Ben yeryüzünde bir halife halk edeceğim” diyor. Cennette halk edeceğim demiyor.

Sonra günah işledikten sonra yeryüzüne indirildi der. Kendine ait bir bölümü anlatıyor. Kur’an-ı Kerim’de hem bunu anlatıyor, hem insanın yeryüzünde halk edildiğini anlatıyor, Cennette halk edilip yeryüzüne indirildiğinden bahsediyor ve “Kün” Ol dedi oldu yani bir defada oluşumundan bahsediyor ve her şey sudan halk olundu ayetinde silsileyi yani genetik silsileyle varlıkların insanın da belirli bir aşamadan sonra zuhura geldiğini bahsediyor, ki bu Darvin nazariyesi ama o değil o Darvin nazariyesinde bir yerde isabetli ama maymundan insanın geldiği bağlantıda isabetsizdir.

Nasıl her varlık kendi seyirini düzenliyor insan da kendi seyrini düzenini tamamlayarak geliyor başka bir varlıktan olma üretilme şekliyle değildir. Bakın işte dört türlü Âdem'in hilkatı var Kur'an-ı Kerim'de ince ince incelendiği zaman ama alimler bu kadar teferruata girmiyorlar neden çünkü zannettikleri sadece bu dünya yani bizim yaşadığımız insanlık seyrini sadece kabul ediyorlar başka seyir yok diyorlar, başka seyir yok diyebilirler çünkü bizden sonrakiler öncekiler bizi ilgilendirmiyor da zaten mesele değildir, ama daha geniş manada Allah'ımızı Rabbımızı daha geniş manada tanıma yönünden bu zaman içindeki gezintiyi idrak etmemiz gerekiyor. Belki Cenab-ı Hakk 40 türlü değişik şekilde halk etti çünkü bir tecelliyi tekrar zuhura getirmiyor.

Bir defa "Kün" ol dedi o daha sonra gelen Âdem'in neslinden bahsediyor, yeryüzünde sizi inşa ettik ve de nebat gibi çıkardık diyor Tebareke Suresinde. Buğday tarlası gibi sizi yeryüzünde çıkardık diyor. eğer "Seni alemlere rahmet için gönderdim" ayetinde 21/107 Hz Rasulullah'ın yeryüzünden gitmesi ile bu alemlerin ortadan kalkması lazımdır. Çünkü sebep ortadan kalkınca alemlere gerek kalmayacak, alemler devam ediyor o zaman bizim anlayışımızda bir yanlışlık var demektir, kullarına bildirdiği bilgi budur, وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ayetini inceleyelim " Biz seni göndermedik," Zat mertebesinde zaten gönderme gelme gitme diye bir şey yok, senin ayan-ı sabiten, programın vardı ama Zat'i mertebede bende olduğundan daha henüz seni göndermedik, o arada. Gönderdik ama yani programını yaptık ama alemlere rahmet olasın diye gönderdik. Arapça kurallarına göre evvela olumsuzluk vardır, ama bu genelde ayetlerde Allah'ın Zat'ı yönünden, Allah diyor ki "Biz seni göndermedik gönderdik ama illa Rahmet olasın diye gönderdik" bakın ayetin ne kadar muazzam bir içyapısı vardır. Ama bu tarafı düşünülmez yani mertebeler içerisinde meseleye bakılmadığından bu inceliğe inilmiyor.

Bakın Cenab-ı Hakk evvela O'nu öne alarak takdim ederek وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ bakın biz seni göndermedik, diyor açık olarak bu Allah'ın sözüdür, "biz" demesi kendi isim ve sıfatlarıyla anlaşılmalıdır, Cenab-ı Hakk orada benlik değil kendindeki sıfatlarına vasıf kazandırmak için sıfatlarına asalet kazandırmak için şöyle diyelim baş bakan yanındaki bakanlar ile birlikte bir karar alır, bu kararı biz aldık der, ben aldım da diyebilir, ama Cenab-ı Hakk kendi sıfatlarına asalet kazandırmış oluyor. Her sıfatın kendine has kimliği vardır. Öyle olmazsa kimlik olmaz, yani vasıf olmaz. Yani bir başka ifade ile kendinden kendine değer vererek biz hükmünü kullanıyor.

Bu çokluk manasında değil tekin özellikleri manasınadır. Açık olarak "göndermedik" diyor, göndermediği yer de Zat mertebesidir çünkü orada bir seviye nefes-i Rahman'ın dışarıya nefh edilmesi yoktur. Ayan-ı sabite olarak program kendindedir. İlim maluma tabi değil, malum ilme tabidir orada, o zaman gönderilme yoktur, program var ama daha henüz göndermedik diyor. Sonra gönderdik program gereği gönderdik ama seni rahmet için gönderdik süs için laf için göndermedik diyor. Bakın içerisinde ne kadar büyük lütuf vardır.

Bakın alemlere diyor, o zaman ne olacak şimdi, bir çok aleme hakim olarak gönderildi halife olarak gönderildi, peki Hz Muhammed (sav) Muhammed ismi ile sadece dünyada ise ve 23 senelik bir peygamberlik süresi var ise daha evveli daha sonrası ve başka alemlerdeki uygulaması nasıl olur, sonra sonsuz bir zaman süresi içerisinde dünyanın hayat süresi lafa hesaba bile girmez. Yani dünyanın 12 milyar hayat süresi yani şu andaki yaşı 6. Milyar yaşı imiş dünyanın ama bu içinde bulunduğumuz coğrafi şekliyle değil, dünya dediğimiz zaman şu dünya coğrafyası ile değil, dünya küresi ama bu 250 milyon senede değişik oranlarla değişik şekillerle ortaya geliyor, coğrafya ile ortaya geliyor.

Kıtalar tamamen değişiyor, ama kendi aslı çekirdeği değişmediği için o çekirdeğinden gene kendini oluşturuyor. Ayan-ı sabitesinden oluşturuyor. Dünya da bizim gibi bir varlık bizim gibi bir birey canlı ruhlu etli kanlı ama tabi bizim gibi değil, sistemi kendine göredir, hayatiyeti olan ve hayat veren tabiatçılar öyle demişler ya canlı varlıklar, cansız varlıklar diye ayırmış tabiatçılar, bir de irfan ehli diyor ki sen bu taşa toprağa cansız varlık diyorsun dünyayı cansız olarak kabul ediyorsun ama eğer bu dünya cansızsa insan gibi bir canlıyı nasıl var etti ortaya getirdi ve yaşatıyor diyor, cansızdan cansız çıkar.

Hz Rasulullah bir hadisinde buyuruyor ki “Âdem henüz su ile balçık arasında iken ben peygamberdim” diyor. Yani yaşadığı bir süreç vardır, yani ikinci Âdemiyet devri daha başlamamış, kendisinin devri devam etmektedir. Ama gelecek programı gösteriyor. Muhiddin-i Arabi Hz leri bir gün Kabe-i Muazzama’da tavaf ederken tavafın arasında dikkatini çeken birisi oluyor, o kadar sıkışık olduğu halde o aralardan sanki bir gölge gibi girip geçiyor hiç kalabalıktan etkilenmiyor, ama görüntüde bakıldığında bir insan şeklinde görünüyor, yani madde insan şeklinde ama gerektiğinde dar yerlerden geçebiliyor onun geçmesine insanlar hiç mani değil tavafata başkaları bunun farkında değil, sadece o müşahede ediyor irfaniyeti ile.

Ve onu takip ediyor, ve kendi tavafı bittikten sonra bekliyor, onun tavafı bitsin diye nihayet onun tavafı bittikten sonra yanına gidiyor, işte biraz konuşabilir miyiz diyor, ne yapıyordunuz burada işte tavaf ediyoruz sen ne yapıyordun işte ben de tavaf yaptım derken mevzu işte konuşuluyor, o kişi diyor ki biz burasını 40 bin sene evvel de tavaf ediyorduk diyor, o zaman Muhiddin-i Arabi bir irkiliyor, ama diyor nasıl olur, Âdem’in zuhuru 8 bin sene evvel diyor yani 10 bin sene demiş olsak yaklaşık olarak nasıl olur diyor Âdem’in zuhuru 8-10 bin senelik bir hadisedir, o zaman diyor ki sen hangi ademden bahsediyorsun, bizim Âdemden mi sizin Âdem’den mi bahsediyorsun diyor.

Tabi buradaki 40 bin sene bu astronomi hesaplarına göre kısa bir süredir, ama o gün bu hesaplar daha bilinmediği için 40 bin sene çok uzun bir zamandır, uzunluğunu belirtmek için böyle söyleniyor, bu aşağı yukarı 250 milyon sene civarındadır, bu hadise. Ve de dünya güneş sistemi ile birlikte her galaksiye yani dönüşünde 12 burç, burçlar o kadar yüksekte imiş ki galaksiden daha ötede İdris (as) zamanında tesbit edilen burçlar sistemi dünya ve güneş sistemi o kadar hızlı döndüğü halde daha o sistemden çıkmış değil aynı kurallar geçerlidir.

O günden bu güne çok değişmesi lazımdır, ama onlar o kadar yüksekte ki daha onun çevresinden kurtulmuş değildir. Beş bin seneden beri dünya dönüyor, dünya daha bulunduğu burçlar sisteminin başka bir yerine gidebilmiş değildir. Hani nasıl Ay dede dolunay da iken ışığı denize vurur siz gittikçe sanki hep sizin hizanızda imiş gibi takip eder, gölgeniz sizin ile birlikte hep aynı sizi takip eder, bakın o kadar uzakta olduğu halde sizin ile beraber gidiyor. Ama yakında küçük bir ışık olsa ışığı kesilir hemen.

Şimdi bir ile 50 arası şu çizgi diyelim bunu yerden yürüyor iken gidiyorsak bu elli sene sürecek demektir, ama havalandığımız zaman yani akıl ve ruh alemine çıktığımız zaman yeryüzündeki süre aynı da olsa biz onu elips yani yukarıya çıkarmak suretiyle çok uzun bir hatta dönüştürebiliyoruz. Yani gene aynı süre içerisinde ama randımanını artırmak suretiyle çok uzun senelerde yapılacak işi gene o sürede yapabiliyoruz, ömrün uzaması budur. Fiili olarak maddi zaman ölçülerinde ömrün uzaması mümkün değildir, tarih olarak çünkü وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ 7/34 ayette sizin ömrünüz ne bir an geriye alınır ne de bir an ileriye alınır. Ama hadiste "sadaka ve dua ömrü uzatır" diyor. Değerlendirildiğinde bir saatte gaflet içerisinde yapılacak şey

uyanıklıkla bir saatte yapıldığı zaman bir günlük iş gibi o gün uzatılmış olur. Fiil olarak yani madde olarak uzamaz ama mana olarak uzar. Zaten bize de onun manası lazımdır. İşte bu sohbetler ömrümüzü uzatıyor, hem de çok fazla uzatıyor, bu sohbetlerin dışında yahut daha evvel kendi kendimize yaşadığımız sürece 24 saatten ne kadar randıman almış isek bu sohbetler için de 24 saatte aldığımız randıman ne kadar ileri derecede bir getiri olduğunu yani bir sebeb olduğu bir vesile olduğunu görmekteyiz.

İşte ne yapıyoruz işte böyle yukarıya çıkmak suretiyle uzatıyoruz, şimdi şuradan yine aynı yere gidiyorsunuz ama zaman kazanıyorsunuz onu uzatarak yay şeklinde uzatarak, yine onun içinde ama ne diyelim bir paket diyelim bir naylon torba onun içerisine iki tane gömlek iki ayakkabı ile de götürmemiz mümkün, aynı paketi onun içine birçok şey daha doldurup birlikte götürmek de mümkündür. Hacimden ve zamandan kazanmak mümkündür. Bazıları kabirdeki ömründen alınır dünyadaki ömrüne ilave edilir deniyor, ama bu ayete ters düşüyor, fiili kabirdeki ömründen alınmaz, çünkü ayet öyle diyor, şimdi biz dünyada iken ölü olduğumuz zaman kabrimizdeyiz.

İşte o kabirden alınır eğer uyanırsan işte kabirden alınır deyince ilk akla gelen odur sen zaten kabir içindesin o toprağa girmeden kabirdesin, bu kabirden çıktıktan sonra bak o zaman ömrün ne kadar uzamış oluyor. O kabirden dünyaya verilmiş oluyor, ama senin ömrün tarih olarak uzamıyor, saat dakika olarak uzamıyor, randımanını çoğaltmak suretiyle uzatmış oluyoruz. Astronotlar ne kadar yukarı çıksalar da dünya ehlidirler, dünya şartlarına uymak zorundadırlar. Gelince uzaydan dünyaya tekrar dünya şartlarına uyuyorlar. Onların geçici olarak öğlenleri akşamları çok değişiktir.

Biz islam bölgesinde meydana geldik, tabi olarak Müslümanız bu tabi ki bir lütuftur, ama o derecede de mesuliyeti vardır. Batılı bizim kadar mesul değildir, neden zaten Hıristiyan ülkesinde meydana geldi, yalnız meydana getirilişlerde haksızlık yoktur. Hıristiyan ülkesinde de gelse

Müslüman ülkesinde de gelse her doğan çocuk İslam fıtratı üzere doğar, hıristiyan doğar demiyor, yani fıtratında İslamiyet vardır, islamiyete yatkınlık vardır, işte buradaki mesuliyet yani o kişilerin mesuliyeti çalışmamaları araştırma yapmamaları, yaşadıkları cemiyetin şartlanmalarına uyarak büyüdükleri ve hayatlarını ona göre sürdürdükleridir. Şimdi Afrikadakileri düşünürsek yine kur'an-ı Kerimde اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلاَّ لَهَا

مُنْذِرُونَ 26/208 bizim helak ettiğimiz ülkenin mutlaka uyarıcıları vardır diyor, Kur'an-ı Kerim 124 bin peygamberden 28 ini açıklamıştır, bunların hepsinin bizim hayatımızla ilgisi yoktur, seyr-i sulukta yani Hakk'a giden yolda ana kriterler olarak bu peygamberler var. Bunların hayatını bilmemiz de bize yeterlidir. Kıyamet kopuncaya kadar bu peygamber sayısı 124 bine ulaşacak, veliler ve peygamberler olarak. Hz Rasulullah'ın kanalından gelen peygamberlik bitti, ama her beldeye bir uyarıcı göndermeden orasını helak etmeyiz 26/208 diyor. Ama veli hükmünde yani batında peygamberlik zahirde velilik olarak gelir.

Diğer peygamberler ise zahirinde peygamberlik batınında velilik olarak gelirler. Yani velilik ve peygamberlik birbirinin zahiri va batınıdır. Zahirde gelen peygamber veliliği batında kalır, peygamberliği üstün olduğundan kitap verilir yani resmi görevli olarak veli ile olan arasındaki fark peygamberlik yani zahir amirliği hükümranlığı batında kalır, kendisine kitap verilmez. Yani peygamberliği batında gizli olan veliliği zahire çıkar. Veliliğin de açık kitaba ihtiyacı olmadığından kendinden evvelki zahir emirle gelen peygambere tabi olur. Son peygamber geldi neden çünkü zahirdeki hukuku bitti artık bir hukuk gelmesine gerek yok, bu kıyamete kadar baki, işte ondan sonra gelecek O'nun varisleri O'nun şeriatıyla muamele edeceklerinden peygamberliği batına geçti veliliği zahire çıktı.

Ama peygamberin veliliği batında peygamberliği Zat'ında suri görevi olduğu için yani zahirdeki görevi herkese açık

olduğu için ama her şey çözülmüş vaziyette sır diye bir şey kalmamış Allah'ın varlığı birliği ortaya konmuş her hukuk yerine gelmiş onun için bir başka peygambere gerek yoktur. Ama bu görev velilikle risalet velilikle devam ediyor, buradaki risalet peygamber anlamında bir risalet değil haberi yerine ulaştırma manasında bir Rasullüktür. Nasıl İsa (as) ın Rasulleri vardı, onlar peygamber miydi, değildir, haberciydiler, yani İseviyet hakikatini İsa (as) dan alıp diğer insanlara tebliğdi risaletti yani habercilikti.

İşte Hz Rasulullah'tan sonraki velilerin Muhammediyet haberlerini bakın çok mühim, Muhammediyet haberlerini bilgilerini hakikatlerini yaşantısını daha sonraki gelen nesillere ulaştırmaktır. Haber vermektir. Veliliğin hakikati budur. Yoksa o keramet gösterdi o şunu yaptı, uçurdu bunu yaptı bunlar velilik değildir. Bunlar geçici oluşumlardır. İbrahim-i meşreb veliler var, Museviyil meşreb veliler var, İseviyil meşreb veliler var, en kemallileri Muhammediyul meşreb velilerdir. Çünkü Âdem mertebesi, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub, Yusuf, Musa, Harun, İsa, Muhammed mertebeleri hepsi şu anda yaşanmaktadır.

Bütün insanlık Muhammediyet oldu diye herkes Muhammedi değildir, o mertebeler her zaman bakidir, yalnız seyir halindedir, şunu demek istiyorum nasıl eğitimi ilkokulu ilköğretimi ortası Lisesi ama bir insan eğitimdeyim diye hep ilk okulda okursa hata oradadır. O gidecek o mertebeyi ortaya koyacak başkaları gelecektir, o yukarıya çıkacak arkadan gelen yeni yetişenler oraya gelecek yani bütün mertebeler var dediğim bu şekildedir. Ama hepsi seyire doğru yukarıya doğrudur,

Bütün mertebeler var, herkes aynı mertebede kalacak demek değildir. O zaman eğitim hep aynı kişiler aynı okula gitmiş olur. Yani bütün eğitim verilmekte ama yukarıya doğru çıkmak suretiyle ki miraç budur işte. Yani bütün mertebeler var, dediğim bunlar yaşanarak yukarıya çıkmaktadır, eğer ilkokul olmazsa ortaokul Liseye nereden insan yetişecek ama ilkokulda hep kalırsa aynı okulu mu okuyacak o insan, işte

tarikatların bazılarında 20 sene aynı yerde okumak hep aynı okulda kalmak demektir. Aynı sınıfta kalmak demektir, o zaman iki şey var ya talebede aranacak ya sistemde aranacak bir şey başka yolu yoktur. O zaman okul değiştirmek lazımdır.

Kardeşlerimiz dolaşmışlar sağda solda bir tanesi bir yerde çok kalmış 25 sene bir yerde dervişlik yapmış sesi de hiç çıkmamış garibimin 25 sene aynı yerde ama bakıyor bakıyor çıkış yok artık araştırmaya başlıyor 25 sene sonra uyanmış nasılsa neyse bizimle karşılaştılar ikisi geldiler bir tanesi dedi ki biz bu yaşa kadar ömrümüzü bir hayli zayi ettik bundan sonra bunu telafi etmek istiyoruz, eğer bize yardımcı olursan ben dedim size bir şey yapamam benim elimde bir şey yok ama yardımcı olmaya çalışırım ne yaparsanız siz kendiniz yapacaksınız,

Tabi herkes kendi yolunda kendi gidiyor, bizim bir şey yapacak halimiz yoktur. Ama bir sistemdir hedef gösterilir, yardımcı olunur. Baktım birisinde tam bir derviş hal var, masuniyeti var, tevazu var, onun işi kolay açılır birisinde de istidat var kabiliyet var ama benlik çok ağır, üzerinde gözüküyor, ben şöyle ederim ben böyle ederim ben yaparım bu işi ben ederim falan gibilerden, tabi olarak ben yaparım ederim demek var bir de nefsaniyetinden kaynaklanan benliği ile çünkü hayatını öyle sürdürmüş askeriyede havacı olduğu için biraz da askeriyeden neşesi var, bunun benliği fazla ne yapayım dedim ve istiğfar, salavat, tevhid arkadan da 100 tane bir teşbih ben yokum, ben yokum diye onu çekti, seneler sonra geldi eğer dedi o dersi siz bana vermeseydiniz ben bu nefsimden kurtulamayacaktım dedi.

Her kişinin psikolojisine göre de ha gelirken onu unuttum, ne taviz vermek gerekirse vereceğim dedi açık konuşuyorum dedi, istersen ayağının altına başımı koyayım başımı ayağın ile çiğne dedi, ne taviz lazımsa bakın aklına ne gelirse çıkar ceketi kendini at cadde ortasına desem atacak, insan bu iradede olursa tabi ki yapar muvaffak olur.

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

CUMA NEDİR

Bakın hep Kur'an okumaya başlarken muhabbete başlarken bir işe başlarken bu euzu besmele çekiliyor. Demek ki çok sık yapılmasının bir sebebi vardır ki Cenab-ı Hakk bunu tavsiye ediyor. İşte çevremizde bulunan her türlü eksi güçlerin bize ulaşmaması için bunların ulaştığı yerde hayel ve vehim meydana geliyor. Oradan Kur'an-ı Kerim'in özüne ulaşmak, kendi özümüze ulaşmak mümkün olmuyor. Bulandırıyorlar, sükünet deryasına denizine insan ulaşamıyor, kendi nefsani denizinde yürümeye başlıyor, orası da çok dalgalı bir tarafa gidemiyor.

Onun için evvela buna mani olacak güçlerin durdurulması ve sükünet içerisinde kişinin kendini tanıması rabbını tanıması mümkün oluyor. Şimdi çok dalgalı bir denizde geminin gittiğini düşünün kaptan ve yolcular can derdine düşüyorlar, o arada bir ilim bir bilgi bir eğitim olması mümkün değildir. İlmin bilmin olması için evvela sükünet olması lazımdır, yani geminin tabii seyrinde olması lazımdır ki yolcular da kendileri ile ilgilensinler.

Bu gün 20/04/2001 Cuma günü öğleden sonra yine İzmir'deyiz sekiz tane sorumuz var, onlara yavaş yavaş bakalım Mevlam nasıl bir seyir nasib edecek görelim birinci soru "Cuma" nedir, bu gün Cuma olması dolayısıyla Cuma'nın hakikati nedir, neden Cuma günü imam efendi kıraat ederken namazda sesli okuyor, neden Cuma namazı iki rekat, imam ile kılınan farzı iki rekattır, aynı saatte olan Perşembe ve Cumartesi günlerinin öğle namazları veya haftanın diğer günlerinde olan öğle namazları aynı vakit olduğu halde neden sessiz okunuyor. Cuma günü de öğle namazı aynı saatte kılınıyor, yani Cuma namazı saatinde kılınıyor, Cuma'ın farzı

ama neden sesli okuyor imam efendi, genelde öğle ikindi namzalrında imam neden sessiz okuyor, Akşam, Yatsı ve Sabah namazlarında imam neden sesli okuyor.

Düşündüğümüz zaman hep niye niye hep neden bir sürü önümüze hususlar çıkıyor, eğer bizden evvelki ilim adamları yani bu günlere kadar gelen ilim adamları bunların cevaplarını kitaplara yazıp izahlı olarak namaz hocalarını ortaya koymuş olsalar bu gün bunları düşünmemize gerek kalmayacaktı. Bakın hep soru neden üzerinedir, namazda sünnet de farz da neden böyle, biz hikmetini bilmeyiz öyle demişler öyle yapılıyor, tamam kardeşim insanoğlu şuurlu bir varlıktır, şuurlu bir varlığa şuursuz hareket yaptırır mı, o şuuru veren şuurlu varlık en üstteki şuurlu varlık şuurlu olarak var ettiği en şuurlu varlığa yani Allah'ın kendi ilahi şuuruyla kendinden bir şuur olarak ruh olarak var ettiği varlığa şuursuz iş yaptırır mı, yani sadece hareket olsun diye bir iş yaptırır mı, o yapılan her hareketin içinde bir idrak olacak yani yapılış sebebi olacaktır. Bu sadece bir sebep te değildir, ispatlama da olacak işte kısaca bildiğiniz meseleler, namaz kılıyorken ayakta durduk kıyamdır "Elif", eğildik rüku "Dal" , secdeye vardık secde. Secdeye vardık "Mim" oldu, yan yana getirdiğimiz zaman Âdem oldu.

Bakın mühür bastık. İşte yaptığımız bize şuursuz gibi gelen bu hareketin içerisinde mutlak şuur vardır, İlahi şuur vardır. Yani diyor ki büyük şuur yani Allah Teala Hz leri şuurlu var ettiği insana bak ey kulum sen ayakta durduğun zaman burada da eğildiğin zaman burada da secdeye vardığın zaman kendi ismini sen hareketlerin ile yazmış oluyorsun. Yani sen Âdem'sin diye lafsen söylemesen de fiilen ispatlamışsın Âdem olduğunu "Elif" , "Dal" , "Mim" Adem . Tahıyyata oturduğu zaman da Muhammed oluyorsun diyor bunlara dikkat et diyor.

Yani Cenab-ı Hakk'ın insanoğluna yani Âdemoğluna tavsiye ettiği gerek lafsi tavsiyeler öğretiler, gerek fiili hareketlerin hepsi bir ilahi sebebe ve bilgiye dayanıyor. Eğer öyle olmasaydı, ne Kur'an Allah'ın kelamı olurdu, ne de biz Allah'ın kulu olurduk Allah'a yakışır bir kul olmamız gerekiyor

ki zaten O bizim programımızı öyle yapıyor, ama biz nefsimize yaraşır, kul olarak yaşamaktayız. Allah'ın kulu değil de nefsin kulu olma yolunda yarışıyoruz daha. Allah cümlemizi kendini idrak eden kullar yoluna dahil yoluna dahil etsin bunları böyle konuşabiliyoruz, dinleyebiliyoruz, eğer konuşulmamış dinlenilmemiş olsa işte her birerlerimiz o guruplara dahil olmuş olacağız.

Cenab-ı Hakk çekmiş cazibesi ile Cuma da böyle bir oluşumdur, Cuma namazında da aynı hareketler vardır, bütün namazlarda vardır. Haftada bir Cenab-ı Hakk erlere yani erkeklere Cuma namazını farz etmiştir, ama şimdi bazı ilim adamlarımız arkadan hanımlar da katılabilir diyorlar tabi ki katılabilir neden katılamasınlar, hanımlara farz değildir, ama iştirak edebilirler. Ama mecbur değillerdir. Yani gitmeseler de bir şey lazım gelmez. Aynı vaktin öğle namazını evde kılarak değerlendirebiliyorlar.

Cuma "Cem" demektir, toplanma günü topluluk demektir, neden Perşembe günü bu namazı kıldırmamışlar, Cumartesi günü kıldırmamışlar, Pazar kıldırmamışlar, Cumartesi bilindiği gibi "Sebt" günü Yahudilere ait bir gündür, Pazar da Hıristiyanlara ait bir gündür, Cuma da Müslümanlara ait bir gündür. Neden Cuma bütün dinleri islam dini topladığı gibi Cuma da bütün bir haftadaki ibadeti bünyesinde topluyor. Yahudiler cumartesi günü çalışmıyorlar çünkü yasaktır, Hıristiyanlar Pazar günü çalışmıyorlar onlara da yasak Kuran-ı Kerim'de ve Tevratta da خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ

7/54 Allah semavat ve arzı altı günde halk etti, altı kün de halk etti, veya altı oluşumda merhale merhale ortaya getirdi, yedinci günde dinlendi diyor Yahudiler, Tevrat'ta öyle yazıyor, Allah bu altı günde yoruldu bu alemleri meydana getirirken yedinci gün yani "Sebt" günü yani Cumartesi günü dinlendi diyor, bu oluşum üzerine bu zanları üzerine Cumartesi günü onlar tatildeler Cumartesi günü iş yapmazlar yasakdır.

Şimdi islamiyete gelirsek yani Müslümanlara bizlere gelirsek bizim tatil günümüz yok, yani Cuma'yı eski büyüklerimiz bir gün dinlenmek için tatil yapmışlarsa da o ittifakla bir kararla ama genelde Müslümanın tatili yoktur. Ne diyor يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 62/9 "Cuma namazını kıldıktan sonra yeryüzüne yayılın rızkınızı kazanmaya çıkınız. Bakın Cuma namazından sonra yatınız, istirahat ediniz demiyor. Cumartesi günü tatil yapmak zaten bizim günümüz olmadığı için bize layık değildir, Pazar günü hiç değildir. Ama tabi dünya sistemi yaşantısı içerisinde uluslar arası ilişkiler içerisinde batıya uyduğumuzdan cumartesiyi pazarı tatil yapmışız, Cuma gününü iş günü yapmışız. Peki neden Müslümanların belirli bir günü yok, tatili yok, olsaydı Cenab-ı Hakk açık olarak söylerdi. Cuma günü sizin bayramınız diyor, Cuma bayram ama tatil değildir. Eğer tatil olmuş olsa işte ayette Cuma suresinde 9. Ayette onu söylemez. Namazı kıldıktan sonra yeryüzüne dağılınız ve rızkınızı taleb ediniz diyor.

Yoksa istirahat ediniz akşama kadar derdi. Sabahtan öğleye kadar namaz için hazırlık yapın öğleden sonra da istirahat edin derdi. Neden haftada yedi gün var ve bütün haftada çalışma zorunluluğu vardır, veya ihtiyaç vardır islamiyette Hz Rasulullah'a kadar gelen süre Cenab-ı Hakk'ın bu alemleri oluşturma süresiydi. İçinde insan dahil bakın buraya çok iyi dikkat edin bu alemleri oluşturma süresi yani "Kün" ol süresi ama bu alemlerin bir de "Feyekun" süresi vardır. Yani bozulma süresi vardır. İşte islamiyete verilen yedinci gün yani Cuma günü bu bozulma sürecinin başladığı gündür veya süreçtir. Hz Rasulullah (sav) Efendimiz ilk Cuma geldiği zaman Hz Rasulullah da ilk peygamberlik kendisine geldiği zaman dünyanın üzerindeki yedinci gün faaliyete geçti. Bakın Yahudiliğe, Hıristiyanlığa kadar altı Kün yani oluşum.

Burası anlaşıldı mı bakın İslamiyet bir dönem açtı yeni bir çığır açtı. Biz dünyanın son gününü yaşıyoruz. Son gün süresini yani yedinci evreyi yaşıyoruz. Bu islamiyetle başladı. Hz Rasulullah'ın peygamberlik almasıyla yedinci gün başladı. İşte onun için bizim diğer peygamber ümmetlerinden daha çok çalışmamız gereklidir. Hem altı "Kün" yani altı oluşumu üstümüzde faaliyete geçirmemiz gerekiyor, hem de yedinci gün kıyamet gününün hazırlığını yapmamız gerekiyor. Kısa bir süre kaldığı için ümmet-i Muhammed'e istirahat yoktur. Bakın bu diğer ümmetlere olan bir lütuf değildir, mü'minlere olan bir lütuftur. Yani daha çok çalışma ve ahirette daha çok kazanç imkanı demektir.

İşte bu oluşum yani yedinci günün faaliyeti yani dünyanın tekrar geriye çekilme yani kıyamet faaliyeti Hz Rasulullah'ın peygamberliğini almasıyla kıyamet saati başladı. Kıyamet süreci devam ediyor biz onun içindeyiz. Kıyamet bir günde bir anda olacak bir hadise değildir. bıçakla keser gibi yani yarısı dünya yarısı ahiret gibi değildir, o bir süreçtir, nasıl bir çocuk bir süreç içerisinde dünyaya geliyor, ölüm hadisesi nasıl belirli bir yaştan sonra başlıyor, yaşasak da ölüm hadisesi bizde devam ediyor, o ölüm denen şey onun son noktasıdır. Son düğmenin basıldığı yerdir. Yahut ipliğin bağlandığı yerdir.

Bakın "Cuma" cem demektir, ayrıca bütün mertebeleri içinde bulunduran demektir. Cem edendir yani daha evvelce yaşanmış altı "KÜN" emrini ve kendine ait olan yedinci "KÜN" fe yekün emrini içinde bulunduran bir oluşumdur genel olarak. İşte Mehdi (as) ın çıkmasıyla İsa (as) ın gelmesiyle işte belirli on tane işaretlerin olmasıyla yahut kıyamet alemetlerinin gözükmesiyle nihayet o büyük gün ile bu yedinci gün hakikati de kapanmış bitmiş olacaktır. Yani dünya doğmuş yaşamış gelişmiş ve süresini doldurmuş olacaktır. Tabi o gün kim yeryüzünde yaşarsa onlar bu hayatı yaşayacaktır. Ama herkesin kendi bireysel ölümü kendi kıyameti olmaktadır.

Şimdi bu genel manada böyle olduğu gibi Cuma toplanma namazı erlere ait olan bir namazdır ve Cuma'nın farzları vardır, dört tane beş tane farzı vardır. 1. Farzı erkek olmak, veya birinci farzı hür belde olmaktır. Yani bayrağınızın sallandığı bir yer olacak istila halinde olan bir yerde Cuma namazı kılınmaz. Esir olanlar Cuma namazı kılamazlar. Beldenin hürlüğü sonra er kişi olacak, o kişi de hür olacaktır. Köle olursa Cuma namazını kılamıyor. Ayrıca bir başka şartı çocuk olmayacak, yetişkin olacak, ama Cuma namazına çocuklar da gelir, o ayrı konu o demek değildir, tabi alıştırılması için orada o namaz kılmıyor prova yapıyor yani mutlak namaz hükmünde değil, nasıl zaten 12 yaşından 15 yaşından evvel çocuklarda buluğa ermeyince mükellef değiller, çocuk yaşı farz hükmüne geldiğinde zorlanmıyor, alışık olduğundan kolay geliyor.

Bir de hasta olmayacak, hastalara da farz değildir Cuma namazı. Bunlar ne demektir, bunları kendi bünyemize intikal ettirdiğimiz zaman gene zahiri şartlar tabi zahiri şartların her şeyde olduğu gibi batıni şartları da var, bunlar nedir, evvela baştan alalım o beldenin hür olması; hangi beldenin Türkiyenin mi, İstanbul'un mu, İzmir'in mi, vücut mülkünün yani bu beldenin bizim toprak beldemizin hür olması lazımdır. Yani nefsimizin işkalinden hayalin vehmin, cinin, şeytanın işkalinden evvela kurtulmuş olması lazımdır. Böyle düşünürsek acaba kaç kişiye farz olacak acaba.

Allah'ın kullarına bildirmiş olduğu her hükmün bir zahiri bir batını vardır en azından bize hep zahirini anlattılar, bu bedenin halini anlattılar bunu da yarım yarım anlattılar, ne olduğunu bildirmediler, sen yap da Allah bilir dediler, hikmetini şeyhim bilir, Peygamberim bilir dediler. Peygamberin hikmetini bilir, peygambere o hkmet bildirilmek için verildi, kendine kalsın diye verilmedi, kendinde kalsın diye verilseydi dışarıya çıkmazdı Allah ile Rasulullah Efendimizin arasında olan bir hukuk olurdu dışarıya aksettirilmezdi.

"Her ne vaki oldu ise sert eser, cümlesi n ashabına verdi haber" diyor Süleyman Çelebi bakın hiç sır bırakmadı ama biz O'nun açık olarak ifşa ettiği şeyleri kendi hayel ve vehmimizle

perdeledik kapattık o sonsuz ilmi belirli bir çerçeve içerisinde kullanır, nakli ve hayali tatbik eder hallere düştük. Ne kadar perişan haldeyiz, hem dünya ümmetleri olarak hem de biz islam milletleri olarak islam ümmetleri olarak evvela bu beden mülküne sahip çıkmamız lazımdır, yani hayelden vehimden nefisten bunların hepsini temizlememiz lazımdır. İşte onun için Kur'an okuyorken "Euzu besmele çek diyor" çünkü varlığın istila içerisinde senin varlığın istilada ise o zaman "Cem" yapamazsın.

Cuma namazı düştü, daha birincide düştü, sonra ne gerekiyordu, er olacaktı, erkek olacaktı, yani buradaki erlikten maksat görüntüdeki fiziksel erlikte değil, er olması için kişinin rüşte ermesi lazım yani çocuk iken çocuksa çocuk kız ise kız diyoruz ama reşit değildir daha gerçekten er olmuş değildir. işte bedeni rüşt böyle olduğu gibi esas erlik ruhi rüşt ile ancak oluşuyor. Caddeden geçenlere baksak da elimizde bir fanus olsa yani bir cam küre olsa onların hakikatlerini görmek gibi bir özellik ortaya çıkmış olsa acaba er şekliyle yani erkek şekliyle geçen kaç kişinin gerçek er olduğunu tesbir edebiliriz.

İşte gerek hanım suretiyle gerek erkek suretiyle görünenlerin iç bünyeleri çok değişik haldedir, hanım olarak gördüğümüz şey aslında bakarsınız rical erdir, yani iç bünyesi olarak dışarıdan erkek olarak gördüğümüz iç bünyesi olarak hanım süliyetindedir. Neden erliğe ulaşamamıştır, gerçek irfaniyete ve er haline ulaşamamıştır. Yani dışarıdaki görüntüler hiç kimseyi aldatmamalıdır. Tabi dışarıdaki görüntünün hukuku ayrı hukuk ama batıni erlik ayrı bir hukuktur. İşte Cuma günü erlerin namazı dediği budur. Yani evliyaullah'ın toplanma günüdür manasınadır Cuma günleri.

Dış suret ile ehlullah'a benzeyen diğer o varlıklar benzer namaz kılmaktadırlar, yani ehlullahın rahmetinden onlara o rahmet verilmektedir. Yoksa umumi cemaate yani sıradan zahir erlere bu farz değildir. ama zahir olarak ehlullah'ın vücudu ile vücutlandıklarından emir hepsine şamil olmuş oluyor. Ama batında onlara farz değildir. zahirdeki hac gibi, zahirdeki bayramlar gibi oluyor, bayramı yapan esas o sene

içerisinde hakk'a vasıl olan kimseler ama onların dışları diğer insanların dışı gibi sureti gibi olduğundan visal ehli olmayanlar da onların rahmetinden benzer kimlik taşıdıklarından onlarda benzer bayram yapıyorlar.

Gerçek bayram değil, benzer bayram yapıyorlar onlar Hakk'ın onlara verdiği lütuf ile o suretleri de ayırmıyor hepsine bayram yaptırıyor. Hani belirli bir yerde belirli sayıda ziyfet vardır, davetliler gelir, gelir de ondan sonra dışarıda ısrarla bekleyenler vardır, mesela maç için kapıyı açarlar haydi herkes girsin gibilerde girsin seyretsin gibilerde onun gibi evvela oranın hak edenleri yani o Cuma namazını kılmayı hak edenleri içeriye sonradan da kapıda bekleyenler benzerleri itibariyle benzerlikleri itibariyle girerler, benzer namaz kılarlar.

Yani şekli olarak Cuma namazını kılar. İki rekat olması o rekatın bir tanesinin Fenafillah makamında yani bir rekatını Fenafillah bir rekatını da Bakabillah olarak iki rekat kılınır, üç dörtt beş neden kılınmıyor, gereği yoktur. Orada iki esas Fenafillah Bakabillah, çünkü oraya gelenler onun altındakilerin hepsini aşmışlardır, vaktiyle o namazları çok kılmışlardır. Geceleri sabahlara kadar kılmışlardır orya ulaşmak için.

Diğer öğle namazlarından ayrıca açık bir farkı cehri okunmasıdır, yani Fatiha ve ilave surenin açıktan okunmasıdır. Diğerlerinde açıktan okunmuyor, öğle vakit namazında, burada cehri, açıktan okunması her ayet Cenab-ı Hakk'ın Zat'ından bir oluşumu ortaya koymaktadır, yani Zat'i bilgileri vermekte her ayet. İşte diğer günlerin günün ortasında olduğu halde öğle namazını sessiz, ama Cuma günü Cuma namazının sesli okunması sebebi oraya gelen Zat ehlinin toplandığı o Cuma esnasında İmam efendinin okuduğu o Zat'i ayetleri hepsinin birden yaşamasını sağlamaktır. Yani İlahi tecellinin hepsinde ayni o günkü zuhur o günkü tecelli olmasıdır.

Ve hepsinin ondan aynı hisseyi almalarıdır, tevhid etmeleridir bilgileri. İki rekat birinde tabi imam her iki rekatta ayrı Fatiha aynı ama ilave sureler ayrı okunuyor, işte iki ayrı tecelli bu tecellinin birisi Fenafillah tecellisini anlatan ayet

olması lazım, bir tanesi de Bakabillah hakikatini anlatan ayetler olması lazımdır. Tabi bunlar bilinç ile yapılan şeyler değil imamın kolayına aklına hangi ayet geliyorsa daha kısa olan uzatmamak için onu okuyor.

Beldenin hür olması, bizim nefsani varlığımızdan sıyrılmamız yani özel kimliğimiz ile kalmamız Rahmani ruhani kalmamız, ikincisi er olmamız hakiki er olmamız, üçüncüsü yetişkin olmamız, buluğa ermiş olmamız, nasıl buluğa işte ruhani buluğa nasıl olacak Hakk'ın varlığının bizim varlığımızdan başka bir şey olmadığını idrak ederek hakk ile Hakk olur, buluğa rüşde ermek demek işte bu hali gerek görüntü olarak er gerek görüntü olarak hanım şeklinde olsun kim iç bünyede bu hale uymuşsa o er hükmündedir. Yani görüntüsü dışarıdan hanım da olsa rical hükmündedir. İşte onlar esas Cuma namazını kılabilirler.

Hanımların Cuma namazı kılar dediği bu itibariyledir. Yetişkin olması lazım, er olması lazım, hasta olmaması lazımdır, hastadan kasıt başının ağrıması ayağının ağrıması gözünün ağrıması değildir. Tabi onlar da geçerli ama suret olarak geçerlidir, surette de insanın bir hastalık manisi varsa gidemeyebiliyor, mazur bırakılıyor. Ama burada hastalık ruhani hastalıktır. İç bünyedeki hayali hastalıklar, onlardan zaten kurtulmamış olsa ne kendisi er olabiliyor, ne Cuma kendisine farz olabiliyor, ne de hür beldede olabiliyor.

Diğer günlerde sessiz okunması yani hafi gizli okunması Kur'an'ın cemaatle olduğu halde öğle ve ikindi namazları sessiz okunuyor diğerlerinde sesli okunuyor. Öğle ve ikindi namazları güneşin en yüksekte olduğu yeryüzünün en çok aydınlıkta olduğu zamandır. Bu zamana da Bakabillah deniyor. Yani Allah ile baki eğer bir kişi Hakk ile baki ise onun sesinin dışarıya çıkmasına gerek yoktur, çünkü evin içinde olan bir kimsenin dışarıya ben evin içindeyim diye seslenmesine gerek var mıdır, zaten evin içindedir.

Diğer namazlar bakın hep gece namazları yani karanlıkta kılınan namazlar sesli okunan namazlardır. Bunlar Akşam

namazı Yatsı namazı hep bunlar gece ile ilgilidir hele yatsı namazı gecenin en koyu olduğu zamandır, işte bu da kişinin Fenafillah mertebesinde olduğu devredir ve bu fenafillahtan çıkması için seslenmesi; Ya rabbi bana Bakabillahta yani senin sonsuz deryanda sükünete yönelt diye Bakabillah'ın kendisinde zuhura çıkmasını istemesidir seslenmesidir. Onun için Sabah akşam ve Yatsı namazları sesli okunuyor, Fenafillah mertebesinden kişinin çıkıp Bakabillah'a yani kendi gerçek hakikatine ulaşması için diğerleri de kendi hakikatinde yaşadığından Bakabillahta yaşadığından oradan da dışarıya bir sesin çıkmasına gerek kalmadığından ihtiyacı olmadığından sesi çıkmıyor. Bir insanın karnı aç ise talepte bulunur fırına gider bana ekmek verin der, ahçıya gider yemek ver der, ama karnı doymuş her şeyi yerinde ise sesi çıkmaz. Namazların sesli veya sessiz okunmasındaki sebebler de bunlardır. Ama daha bir çok sebepleri de vardır onlar ayrı konulardır. Allah'ın işleri bunlarla sınırlı olmaz.

İkinci soruya geçiyoruz, Ef'al Esma, Sıfat ve Zat mertebelerinin yaşantısı dünyada nasıl olacak bu gün Allah'ın hangi mertebesi yaşanıyor yeryüzünde, bilindiği gibi İslam dört ana oluşumdan meydana geliyor, Allah'ın Zat'ına giden yolda dört mertebeden geçiyor. Kabe-i Şerif'in de dört köşe olması bu sebeptendir, Şeriat mertebesi, Tarikat Mertebesi, Hakikat Mertebesi, Marifet Mertebesi.

Şeriat Mertebesinin karşılığı dış alemde ef'al mertebesidir. Fiiller mertebesidir, faaliyet mertebesidir. Maddi faaliyet mertebesidir. Tarikat mertebesi dış alemde esma isimler mertebesidir, Rab yani rububiyet mertebesidir. Esma-ı İlahiyenin olduğu ve buna ruhlar mertebesi de ruhlar alemi de deniyor. Melekut alemi de diyorlar, Tarikat mertebesinin karşılığı budur.

Hakikat mertebesi bunun dış alemdeki karşılığı Sıfat mertebesidir. Marifet mertebesinin karşılığı da Cenab-ı Hakk'ın Zat mertebesidir. Yani Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet dediğimiz bireysel olarak kavram izahı dış dünya olarak Ef'al alemi, Esma alemi, Sıfat alemi, Zat alemi. Şimdi bir insan

kemale ermek için evvela şeriat mertebesinin hukukunu yerine getirmesi lazımdır, alt yapıyı yapması için mutlak olarak, sonra Tarikat mertebesinin hakikatini ortaya getirmek tahakkukunu tatbikatını yapması gerekiyor, sonra Hakikat mertebesinin tatbikat ve tahakkukunu sonra da Zat'i mertebesinin tahakkukunu yapması gerekiyor, yapan da İnsan-ı Kamil oluyor.

Bütün bunları bünyesinde bir ömür içerisinde yaşaması ve dönüştürmesi gerekiyor. Nasıl ki bir insanın kendine ait yaşantısı hayatı bir ömrün içerisinde bütün bu sistemleri tüm bu yaşantıyı sığdırmak zorunda ise bir de insanlık olarak yani ferd-i vahid bir insan değil tüm insanlık olarak bu sistemi yaşaması gerekiyor. Yani genel olarak toplu olarak insanlığın bunu yaşaması gerekiyor. Âdem (as) dan Hz Rasulullah'a kadar oradan kıyamete kadar geçecek süreyi bizim neslimiz yaşıyor, ayrı ayrı insanlar bunları görüyor ve yaşıyor. Ama bireysel manada kişi bazında her birerlerimizin bu süreci yaşamamız gerekiyor ki insanlık seyirini kendi bünyemizde tahakkuk ve tatbik edelim.

Başka türlü de insanın kemale ermesi mümkün değildir. Yani vakti ile yaşamış olan Âdem (as), Nuh (as), Musa (as), İsa (as) Muhammed (sav) lar mertebelerini tek bir vahid ömrümüze sığdırmadan yaşarsak, hangisini yaşamamışsak onun eksikliği içinde ahirete intikal etmiş oluyoruz. Bunlar hem birey olarak bizim hayat seyrimiz hem de tüm insanlık olarak hayat seyrimizdir. Dıştan baktığımız zaman tüm insanlık 8-10 bin senede yaşadığı bu süreyi biz otuz kırk sene içinde yaşamamız gerekiyor. Çünkü bizim o kadar ömrümüz yoktur. O zaman nasıl yaşayacağız, diğer peygamberler geldiğinde alem şümul olarak bu hayatı yaşıyorlar iken yani daha geniş manada yaşıyor iken biz ise birim şümul içinde yani kendi varlığımızda kendi dünyamızda kendi arzımızda ve daha kısa sürede ömrümüze nisbetle gene aynı süre oluşmuş oluyor aslında.

Yani insanlık süresince 10 bin sene bizim hayatımız süresince 60 seneye bedel yahut 100 seneye bedel diyelim

daha kolay olsun. Bu süreyi biz daha pratik daha seri halde kendi bünyemizde oluşturmamız gerekiyor. Ef'al Mertebesi, Esma Mertebesi, Sıfat Mertebesi, Zat Mertebesi kendi bünyemizde oluşturmamız gerekiyor. Bu oluşum genel olarak insan süresinde de devam ediyor, şimdi bakın Âdem (as) ın buğday ekmeye başladığı gün başlayan tek saban hayvan gücüyle kas gücüyle çalışan saban ef'al mertebesinin başladığı zamandır. Yani fiil mertebesinin yeryüzünde başladığı zamandır. Bu süre bir hayli uzun süredir, sabandan ne zaman kurtulduk, batı 1880 yıllarında başladı kurtulmaya yani buhar gücü ortaya çıkmaya başlayınca başladı aşağı yukarı 200 sene evvel başladı o kadar uzun bir süre yeryüzünde ef'al mertebesi devam etti. Genel insanlık seyiri içerisinde neden hep saban ile çalıştı kas gücü ile çalıştı ne zaman ki buhar gücü devreye girmeye başladı.

1930 yıllarına kadar Esma mertebesi yaşandı, veya 1950 li yıllara kadar esma mertebesi yaşandı, bakın Ef'al mertebesindeki süre ne kadar uzunken esma mertebesindeki süre ne kadar kısaldı. Neden bu süre bu şekilde oldu, ilmi araştırmalar fenni faaliyetler hızlandığı için o mertebenin yaşam süresi de hızlandı. Elektrik bulundu elektriğin bulunmasıyla teknik ulaşım yani mekanik ulaşımın yerini iletişim aldı. Yani cereyan aldı, görünmeyen işte bu Esma mertebesinin karşılığıdır, ruhlar alemi gibi, diyelim ki 1850 den 1930 yıllarına kadar aşağı yukarı 80 yıllık bir devre Esma süresidir, 1930 yıllarında 1980 yıllarına kadar da Sıfat mertebesi sürdü.

Yani güçler mertebesi bu gün onları yaşamaktayız, yani sıfat mertebesi ile Zat mertebesi şimdi ulaşılmaya çalışılıyor, yani sıfat mertebesinin sonunu üstünü yaşıyoruz. Sıfat mertebesi ne demek güçler mertebesi demektir, bakın insanoğlu elindeki ilim ile o kadar güçlendi ki o küçücük avuç içi kadar kuş kadar şeyler dünyanın her bir tarafından iletişim ulaşım sağlayabiliyor. İşte bu Sıfat mertebesinin gücü ile oluyor, yoksa insanın gücü ile değildir. Allah'ın insanoğlunu Sıfat mertebesine ulaştırmasıyla oradan gelen güç ile yapılıyor

bunlar. Ama bunu icat eden bu sırrın farkında değildir. Yani bu sistemin farkında değildir. O yapmasa bir başkası yapacak mutlaka. Çünkü seyir öyle geliyor.

Yukarıdan itibaren bir nehir akıyor, uzun süre düz yatakta yatıyor, oradaki gidişi yavaş yavaştır, ama ne zaman bir meyile gelmeye başlıyor, orada hızlanıyor, ne zaman bir boşluk geliyor çağlayan atlıyor, yani o su da olmasa orada yani o an çağlayandaki damla olmasa arkadan gelen su gene o çağlayandan inecek aşağı orada artık kimlik mühim değildir, şu icat etti bu icar etti değildir, o etmese bir başkası edecektir. Çiçek belirli bir süre toprak altında kaldıktan sonra o çıkacak gülünü yahut rengini ortaya koyacak ama dalın şu tarafından çıkacak ama bu tarafından ama ortasından ama yanından çıkacak çünkü vakti gelmiştir.

Bu içinde bulunduğumuz devre işte Sıfat mertebesini yani güçler mertebesinin sonu Zat'i tecellinin de başlangıcına doğru gidiyoruz. İşte bu Zat'i tecellinin başlangıcı da kıyametin sonu demektir. Yani dünyanın sonuna doğru gitmek demektir. Çünkü başka yaşanacak bir mertebe yoktur. Bakın ef'al alemi kara sabanda kas gücü ile yaşandı, Esma alemi mekanik güce döndü dünya ama gene madde gücü, elektronik güce dönüşmesi Sıfat mertebesidir. Şimdi bu elektronik gücün üstünde atom gücü elektronik gücü bunun üstünde daha ne güçler çıkacak insanoğlu vasıtasıyla önümüzdeki gelecek günlerde.

Ve de bu suretlenerek artıyor, ilerleme suretlenerek hızlanarak artıyor, bakın insanlık 8 bin süreye yakın bir süre çok yavaş seyir aldı, yeryüzünde yani pulluk saban devrini kas gücünü yaşadı. Motorların devreye girmesi o kadar fazla olmadı, o kadar uzun bir süre yavaş bir seyir seyreden dünya yaşamı, genel olarak insanların madde yönündeki yaşamı, ama 60-70 senelik bir süre 8 bin senelik süreden daha büyük bir üretim yaptı insanoğlu. Mekaniği devreye geçirmek suretiyle, 25-30 senede 80 seneden çok daha büyük gelişim yaptı ilim ile.

Son her beş senede geçmiş senenin çok üstünde yol alınıyor, üretim yapılıyor yenilikler ortaya çıkıyor. Yani bu devre öyle bir değişik şeyler ortaya getirme zamanı ki yani yeni ilmi doğumlar olma zamanı ki, günümüzde harukulade hadiseler çıkıyor, bunlar çok daha hızlı olacak derecede icatlar olacak yeryüzünde. Neden Çünkü Zat'i tecelli devri yaşanıyor, Zat devri yaşanıyor. İşte bu Zat'i tecelli devresi içerisinde Mehdi (as) ve İsa (as) çıkacak Zat tecellisi olarak çıkacak خَلَقَ

7/54 السَّمَوَاتِ وَالاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

Allah semavat ve arzı altı kün'de veya altı günde ama bizim dünya günü değildir, veya bir başka değişik izahla altı tecellide, altı oluşumda zaman olarak 24 saat olan o gün değil de altı evreden geçme gibi işte maddenin oluşması hangi evrelerde oluşuyor onu da anlatıyor ama batın alemden bu alemlerin de açığa çıkması altı kün de yani Zat'ından Ahadiyetine tecellisi, Ahadiyetinden Uluhiyetine tecellisi, (Uluhiyet Rahmaniyet aynı yer) Uluhiyetinden rububiyetine tecellisi, Rububiyetinden ef'aline melikine tecellisi, Melikinde de bu varlıkların zuhura çıkması işte altı oluşum budur, alemler bu şekilde altı kün de meydana geldi.

Ama iş bitmedi ki zuhur tamamlandı, ama bu zuhurun da geriye çekilmesi vardır, kıyameti vardır, işte Hz Rasulullah'ın yeryüzüne indirilipte peygamberlik kendisine verildiği gün kıyamet yani yedinci gün faaliyete geçti. Yedinci Kün, yedinci "0l" faaliyete geçti. Bu alemler altı oluşumda zuhura geldi, tabi yedi oluşumda da bozulacaktır, geriye alınacaktır. İşte o zaman sayı tamam oluyor. Altı eksik sayılır. Bakın Yahudilerin Hıristiyanların 6 oluşumluk süreleri doldu, ama Muhammediyyul meşreb yedinci oluşum içerisindedir.

Başlangıcı Hakikat-ı Muhammediye, alemin, dünyanın sonu da Hakikat-ı Muhammediye ile hani efendimiz "Biz son gelen ilkleriz" diyor ya mana olarak ilk ama zuhur olarak Âdem

(as) dan sonra ama Âdem de O'ndan kaynaklanıyor. Cuma suresi 10. Ayette ne diyor, فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَوٰةُ فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Cuma namazını kıldıktan sonra yeryüzüne yayılın rızıklarınızı toplayınız diyor. İstirahat ediniz demiyor, bize yedi gün çalışmak vardır. Yani ümmet-i Muhammed'in istirahat günü yoktur, yedinci gün bizim günümüz onların altı günü vardı, bir günleri boşta idi, öyle diyor Allah altı günde bu alemleri yarattı zuhur veya tecelli ne ise var etti, yedinci gün de dinlendi bu da sebt günüdür diyor. Yani Pazar günü başladı onlara göre Cuma günü oluşumunu 6 günde tamamladı Cumartesi (sebt günü) günü de istirahat etti.

Onun için onlar ateş yakmazlar hiçbir iş yapmazlar Yahudiler. Hıristiyanlar da Pazar günü iş yapmazlar. Çünkü o altı Kün Hıristiyanları da kapsamına alır. Hıristiyanlığa gelinceye kadar altı Kün'ün oluşması kemal oluşması İsa (as) ile tamamlandı. Hz Rasulullah efendimiz geldiği zaman yedinci Kün'ün anahtarı şifresi faaliyete geçirilmeye başlandı. Yani kıyamet kutusunun anahtarı kapağı açıldı Hz Peygamberin peygamberlik aldığı gün veya Kadir gecesi, şimdi biz bu süreyi yaşıyoruz, kıyamet süresini yaşıyoruz. Kıyamet bir günde oluşan bir şey değildir, ölüm de bir günde oluşan bir şey değildir, bu bir süreç o son zelzeleler şunlar bunlar sonunun artık kesildiği gündür.

Yani kıyamet süresinin bittiği gündür. Ama hiçbir şey bir anda durup dururken son bulmuyor, sonunu hazırlayan sebepler oluyor, o da onun başlangıcıdır, hiçbir şey bir günde hemen aniden olmuyor. Bugün içinde bulunduğumuz süreç sıfat yaşantısının sonları Zat yaşantısının başlangıcıdır. Tabi o da peynir ekmek gibi burası 100 gr şurası 50 gr diye bölemiyorsunuz, bir birinin içine giriyor, sonra gece ile gündüzün oluşumu gibi bir anda gece bir anda gündüz

olmuyor, yavaş yavaş ama neticede iyice bir birinden ayrılıyor, artık müstakil oluyor.

İşte biz şimdi bu devrede yani hakikat mertebesi ile bizlerdeki karşılığı Marifet mertebesi sürecindeyiz. İşte Zat mertebesine doğru gidiyoruz, yani Sıfat mertebesi daha aşağıda kalıyor, yani yeni ilimlerle yeni yeni bilgilerle Zat'i tecelli ne demek Zat'i tecelli; halkiyetin bir bakıma çok büyük bir hadise olur, insana verilmesidir. Yani Cenab-ı Hakk'ın halik yani Halk edici esmasının insan elinden zuhura çıkması o genlerle falan uğraşıyorlar ya çok daha değişik şeyler çıkacak karşımıza. Hiç tahmin etmediğimiz ilimler bilgiler çıkacak karşımıza. İnsanoğlu buraya gelinceye kadar o alt yapıları yapması gerekiyor.

İşte yedinci günde Zat tecellisi, Zaten Hz peygamberin mertebesi de en yüksek mertebe Zat'i mertebe değil midir O gelmeseydi bunlar olmazdı. Çünkü olamazdı İseviyet devrinde bunlar yoktur, ilminde bunlar yoktur, Bunlar Muhammedi ilmine mahsustur. Yani Hakikat-ı Muhammediye mahsus Zat'i ilimlerdir. Sadece ilmi de değil Zati yaşantıdır çünkü ilim olursa nazari olur onun tatbiki olmaz, o da mutlak bir ilim sayılmaz. Cenab-ı Hakk ayan-ı sabiteyi o kişilere vermiş oluyor Zat'i tecelli olduğundan Zat'i ilmine belki ortak veriyor gibi, bir hadise oluyor. Tabi bu düşünülmesi lazım olan bir meseledir, çünkü büyük bir inkılap vardır, Cenab-ı Hakk kendi var ettiği şeyin kudretinin bir kısmını insana vermiş oluyor.

İşte bu arada insanlar bunu kullanıyorken sistemini bozacaklar yani sistemli kullanamayacaklar işte kıyamet de bunun için kopacak zaten, sonra ellerinden alınacak bu yapılan iş yerli yerince olamayacak. Birçok şeyler Allah'ın var ettiği gibi kemalli olamayacağından çok aksaklıklar olacağından eğer ömrümüz varsa göreceğiz çok acayiplikler ortaya çıkacak insanlar kader ile oynamış olacaklar, yani akışın seyrini bozmuş olacaklar kargaşa olacak, yaşantı içerisinde.

Cenab-ı Hakk belirli bölümlerde halkiyyet gücünü insanlara verecek ilim ile ve yeni yeni zuhurlar yeni yeni terkipler oluşmaya başlayacak tabi bu da Allah'ın ilmi izni çerçevesinde olacak ayrıca. Biz onların ne olduğunu bilemediğimiz için zuhurda olmadıkları için tabi bir değerlendirme yapmakta mümkün olamıyor, işte Kur'an'da ne varsa ortaya çıkmadan kıyamet kopmaz. Çünkü o zaman o batında kalmış olur, batında kalacak ise neden kelam olarak zahire çıkarsın belki onlar Zülkarneyn'in bahsettiği şeyler olacak Yecuc, Mecuc olacak belkide.

Yani Zat'i tecelli olunca diğer zuhurlara göre yani diğer senelerde üretilen ilimlere göre Zat mertebesinde üretilen ilimler çok yüksek olacak çok değişik şekilde kudret içerisinde olacak Allah'ın kudreti halkiyeti içerisinde olacak. (sav) Efendimizin programı ile yani anahtarı çevirmesi ile kıyamet ve mahşere doğru bir gidiş başladı yani o artık faaliyete geçti, bu ahır zamanda işte on tane büyük alemetlerle daha kesinleşecek daha belirtilecek bu arada Mehdi (as) çıkacak İsa (as) gelecek, Mehdi demek Hadi demektir, yani Hadi isminin % 50 nin üstünde insanlarda zuhuru demektir, tahakkuku demektir.

BU ALEMLERİN YAŞAM SÜRECİ

04/2001 Cuma günü öğleden sonra İzmir'deyiz sohbetimize kaldığımız yerden devam ediyoruz, sohbet mevzumuz bu alemlerin yaşam süreci yani Ef'al Aleminin süresi, Esma Aleminin süresi, Sıfat ve Zat alemlerinin süreleri şimdi içinde bulunduğumuz süreç Sıfat aleminin sonları Zat aleminin başlangıcı diyebiliriz. Böylece Cenab-ı Hakk'ın kudreti hem ilmen hem zahiren fiilen ortaya çıkacak. Yani kıyametteki o büyük kargaşanın bakın Zat'ın fiili kudretinin ortaya çıkması kıyameti koparması, Zat'ın şimdi de fiili ortaya çıkması var, zaten de çıkıyor, güneşin dönmesi dünyanın dönmesi

mevsimler hep onun tesiriyle ama batın en güçlü hali mahşer kıyamette ortaya çıkacak fiili olarak.

إِذَا زُلْزِلَتِ الأَرْضُ زِلْزَالَهَا 99/1 yeryüzü sarsıldıkça sarsıldığı zaman diyor bak sen gör halini diyor, işte denizler ateş gibi kaynadığı zaman gök yüzü döküldüğü zaman vahşi hayvanlar yerlerinden çıktığı zaman dağlar pamuk gibi atıldığı zaman bunlar Zat'ın bizim yaşadığımız süre içerisinde en şiddetli zuhurudur. Fiil yönünden en şiddetli zuhurudur. Bundan evvelki safhalarda yani buraya doğru gelirken de ilmi yönden en şiddetli zuhuru bilgi düzeyinde ortaya çıkacak yani ilim olarak o kadar muazzam işler yapılacak ki aydan sonra Merih'e gidilecek, daha çok büyük işler başaracak insanoğlu ama işte zahirde bu işler sürdüğünden ve insanoğlu bu bu gücü kudreti kendine mal ettiğinden Allah'tan aldığının farkında olmadan ben üretiyorum diye zan ettiğinden kendini ilah edinecektir ilim adamları veya insanoğlu. Aynen firavunun yaptığı gibi o gün de Firavun kendinden daha zengin daha üstün daha güçlü bir şey göremediğinden kendi mantığına göre "Ben sizin en ala rabbiniz değil miyim" diye köle hükmündeki diğer insanlara ilahlık hükmünde bulunuyordu.

İşte Zat mertebesinde faaliyet gösteren alimler, ilim adamları da kendilerinden büyük bir alim, bilgin göremeyecekleri için işte "biz sizin rabbınızız" diye bakın sizin her şeyinize tesir ediyoruz diye bu iddiada bulunacak insanların alimleri. O devrede insanlar kendi hakikatlerinin yani ilim adamlarının yine bulmasıyla işte DNA ları Kromozomları, genleri atomları daha geniş manada insanların bunlardan haberi olacak öğrenecek ki insanlar güneşin batıdan doğması bu İlahiyat güneşi insanlara batıdan doğacaktır. Bakın burası mühim meseledir, kendi varlıklarının hakikatlerini batıdan anlayacaklar batı tarafından anlayacaklar.

Batı da doğuş değil batırıştır bakın, batıştır sondur, bakın kuzeyden diyebilirdi, güneyden diyebilirdi, batıdan güneş doğacaktır. Yani insanlardaki ilahiyat güneşi Allah'ın' Güneşi

yani o ne demektir, kendi varlığının hakikatinin Hakk'ın varlığı olduğunun idrak etmesi Allah güneşinin kişiden doğmasıdır yani meydana gelmesidir. Bunun tabisi doğudan doğmasıdır, zorlanarak olması batıdan doğmasıdır. Şimdi kıyamet alemetlerinden en büyüğü güneşin batıdan doğmasıdır, bunu fiili olarak düşünürsek yani fizik olarak şu güneşin batıdan doğmasını düşünürsek bu imkansız bir şeydir. Doğmasını bırakın süratinin çok az bir şekilde artması veya eksilmesi güneşin de dünyanın da kıyametini oluşturur.

Değil külliyeti ile birlikte bir arabayı100 Km giderken aniden durdurup gere döndürebilir misiniz, bunun olması bir süreç gerektirir, ani olarak bunu yapamazsın. Fizik kurallarına uygun değildir. Bir araba böyle duramazsa koskaoca dünyayı nasıl durdurup yörüngedeki güneş etrafındaki yönünü geri çevireceksiniz. O zaman yine İslamın içerisinde Zahir ve Batın ilimleri yönünden bunu düşündüğümüzde bu güneşin İlahiyat güneşi uluhiyet güneşi olduğunu anlıyoruz. İlim ile insanlık oğlu alimler vasıtasıyla Allah'ın bütün mevcudatta var olduğunu bilhassa insanda en geniş manada tecellide olduğunu anlayacaklardır.

Batılılar bunu ilim ile tesbit edeceklerdir ve bu yeryüzüne yayılacaktır. Zat'i tecelli çıkıyor yayılacak yeryüzüne yani insanların çoğunluğu işte bir bakıma Hadi tecellisi de budur. Mehdi'nin çıkması budur. Yoksa 50 bin kişi bu gün ben Mehdiyim dese o Mehdilik hakikatinin gerektirdiği yaşam insanlar üstünde tahakkuk etmedikçe o yalancı mehdi olduğu apaçıktır. İsterse ne derse desin kendini istediği kadar ispatlamaya çalışsın. Tabi bizim şunun bunun savını çürütme değil, istediği kadar "Ben İsa'yım" desin hadiseler onun tasdikini yapamıyorsa o yalancıdır.

Ama kendisi "Ben İsa değilim, ben Mehdi değilim" desin istediği kadar gerçek Mehdi ise hadiseler O'nun İsa veya Mehdi olduğunu ispatlar. Başka bir şeye gerek kalmaz çünkü yaşam süreci odur. Hz Peygamber zamanında iki tane daha yalancı peygamber çıktı, onun biraz sonrasında biri Esved-i Ansi, Müseylemetül Kezzab birisi hanim birisi erkek bakın

tutmadı neden çünkü iç bünyedeki tatbikatı yoktu. Gerçekliği yok sunni, sunni olduğundan tutmaz mümkün değil hiçbir şey tutmaz. Ama Hz peygamberin arkası var olduğundan yani Hakk'ın varlığı ile var olduğundan inkarı mümkün olmadı. İnkar ettiler öldürmeye kalktılar başaramadılar.

İşte bu kıyametin yaklaştığı sürelerde Zat mertebesinin yaşandığı sahalarda zaman sahalarında Mehdi (as) çıkacak kabul edilecek gerçek Mehdi, İsa (as) çıkacak kabul edilecek, bakın burada çok enterasan bir hadise vardır, Mehdi doğu kaynaklı İsa Batı kaynaklıdır, Hıristiyan kaynaklıdır. Ama İsa Hıristiyanların içinden çıkacaktır. Doğudan değildir, Mehdi doğudan çıkacaktır, Müslümanların içinden çıkacaktır. Bu ne demek oluyor, Cenab-ı Hakk kıyamet yaklaştığında doğu ve batı ilmini birleştirmiş olacak bu şekilde. Yani Hıristiyan ve Müslüman birliği kurulmuş olacak. Belki siyasi olarak değil ama mana olarak ilim içerisinde ve de zuhur içerisinde yalnız buradaki hıristiyanlık kendi başına müstakil bir hıristiyanlık değil İslama bağlı bir Hıristiyanlık olarak çıkacaktır. Onun ismine de kendi başına bir hıristiyanlık değil bu günkü gibi islamdan ayrı bir hıristiyanlık değil, Müslümanlığa bağlı yani Mehdiye bağlı olarak bir hıristiyanlık olacak. Ona Hıristiyan oluşumu değil Hıristiyanlığın İslam'a tabi olması diye söyleyebiliriz.

Kendileri seyirlerini bu şekilde tamamlamış olacaklardır. Yani Muhammediyyül meşreb olacaklar. Bakın Cenab-ı Hakk'ın İslam ümmetine vermiş olduğu ne kadar büyük lütuf vardır. onlar islama uymak suretiyle ancak seyirlerini tamamlayabiliyorlar. Ama bu seyiri kimseye tabi olmadan Hz Muhammed'e tabi olarak sonuna kadar götürebiliyoruz. Onların yolları iseviyette tıkalıdır, işte İsa (as) ın tekrar gelmesiyle İsa (as) ın şahsında onlar da Muhammediyyul meşreb olacaklar o şekilde kemale erecekler, yalnız onların kemale ermesi incelik buradadır bakın çok mühim bir noktadır burası, hepsi mühim de burası daha mühim bir noktadır.

Onların kemale ermesi doğuluların teskiye-i nefis yani tarikat çalışmalarıyla ulaşmadıkları için kendi varlıklarının

Hakk'ın varlığı olduğu idrakine belirli bir nefis eğitiminden süzgecinden geçmedikleri için ilmi olarak sadece lafsi ve ilmi olarak bu hakikati idrak mertebesinde sadece oluşturdukları için yaşanacak olan bu süre 30 sene kadar kısa bir süre olacaktır. Şimdi bu dünyada yaşanan Zat'i tecelli yani Zat mertebesinin zuhuru kıyamette son bulacak bu safhaya doğru geliyorken, bunlar hep bilinen şeylerdir bilinmeyen şeyler değildir, biz yalnız onun biraz daha örtüsünü açıyoruz, herkes bunların ne olacağını biliyor.

Bu haller yani Zat tecellisi yaşanıyorken yeryüzünde birinci ve mutlak mehdi olan Hz Rasulullah'ın aleme hidayet verme devresi Hz peygamberle başladığından ve ikinci Mehdi olacak yine O'nun ilmi içerisinde O'nun neslinden gelecek olan Mehdi (as) ile Cenab-ı Hakk yeryüzü insanlarına son bir hidayette bulunmuş olacaktır. Mehdi'nin çıkması budur. Mehdi hem fiili olarak çıkacak, hem de yaşanan bir hadise olarak genelde yaşanan bir hadise olarak çıkacaktır. Şimdi bu çıkanlar maddi olarak çıkıyor, ama manevi olarak çıkmadıkları için tatbikatı olmuyor diğer insanlar tarafından.

O günkü insanlarda bakın Cenab-ı Hakk'ın yeryüzüne göndermiş olduğu hidayet tecellisi bir kişide simge olarak daha güçlü ortaya çıkacaktır. Ama diğer insanlarda da bu tecelli gönüllerinde olacak gönüllerinde bulacaklar. Mehdiyi kabullenmeleri de bu yüzden olacaktır. Yani kendindeki ışıktan mehdiyi tanıyacaklar ona tabi olacaklar. Şimdi çıkan Mehdilerin hali böyle değildir, dışarıda daha bu gönül hadisesi oluşmadığı için yani genelde Hadi Esmasının tecellisi yeryüzüne nazil olmadığı için gönüllere gönderilmediği için onların kabul edilmesi ittifak ile mümkün değildir.

Şimdi batılıların gerek Fizik, Kimya, astronomi gibi tıp gibi sahalarda çalışmalarıyla inceleye inceleye neticede bu alemin tek bir varlık olduğunu genel olarak ikrar etme zorunda kalacaklar. Allah'ın birliğini kabul etmek zorunda kalacaklar. İsmine ister İslam desinler, ister Hıristiyan desinler. İnsanın da gerek kendi kitaplarında gerek Kur'an'da belirtildiği gibi Allah'ın halifesi olduğunu yaşam ile tasdik edecekler. Buradan bunu

ilim adamları çoğaldıkça bu düşüncede olan ilim adamları çoğaldıkça yayınlar çoğaldıkça birey insanlar da şartlanmaları olmayan mantığı açık iyi niyetli de diyebiliriz, tutucu olmayan insanlar kendi varlıklarında Allah'ın varlığını müşahede edeceklerdir.

İşte bireysel olarak Zat tecellisi Zat'i tecellisi Zat'i tecelli insanlarda da zuhura çıkacaktır. Yalnız bu "Enel Hakk" diyen "Enel Hakk" hikmetine gelen insanlar bu çalışmayı yani Allah'ın varlığını kendilerinde bulma çalışmasını doğuluların yaptığı gibi nefis terbiyesi yönünden değil de batı yönünden gelen ilim ile bileceklerdir. İlim ile bildiklerinden bunu muhafaza edemeyecekler kendilerinde ve nefisleri bundan pay alacaktır. Doğudan gelen bu tevhid anlayışı kendi varlığında Hakk'ı bulma anlayışı doğu sistemiyle nefis süzgecinden nefsaniyeti bitaraf ederek geldiğinden ve Hakk ile mutlak kaim olduğundan onların bu hali bozulmayacaktır. Yani tevhid ehli kendini bozmayacaktır. Ama batıdan gelen tevhid ehli ilim ve lafs olarak ilmi olarak geldiğinden kendilerinde Allah'ın varlığını hissedecekler bulacaklar bilecekler bir müddet böyle gidecekler yalnız onların içinde hayel ve vehimden ve nefisten temizlenmemiş olduklarından bu bilgiyi nefisleri sahip çıkacaktır.

Deccal dediğimiz zaman başta bir "Dal" var, ondan sonra iki "Cim" var bir de "L" var işte Deccal kelimesinin manası budur, "Dal" delil demektir, ama neyin delili, Cehil ce Cehlin dedilidir, yani iki cehaletin delilidir, Cehlin bir tanesi Allah'a olan irfaniyetinin cehli yönden cehalet yönünden kullanılması, birisi de nefsinin kendi nefsinin cehaleti olmasıdır. Yani kendini mutlak manada tanıyamamasıdır. Bakın kendindeki zuhurun cehlin delili, olması başındaki delil cehaletin delili olacaktır. Delalette kalmış olacaktır. Oradaki birinci "Cim" Teccal derken İlahi varlığı ilmi olarak tanıdığından yani gerçek hükmüne cehil kalmış olacak.

Yani belirli sistemde gelişmiş olacak ama zikirlerle ilahilerle nefis terbiyesi ile oraya gelemediği için yani doğulunun açtığı yol ile gelmediği için ilmi yoldan geldiği için bu ilmi nefsine mal

edecek ve o şekilde de o ilmin cehli olacak. Şimdi bakın bir alim düşünelim çok büyük şeyler buldu, DNA lar ile uğraştılar, şunu buldular bunu buldular, buldular ama Allah'ın ve kendinin cehli cahili. Buldum diyor ama neyi nereden buldu, bunu kim var etti de buldu, kendi yoktan mı var etti de buldu, onu bir var eden var, sonra o alime o kapasiteyi veren birisi vardır, o düşünceyi veren birisi vardır, gözünü yumup uyusun bakalım ne ilmi kaldı ne kendisi kaldı.

İşte bunu böyle düşünmeyip kendine mal etmesi Hakk'tan birinci cehil, Hakk'a karşı cehil, ikinci "Cim" onun içinde olan bakın şeddeli olan ikinci "Cim" de o daha küçük cim büyük "Cim" in içindeki cim, o da kendi varlığında gaflette olması, kendini de ilah edinme cehline düşmesidir. Oradaki "Lam" da bu alemdeki yaşantısının hiçbir delile dayanmadan yani meşru delile dayanmadan cehalet deliline dayanmasıdır. İşte tek gözlü olması nefsinden bakmasıdır. Onun bir tarafında Cennet bir tarafında Cehennem olacak böylece avanesi ile girmediği sokak kalmayacaktır. Camlardan kim ona bakarsa boynuzları çıkacak bir daha kendini içeri çekemeyecek diyor.

Bunlar bakın hep izafet ile yani misallerle belirtilmiş şeylerdir. Şimdi düşünelim başımızdan boynuz çıktı pencereye takıldık kaldık işe ne zaman gideceğiz, oradan boynuz çıktı demesi her birerlerimizin beyinlerinden dışarıya manevi bir şeyler çıkacak aklımız hep dışarıda olacak bir türlü gönül alemine alamayacağız, kendimizi pencereden içeri çekemeyeceğiz. Kendi hakikatimize ulaşamayacağız. Hep hayelde vehimde kalacağız, onun bir tarafında Cennet bir tarafında Cehennem o musallat olacak çünkü bu cehalet çok geniş bir şekilde saracak yeryüzünü. İşte o yeryüzünde belirli bir süre yaşandıktan sonra huzurlu yaşantı olduktan sonra hani diyor ya Kurt ile kuzu bir arada yaşayacak kıyamete doğru, o kişi bazıları gelecek onun cennetine girecek bazıları da cehennemine girecekler.

Ama tam tersi cennetine girenler kapısı cennet olarak gözüken şeyin kapı arkası Cehennem olacak onun cennetine giden hakikatte cehenneme girmiş olacak. Ama kapısı

cehennem gibi gözüken ama arka planda cennet kim onun cehennemine yönelirse Hakk'ın cennetine girmiş olacaktır. Yani işte böyle bozacak insanları, cehalete sürükleyecek, sonra İsa (as) işte bunu Mehdi ile birlikte öldürecekler bunun böylece fiili hali olduğu gibi bir de insanlarda manevi hali olacak Mehdi (as) ın da bir kendi müstakil hali olduğu gibi bir de insanlarda zuhura gelen Mehdi mertebesi olacaktır.

Bir ayrı konu da hani az önce dedik ya bir insan ömrü içerisinde bütün kıyamete kadar geçecek Âdem (as) dan kıyamete kadar gelecek süreyi kendi bünyesinde yaşaması gerekiyor. Bize burada lazım olan budur şimdi kıyamet meselesi hakkında. Ne zaman ki Cenab-ı Hakk bize bir lütufta bulundu, Hadi ismi ile tecelli etti, bizim Hadi'miz zuhura geldi. Bize ait olan Mehdi, bizde zuhura geldi. Şu isim altında bu isim altında şu kitaptan veya bu kitaptan veya bu tecelli ile işte Mehdi bizde doğdu zuhura geldi, ama yetmiyor, İsa'nın da gelmesi lazımdır. İşte kime ki Allah'ın Zat'i nef'ası ulaştı, babasız kime ki ilahi nef'a ulaştı, oradan dünyaya gelen çocuk "Ruhullah" tır. Allah'ın ruhudur, ama o ruhu üfleyecek nef'a ya krşı gönlünü tutması lazımdır. Yani Meryemi hakikatleri kendi nefsinde ve varlığında bulması lazımdır. Bakın Meryem ne demek başında "Mim" var, Hakikat-ı Muhammedi yi kabul edecek mahale sahip olması gerekiyor.

Bakın Cebrail (as) insan suretinde geldi, Meryem anaya demek ki bu nef'a insan suretindeki batından üfleniyor. Ağaçtan, taştan, kuştan, camiden, minareden değil, eğer öyle olmasaydı Cenab-ı Hakk Cebrail (as) ı Meryem anaya bir başka surette gönderirdi. Kuş suretinde gönderirdi, veya hiç görünmeyen bir şekilde gönderirdi, onun için diyor Muhiddin-i Arabi Hz leri dikkat et diyor, senin İsa'n yani Ruh-ul Kuds sana gelir gider de haberin bile olmaz diyor. yani kapılarını açık tut diyor. Yine "Gönül kütüphanenin kapılarını yabancılara karşı nöbette dur, dost gelirse al içeriye diyor. Yabancı gelirse içeriye sokma diyor.

Çünkü o kütüphane Allah'ın kelamının saklandığı bir kütüphanedir, nefsin hayalin vehmin kitaplarını bilgilerin saklandığı kütüphane değildir bunu bir de misafir-i gaybi diye de tabir ediyorlar, gaybdan gelen misafir, misafir-i gaybi bir gün gelir seni ziyaret eder de tık tık diye kapıyı vurur, evde bulamazsa veya gaflette uykuda evde olurda insan kapıyı açmazsa gider çünkü o nazlıdır, bir daha gelmez diyor. İşte İsa (as) ın bizim varlığımızda zuhura gelmesi Mehdi (as) ın bireysel olarak bizde ilmi olarak yaşantı olarak zuhura gelmesi lazımdır. Eğer biz bu günlere fiili olarak süre olarak tarih olarak yetişmemiş olsak yetişemediğimizi düşünelim ki herkes de yetişecek diye bir şart yoktur, eğer biz bu hakikatleri ortaya getiremezsek biz eksik kalarak dünyadan gitmiş oluruz.

Çünkü kıyamet süresine kadar ne olacaksa insanın üstünde bunun tatbikatı gerekiyor bireysel manada beden şuul kendi mülkü içerisinde bunlar eksik kalmış olur kıyametimiz kopmadan gitmiş oluruz. Kıyamet kopmadan da bizim varlığımız yok olmaz. Beden mülkümüz ortan kalkmaz. Bireysel kıyamet ver bir de genel kıyamet vardır.

İşte bu batıdan güneşin doğmasıyla ilmi olarak Hakk'ın varlığının kendi varlığı olduğunu idarak eden insanlar çoğalacak bunlar çoğaldıktan sonra belirli süre sonra bu bilgiyi nefisleri yönden kullanmaya başlayacaklar nefisleri yönünden kullanmaya başladıklarında da ihtiras o kadar çok yüksek ortaya çıkacaktır. Benlikleri çok daha şiddetli faaliyete geçecektir. O zaman herkes birbirinin sınırını aşmaya başlayacaktır, güçler faaliyete çıktığı zaman. O zaman ben sizin sınırınızı aşmışsam sizin sahanıza girmişsem o zaman ne yapacak siz de onun sınırına girmeye kalkışacaksınız karşılıklı tatbikat olarak başka çaresi kalmıyor.

O zaman herkes birbirinin sınırına girmeye başlayınca yeryüzünde o kadar kargaşa olacak ki bu günler çok aranacak o günlerde. Bu kadar bozgunluktan sonra gerek coğrafi yapısı dünyanın değiştikten sonra bakın o yağmur ormanları her gün binlerce dönüm orman kesiliyor ağaç yok oluyor, Brezilya da amazon havzasında neden oluyor, batının ihtirası yüzünden

oluyor. Batının kendi halkına ham madde bulması yüzünden ormanları kesiliyor orada onlara para veriyor onlar da bu ormanları yorulmadan kazandıklarından veriyorlar bir bakıma da arazi açılsın diye ormanları kesiyor satıyorlar.

Ama o araziler tarıma elverişli olmadığından kısa bir süre sonra bir işe de yaramıyor. Ancak ev yapıp oturuyorlar. Ev yapıp oturmak yeterli değil üretim gereklidir. Bir taraftan kısa bir süre için o parayı alıp kullanıyorlar ama uzun vadede çok büyük sıkıntılara hem kendilerini hem de dünyayı düşürüyorlar. Bakın bizim Anadolu'da sıcak iklim kuşağına giriyor diyor alimler, bizim işimiz de zordur, Türkiye'nin alt kısımları yavaş yavaş çölleşiyor, yeşil alanlar kuzeye doğru kalıyor, yani Anadolu'nun alt kısımları belki bu gelecek 30 yıl içerisinde çok büyük sıkıntıları olacaktır. Hem su bakımından hem de hububat üretimi bakımından yeşillik bakımından.

İşte bunun üzerine yeryüzündeki ilahlar artacak nefsi ilahlar ve doğudan da bu eğitim yavaş yavaş alınacak neticede yeryüzünde "Allah" diyen kimse kalmayacak ama lafsi "Allah" diyen değil bir şekilde herkes "Allah" diyecek "Allah" isminin zuhur mahali kalmayacak yani veli kalmayacak evliya kalmayacak işte kıyamet onların üzerine kopacak Allah'ın yeryüzünde halifesi olduğu sürece velileri olduğu sürece kıyametini koparmaz. Hakiki manada Allah tecellisi Allah kelamının kelimesinin zuhur mahali olan Müslüman kalmadığı zaman fiil Müslümanı değil ama o güne doğru fiil Müslümanları da azalacak, ne diyor "Evveli Şam ahırı Şam" bugün gördüğümüz Şam şehrinde toplanacak Müslümanlar geriye çekilecek bu gürüyoruz batı üstümüze doğru geliyor islam sınırlarını küçültüyor ve islam sınırlarını içeriden istila ediyor, kültürü ile içeriden istila ediyor.

Bizim o güzel kültürümüz kaldı mı, her aile bir kültür yuvası idi eskiden hele sizin bahsettiğiniz gibi her aşiret kendi kültürünü kendi sürdürüyordu ve başka hiçbir şeyin kültürüne ihtiyacı yoktu, başka hiçbir fabrikaya ihtiyacı yoktu. İnsanlık binlerce sene böyle kendini toprağa bağlı olarak getirdi. İşte topraktan çıkış batının üretimiyle teknolojinin gelmesi

insanlığın hayrına olan bir şey olmadı, hep zararına ama birkaç batı ülkesinin lehine oldu, ama genelde insanların hep aleyhine oldu. Çünkü batı teknik üstünlüğü ile zenginliği ile doğulunun eline veriyor beş para o beş para ile aldığını işleyip 15 paraya satıyor. Biz aldıkça o daha geliştirilmişini yapıyor bize tekrar satıyor. O sattıkça güçleniyor biz ise paramız gittiği için güçten düşüyoruz.

Keşke o aşiretler halinde kalsaydık dağ başında kar ile buz ile o tabiat ile mücadele etseydik, bugün enflasyon ile yapacağımız mücadeleyi o gün tabiatla yapsaydık her birerlerimiz kendi ihtiyaçlarımızı o gün kendimiz karşıladığımız gibi aile içi üretim ile hayatımızı sürdürdüğümüz gibi keşke bu gün kravatımız olmasaydı çarık giyseydik o kıl çadırlarda otursaydık da hür olsaydık tabiatla rabbımızla baş başa olsaydık, şimdi çamaşır makinesi geldi araba geldi yürümek kalmadı, Tv geldi zamanı bitirdik, bunlar hepsi lüzumlu şeyler ama bunları gerekli kullanma eğitimi alınmadığı için hep bize bunlar zarar yazdı, baştan bunları bize küçük küçük gösterdiler elektrik masrafı arttı, o akım geldiği zaman sizi de içine mutlaka çekecektir sizin onun dışında kalmanız mümkün değildir.

İşte Cenab-ı Hakk'ın bu devrede Hakikat devresi sonları Marifet devreleri başı yani Zat'i tecellilerinin başlarında tabi önümüzde çok muazzam hadiseler olacak bunlar istesek de istemesek de yaşanacak bu sel geliyor tufan geliyor, geldi zaten devam ediyor olacaktır. İşte kim ki daha evvelki haberlerde de belirtildiğinde bu nefis tufanında Nuh'un gemisine binebilirse kendini kısmen kurtarabilmiş oluyor. O gemiye binemediğimiz sürece o tufan götürecek.

Senin gemin zaten Nuh'un gemisi وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ اَلْوَاحٍ

وَدُسُرٍ 54/13 "çivilerle levhalarla olan gemiye yükledik" diyor.

Çivilerle levhalarla diyor Kur'an-ı Kerim'de, çivilerle levhalarla yapılmışa yükledik diyor. Ayrıca orada gemi de yoktur, eğer o

mutlak tahta demir gemiden bahsetmiş olsaydı gemi lafsını kullanırdı. Nasıl ki başka ayetlerde أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ 31/31 o gemileri görmezmisin dağlar gibi denizlerde dalgalarda giderler rahmetimizden bunları da verdik diyor. Burada çivilerle levhalardan bahsettiği gemi bizim vücut gemimizdir. Levhalar dediği üstümüzdeki deridir, çiviler dediği kemiklerimiz oynak yerlerimiz, ona yükledik diyor, neyi manayı Nuh'u yani Nuh (as) da belirtilen manayı bu vücut gemisine yükledik diyor. İşte biz bu vücut gemisini bu vücut gemisinin bir ismi de Muhammedi teknesidir, Muhammedi teknesini Hakikat-ı Muhammedi deryası sahiline götürebilirsek bize gelecek olan nefis deryasından kurtulmuş oluruz. Muhammedi deryada sakin olarak yüzeriz, hangi iskeleye gitmek istiyorsak o iskeleye gideriz. Yani İbrahim iskelesine İsmail iskelesine Yakub iskelesine, Yusuf iskelesine zaten seyir bu değil mi, bu bedenle yani bu gemi ile bu mana aleminde mana deryasında yüzmeliyiz. İşte kim ki gönlünü Hakk'a bağlamıştır, kendi gönlünde nefsaniyete yer bırakmamıştır, hayale ve vehme o bu deryadan Celal deryasından sakin kalmıştır.

Hadi ve Mudil isimleri her zaman tecelli ediyor, zaman zaman Mudil ismi daha fazla yaygın oluyor, yeryüzünde nasıl zaman zaman yağmurun daha fazla olduğu gibi zaman zaman güneşin daha fazla olduğu gibi zaman zaman Mudil ismi zaman zaman Hadi ismi yeryüzünde ağırlığını gösterir. Onun için bakarsınız bir bölüm bir süre insanların çok imanla yaşadığı dünyanın çok güzel devreleri olduğunu görürüz, ama bir bakıma da dünyada çok kargaşalar ve çok kavgalar olduğunu görürüz cihan savaşları gibi işte o savaşlarda Mudil Esmasının ve Cabbar Esmasının ağırlığı olduğundan onlar daha çok ortaya çıkmaktadır.

Biz batıdan evvel bunları ortaya çıkarmamız gerekiyordu, zaten öyleydik ama bu düzeyi kaybettiğimiz için nefsaniyet ağır bastığı için yavaş yavaş batının o günlerdeki yavaş yavaş tesiriyle birlikte gerek okullar gerek siyasetle üstünlüğü ile maddi manevi yönde üstünlüğü ile manevi diyorum çünkü batılılar İseviyet dinine bizden çok bağlıdırlar o yönden üstündüler biz şeriat mertebesinde uğraşıyorken onlar ruh mertebesi ile meşkuldüler. Bizde ruh mertebesi var daha üstü var ama biz ef'al mertebesi ile uğraştığımızdan oraya ulaşamadık ama onlar ruh mertebesi ile ilgilendiler.

Daha hür bir akılları vardı yaşantıları vardı, onun için bizim gibi dirseğinin kurusunda tırnağının ucu ile uğraşmadılar. Eşarpınla poturunla uğraşmadılar. Biz daha hala buralardayız ama bu da neden işte bizim fıkıh alimlerinin şeriat alimlerinin diğer din bilginlerinin üzerindeki ağırlığı ile baskısı ile bunlar çok mücadele edildi tasavvufçular ile şeriatçılar arasında çok mücadeleler oldu diğer guruplarla alevilerle mutezilerle cebriyecilerle ama gene bunların en dengelisi şeriat alimleri idi yani fıkıh alimleri idi ama onlar da islamı fıkıh olarak gördüler, yalnız şu da bir gerçek gene en büyük alimlerimiz yani velilerimiz alimlerimiz yine bu şeriat mertebesinden çıktılar çünkü temeli sağlamdır.

Buna ehl-i sünnet vel cemaat deniliyor ehl-i sünnet vel cematin zahirini tatbik edenler bu milleti biraz sıktılar, hep o hukuk devam ediyor zaten ama onlar olmasaydı da bir başka gurup mesela Aleviler hakim olsaydı diyanete o zaman işimiz daha kötü idi. Gene ehl-i sünnet temeli sağlam tuttu. Hiç olmazsa temel sağlam ama eksik olan şey temelin üstüne binanın yapılamayışıdır. İşte ehl-i sünnet vel cematın zaman zaman söylediğimiz gibi batını ile birlikte yaşandığı zaman o kemaldedir o da tasavvuf dur zaten.

O Hans Aysber in söyledikleri bazı değişik zuhuratları var tecellileri var şimdi bakın az önce bahsettiğimiz mevzu ona çok uygun geliyor, şu yönü ile uygun geliyor, o doğu kaynaklı bir eğitim görmedi yani tasavvuf eğitimi yapmadığı için ilmi olarak bunları anlamaya çalışıyor. Bakın burası çok mühim bazı

söylediği yeni şeyler var yalnız bunları mantığın kabul edeceği hadiseler değildir. Ama biz onu da reddetmeyiz belkide gelecekte olur olur yani olmaz olmaz diye bir şey yok Allah'ın ilminde yalnız biraz çok hayel tarafına kayıktır. Onun yaşantısı.

Neden hayal tarafına kayık işte tasavvuf eğitimi almadığından kendini mutlak manada tanımadığından batılıların güneşin batıdan doğması gibi yani ilmi olarak bunları anlamaya çalışdığından izah etmeye çalıştığından hata payı çok daha fazladır. Ama doğudan yetişen bir kişi ilim ile öyle ilgilenen kişinin hata payı çok daha azdır. Çünkü o hayelinden o ilmi alıyor diğeri ise Hakk'tan alıyor, Akl-ı Külden alıyor. O Nefs-i Kül'den öteki Akl-ı Külden alıyor. Onun için birinin yanılması çok daha az birinin ki daha fazladır.

İşte kıyamette tevhid ehlinin ilmi olarak batıdan artacağı aynen bu arkadaşta görünen şey gibidir. Şimdi O'nun bahsettiği şey şudur, onu Trakya Tv sinde çıkardılar her hafta birkaç gün üç dört hafta başka da bir yerde Tv ye çıkmam dedi büyük Tv lerde bilhassa çıkmadım dedi işte reytink falan gibi olmasın diye kendine göre değerlendirmesi var, onun ışık hızını aştıktan sonra şimdi bakın bu hayat ışık hızı üzere devam ediyor, ışık hızını aştıktan sonra ileriye değil geriye geliş olacak diye söyleniyor.

Tekrar dinlemek için başa sarıyoruz, ama başa sarıyorken bir şey ifade etmiyor yani anlaşılmıyor ve o bir değer ifade etmiyor sondan başa doğru sarılması. Yenilenmek için başa sarılıyor. İşte bizim dediğimiz odur. Yani bizden sonra bu dünyada yaşayacak Âdem ile başlayacak yeni nesiller daha sonra ki nesiller aynen bizim yaşadığımız sistem içerisinde ama görevliler başka tecelliler başka zuhurlar başkadır. Şöyle diyelim Şekkspir yüz sene evvel bir "Hamlet" yazmış, yahut "Kral Lir" diye bir eser yazmış, o gün oynandı, 10 sene, yirmi sene sonra oynandı yüz sene sonra oynandı, bu gün oynanıyor, gelecekte de oynanacak ilgi çektiği sürece.

Bakın sistem aynı ama görevliler başkadır. Artış dediğimiz zuhurlar başkadır. Sistem aynıdır, mesela ilk Hamlet'i oynayan

kişinin süliyeti değişiktir, son Hamlet'i oynayan kişinin suliyeti daha değişiktir. Ama manası aynıdır. İşte hayat böyle bizden sonra devam edecek. Tabi istifade edilecek yerler her kitapta bulunur.

Her şey baştan sona doğru gider, bir çekirdeği elimize aldığımız zaman çekirdek bir sondur, ama onu ektiğimiz zaman o son olan şey başlangıç olur. Ama o başlangıcın de kendi sonunu kendi kemalatıyla hazırlar. Geriye dönüşlü değil bakın o tohum kendini kemalata erdiriyor, kendini paralıyor parçalıyor, yani kendi formunu değiştiriyor, ama gene de kendi özünü kendi üretiyor. Yani meyvesi ile birlikte meyvesi içinde kendi özünü kendi üretiyor. İnsanoğlu onu alıyor, gene ekiyor, işte bakın Âdem'in seyri. Cenab-ı Hakk bütün bu varlıklara bilse de bilmese de Halik Esmasından tecelliler vermiştir, her varlık kendi kendini halk etme gücüne sahiptir.

İşte insanlar bu halk edişi bu günlerde başladığında kıyamete doğru müdahele edecekler halk edilişe kendi menfaatleri yönünden çoğaltmak için daha çok kazanç sağlamak için nasıl şimdi yiyecekleri içecekleri hormonlar vermek suretiyle daha çabuk olmasını sağlıyorlar ama kalite düşüyor, özelliği düşüyor çünkü zorlama ile müdahele ediliyor. insanoğlunun bu araştırıcı merakı vardır zaten ama bu araştırıcılığı müsbet yönde kullanırsa faydalı olur ama menfi zararlı yönde kullanırsa hem kendine hem çevreye zararı oluyor.

Bunlar tabi olacaktır İlm-i İlahinin zuhura çıkması işte böylece her bir değişik beyinler vasıtasıyla bir yenilik bir yenilik derken dünyada değişmeler olacaktır, işte insanın bu merakı dünyayı batırmasına sebep olacaktır. Böylece kıyamet sonuna gelinecek Cenab-ı Hakk şu anda zuhurda olan Zahiri zuhurda olan Zahir Esmasını Batın esması ile yer değiştirecek varlığını Batın'a çekecek yani mahşer kıyamet hadisesi olacaktır. Yoksa Cenab-ı Hakk'ta değişen bir şey olmayacaktır. İsimler arası faaliyet şeklini değiştirecek Zahir tecellisi varken Batın tecellisine geçecektir.

Nüsret Babam öyle derdi “oğlum bu ara Zahir esması hüküm sürmektedir,” yani insanlar maddeleşmekte, zahirdeki yaşantı artmaktadır, batında olanlar gizlenecektir, o tecelli ağır geliyor, benlik ile karşısına çıkılmaz, bir gün gelecek işte bu Batın tecellisi yani iç bünyedeki tecelli ortaya çıkacak insanlar maneviyata yönelecekler daha çok. Zahir ehli yani madde ehli azalacaktır. Ama bir de mutlak batın esması tecelli edecek alemin tamamını batına çekecek yani görüntüde kalacak ne olacak o zaman Halk Esması faaliyetini iptal etmiş olacak durdurmuş olacaktır.

Yeniden üretilemeyecek sahne buna müsait olacak ne zemin ne zaman aşağı yukarı 250 milyon senede bir insan üstünden bir Âdem devri devri geçiyor dünyanın üstünden, bir Âdem devri geçiyor. 16 milyar ömrü tahmin edilen şu dünya sadece on bin sene üzerinde yaşayacak bir kişiler için mi var edildi, 16 milyar sene, on bin sene bizim neslimiz üzerinde durdu, “sen olmasaydın bu alemleri halk etmezdim” diyen Cenab-ı Hakk Hz Peygamberle onun neslinin sonuna kadar geldiğini düşünelim O’nun nesli bittikten sonra dünyayı kaldırması lazımdır. Helak etmesi lazımdır, çünkü varlık sebebi ortadan kalktı, durduğuna göre demek ki oraya gelecekler var, yeni zuhurlar var demektir, şimdi şu evin boşaldığını düşünün eğer bu ev duruyorsa bu ev sahibi çocukları gelecektir, kızları gelecektir, gelecek olduğu için durmaktadır.

Yoksa satılır bir başkası bir başka şekilde yıkılır yerine yenisi yapılır, ama duruyorsa bir beklentisi var demektir.

Kıyamet yaklaştığı zaman Çin’de bir aileden bir kız bir erkek çocuk dünyaya geleceğini haber veriyor Muhiddin-i Arabi Hz leri Fusus-ul Hikem adlı eserinde, Şit fassında orada diyor ki iki kardeş doğacak onlar ters şekilde gelecek yani normal doğum şekliyle değil de ters şekilde dünyaya gelecekler ve onların doğumuyla Cenab-ı Hakk’ın insanlara vermiş olduğu Şit (as) şahsında İlahi lütuf sona erecek yani şu demek ondan sonra dünyaya gelecek insanlarda Şit’i hakikat yani Allah’ın

lütfu olan Zat'i ruhaniyet olmayacak içlerinde. Dünyaya insanlar gelecek ama artık onlardan Veli olmayacak yani muhabbet ehli çıkmayacak.

Yani insanlar doğacak insan süliyetli varlıklar olacak fakat insanlık vasfı onlardan alınmış olacaktır. Özleri artık insan olmayacaktır. İşte "Dabbetül Arz" çıkacak dediği budur. Yer hayvanları çıkacaktır. "Dabbe" hayvan demektir, ayak üstü yürüyen Arz'da ayak üstü yürüyen demektir "Dabbatül Arz" ama insan şuuru ile değil, yalnız onların yine bir akılları olacaktır, evlerini barklarını bilecekler, ama Allah ile muhabbeti oluşturan iç bünyedeki ilahi ruhaniyetleri verilmeyecek onlara "Venefahtü" leri verilmeyecek bizim gibi bu insanlar gibi olacakler suliyet olarak içindeki Allah muhabbeti olmayacak.

Sadece maddi yönleri olacak et kemiği zahiri olacaktır, ama nebati ruh, madeni ruh, hayvani ruh olacak yani konuşacak gülecek ağlayacak yaşayacak yani şu bedeni ayakta tutan ruh olacak ama "venefahtü" Allah'ın Zat'i ruhu olmayacak Âdem'e verdiği Zat'i ruhu olmayacak. Cenab-ı Hakk Âdem (as) a o iki kardeş Habil ile Kabil, Kabil Habil'i öldürdükten sonra Şit (as) ı Kabil'in yerine lütuf olarak verdi hediye olarak verdi ve kendindeki ilahi hakikatlerle birlikte hediye olarak verdi. Yani babasının asli üzere verdi. İşte ondan sonra gelen insanlar yeryüzüne gelen insanlar hem "Venafahtü" ile hem de Şit'e verilen lütuflar ile birlikte geldi.

Daha sonraki peygamberlerle insanlık alemine o peygamberlerin mertebesi olan idrak ve ruhaniyet verilerek geldi. Muhammedi olarak doğan çocuklar edecek kapasitesi verilerek dünyaya getirildiler. Bizler de onların içerisindeyiz eğer bu kapasite bize verilmemiş olsaydı dışarıdan gelen bu hakikat-ı ilahiye, Hakikat-ı Muhammediye bilgilerini almamız mümkün değildi. Yani bir mahal olmadıktan sonra istediğiniz kadar oraya bir şey dökün çöp kovası olmadıktan sonra kovaya dökemezsiniz o yerlere gider, bunun gibi işte o tohumun içerisinde o kendini yenileyecek vasfı olmasaydı siz istediğiniz kadar ekin istediğiniz kadar başında bekleyin dua edin sulayın güneşini verin olması mümkün değildir.

İşte özünde olduğu için Ümmet-i Muhammed'in üstünlüğü budur işte, Ümmet-i Muhammetd Yani Hz rasulullah zamanında ve ondan sonraki dünyaya gelen insanlar çocuklar Hakikat-ı Muhammediye ile teçhiz edilmiş olarak üstünlüğümüz orada diğer ümmetlere karşı. Yani ayan-ı sabitelerimizde Hakikat-ı Muhammediyeyi anlayacak genler vardır, DNA lar vardır, o olmazsa zaten alamayız, mümkünü yoktur, sabahtan akşama kadar biz Hakikat-ı Muhammedi'nin küçücük bir bölümünü anlatsınlar karşılığı olmayınca almamız mümkün değildir.

Anlamamız tasdik ve tatbik etmemiz mümkün değildir. İşte Çin'de doğacak o son iki kardeşle biri erkek biri kız ikizler bir batında ikizler ama ters bu günkü normal doğumun dışında ters bir doğum olarak gelecek işte orada kesilecek bu maneviyat insanların DNA larına konan manevi idraki taşıyan genler DNA lardan mahrum olarak eksik olarak gelecek. O da Allah'ın mutlak kaderidir. İşte kıyametin kopmasına yakın onun için diyor işte kıyamet mü'minlerin üstüne kopmaz. Ehl-i halin üzerine kopmaz, onlar da lisanen Allah diyecekler ama içinde bu hakikatı yaşayamayacağı için Allah diyen varlık kalmayınca ancak kıyamet kopacak dedikleri budur. Lisanen Allah diyecekler ama manen Allah esmasının tecelli mahali olan yer kendilerinde olmadığından Allah sadece dillerinin ucunda varlıklarında olmayacaktır.

Yani Veli olmayacak, veliler kalmayacak yeryyüzünde onların üzerine kıyamet kopacak kıyamet koptuktan sonra dünya büyük zelzeleler geçirecek kendi halinde dönmeye başlayacak 20-30 sene kadar yeryüzünde insan nebat hayvan kalmadan hiçbir şey kalmadan ondan sonra bir yağmurlar yağmaya başlayacak devamlı 20 sene bu anladığımız manada yağmur değil, daha koyu bir sıvı şekilinde yağmurlar yağmaya başlayacak ondan sonra dünya tekrar rutubetlenecek yani kuru kalmış olan dünya rutubetlenecek işte o halde dünya dönüşünü sürdürecek ama coğrafi oluşumu çok değişmiş olacak o arada.

Sonra güneş sistemi ile birlikte dönüyorken burçlarda da değişiklik olacak başka burcun etkisine girecek dünyanın bu günkü yaşamı ile o günkü yaşamı arasında büyük farklar olacak, Cenab-ı Hakk Cebrail (as) ı gönderecek insanların tekrar yeryüzüne gelme müddeti dolduğu zaman git bakalım benim habibimin kabri nerede bul onu diye gönderecek Cebrail (as) geldiğinde bakacak ki dünya da ne iz var ne Kabe kalmış ne Ravza-ı Mutahhara kalmış ne Kudüs kalmış ne Ankara ne İstanbul ne hiçbir şey yok belli değil ne su kalmış ne bir şey yuvarlak bir top haline gelmiş.

Hiçbir işaret olmadıuğı için geriye dönecek diyecek ki “Ya rabbi bulamadım habibinin kabri nerede bulamadım o zaman Cenab-ı Hak git bir daha bak diyecek tekrar geldiğinde yer kürenin bir yerinden bir nur sütununun yükseldiğini görecek yukarıya doğru o zaman anlayacak ki Kabr-i Şerifi buradadır Hz peygamberin, oraya geldiği zaman o kelime-i tevhid ile yahut tekbirle kabrinden kalkacak ondan sonra civarındakiler yavaş yavaş buna misal olarak diyor ki Kur’an-ı Kerim’de

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

54/7 “onlar çekirgeler gibi kozalarından çıkıyorlar” işte gaflet uykusuna yatana da Nüsret Babam kış uykusuna batmış derdi. Ayakta gezer ama uykudan uyandırmak için dürtmek lazımdır. İşte bunlar o zaman insanlar kıyamet uykusuna yatmış belirli bir süre toprak mutedil hale gelecek rutubet olacak o rutubetten hayat bulacak cesedlerimiz tekrar. Ve de herkes kabirinden çıkarak mahşer arasad meydanına, arasad ne demek, arsanın çoğulu yani arsalar demektir. Arasad meydanı arsalar meydanı demektir. Yani dünya üzerinde arsa iken yani beş kıta iken Avrupa kıtası bir arsa, asya kıtası bir arsa, Amerika kıtası bir arsadır, memleketlerin olduğu yeri daha da küçültürsek Türkiye bir arsadır, Türkiyenin içinde Ankara bir arsadır, İstanbul bir arsadır, işte arsalar arasat meydanı dediği budur. Arsalar artık bir bütün haline geliyor, sahibine dönüşüyor, tek sahip var başka sahip yoktur. O zaman işte

insanlar daha var edilmezden evvel cenab-ı Hakk soru soracak لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ 40/16 ama kendisinden başka kimse olmadığı için cevap veren gene kendisi olacak لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ Vahid ve Kahhar olan Allah olan benim günümdür, hadi bakalım bir nefis kalksın da başını kaldırsın da ben de buradayım da benlik iddiasında bulunsun bakalım. İşte ben Zahir ismimle sizleri zuhura çıkardım benlik yaptınız beni tanıdınız veya tanımadınız ama ben tanısanız da tanımasanız da sizi batın ismimle yani yokluk alemine sizi alırım diye orada Cenab-ı Hakk azametini kendi kendine ifşa ediyor. Ama işte bir Hakk yolcusu o gün gelmeden bu günü yaşaması lazımdır. İşte Fenafillah mertebesinde kişinin kişiliği ortadan gittikten sonra Cenab-ı Hakk لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ diye sorar o beden mülkünde yani bu mülk bu gün kimindir, genel olarak ahirette geçecek hadisedir ama bunların hepsi bizde Âdem'den itibaren Muhammed (sav) ve kıyamet kopuncaya kadar geçecek bütün hadiseler minumum olarak bizlerde yaşayacak yaşanması lazım gerçek biz Hakk ehli isek yani bu süreci mutlak yaşıyorsak işte bu süreçten gafil olmamız kış uykusuna yatmak demek oluyor. O süreyi boşuna geçirmiş demek oluyor. Kendi mülkünde kişi لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ diye daha evvel nefsaniyetin cirit attığı vehminin hayalinin sonsuz genişlediği vehim ve hayel karşılığı bu bedene sahip olduğu devrelerde bu devreler aşıldıktan sonra izale edildikten sonra nefs-i emmaresi levvamesi mülhimesi mutmainesi Kahhar esması ile bunlar ortadan kaldırıldıktan sonra Fenafillah mertebesinde de "Bu gün mülk kimindir" diye o kişide var olan Uluhiyet makamı kendinden bunu soracak dışarıdan birisi gelip de söyleyecek değildir, kendi kendine لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ O zaman nefsin

ayağı kırıldığından vehmin ve hayalin oradan uzaklaştırıldığından kendi varlığından başka ikinci bir varlık olmadığından cevap verecek kimse kalmıyor. Kalmaması gerekiyor. İşte o zaman cevap vermek lazım, cevabı da kendi kendine لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ benden başkasının sahibi değil bu gün benim sahip olarak diyecek. İşte aşağı yukarı orada gönül aleminden haber alanların da yüz milyar civarında insan toplanacak mahşerde yani Âdem (as) dan kıyamete kadar yaklaşık olarak misli misli arttırılarak hesab edilen insan sayısı 100 milyar kadar olacaktır. Bunların hepsinin hesabı aynı anda görülecek birlikte görülecek hiç birisi hesap dışı kalmadan, ayette diyor "herkes önderleri ile gelecek mahşer yerine" diyelim ki birisi kötü bir oluşum icad etti, nefsani bir oluşum kim onun peşinde koşmuşsa o onların önderi imamı olarak gelecekler orada kavga edecekler sen başımıza geçtinde işte bu bidat hadiseyi sen bize yaptırdın diye ondan hesap soracaklar yakasına yapışacaklar o da diyecek ki evet ben yaptırdım ama siz de gelmeseydiniz Allah size de akıl vermiş diye kendini kurtarmaya çalışacak.

İşte kim ki hamd-ı hakiki idrak etmişse burada hamd ile yaşamışsa hamd ile teşekkür etmişse hamd ile övmüşse rabbı da onu hamd ile karşılamışsa rabbı da onu övmüşse işte onlar lisanen de söyleseler liva-ul hamd sancağı altında buluşacaklar hiçbir gölgenin olmadığı o günde Hz Rasulullah'ın sancağı bayrağı altında bir O'nun bayrağı var başka kimsenin bayrağı yok. "Liva" sancak demektir, liva-ı Hamd hamd sancağı demektir. Biz bunu yukarıda sallanan bir sancak gibi düşünüyoruz ama tabi öylesi de olacak uzaklardan görünecek ama o sadece sallanan bir malzeme değil, manevi bir ihata yani manevi bir gölge manevi bir muhafaza ondan sonra hesap kitap görülünce insanlar cennete doğru yola çıkarılacak yani hesap kitaptan sonra çıkanlar ama cennete giderken sırat köprüsü var onun altında da cehennem vardır.

Sırat köprüsünde kancalar var insanın ayaklarından tutup çekerler, kişi aşağıya düşürülür, eğer bu dünyada sırt-ı

mustakıym üzere ayağını sağlam basmış kimseler onun kaydırılması mümkün değildir. Sırat köprüsünün üç bin senelik yol olduğu haber verilir, ki bu üç bin sene oranın senesine göre dünya senelerine göre değildir, Kur'an-ı Kerimde Melaike-i kirama nereden geldiniz diye sorulduğu zaman "biz bir günü sizin zamanınızla bin sene olan yerden geldik diyorlar. Yani burada bin yıl orada bir gündür. İşte İsa (as) iki gün dünyadan ayrılmış oluyor. Buraya göre iki bin yıl oraya göre iki gündür.

Hakikate göre iki gün ayrılmış oluyor. Bunun bir günü yukarıya çıkması bir günü de tekrar dönmesidir. İsa (as) 2033 senesinde gelir. çünkü İsa (as bir yaşında göğe çıkmadı 33 yaşında çıktı, 33 yılında çıktığından dönüş de 2033 olacaktır. Zamanımız da oraya doğru geliyor zaten işte hadiseler de oraya doğru geliyor, 2001 senesinden 2010 senesine kadar Hıristiyanlığın Türkiye ve doğu üzerinde çok büyük etkisi var ki gözüküyor işte 2011 den sonra İslamiyet yavaş yavaş yeryüzünde daha olgunlaşmaya başlar değer bulmaya başlar bu ilmi konuların da Kur'an'ı tasdik etmesiyle mantıklı insanların tutucu olmayan mantıklı insanların bunu kabul etmek zorunda kalmalarıyla işte sureten ve ilmen de olsa mantıken de olsa Kur'an'ın daha üstün gelmesi bizim Kur'an'ı anlatmamız şekliyle değil Kur'an'daki gerçeklerin batılılar tarafından ortaya çıkarılması suretiyle zaten de hep öyle olmuyor mu, bizdekini onlar çıkarıyorlar sonra bizde peşinden gidiyoruz.

Doğruymuş diyoruz halbuki doğruyu bizden alıyorlar yani doğruyu doğudan alıyorlar batıdan da bize satıyorlar.

Cenab-ı Hakk haksızlık yapmaz bunu evvela bilmemiz lazımdır, o halde onlara haksızlık mı ediliyor diye bir hadise çıkıyor, bunun tabi izah edilmesi lazımdır, yani yerine oturması lazımdır, Cenab-ı Hakk Kur'an-ı Kerim'de belirttiği gibi "Biz bir kavime bir uyarıcı göndermeden orayı helak etmeyiz" diyor yani ne kadar topluluk varsa o toplulukların hepsine bir uyarıcı mutlaka geliyor. Yalnız bakın şu mühimdir bunlar mahalli topluluklar ve mahalli şeriatlardır. Oralara ait mahalli hukuklardır. Eskiden de peygamberler kavimlere geliyordu,

şehire geliyordu aynı devrede iki peygamber yaşayabiliyordu. Hatta bazen üç peygamber neden birisi bir başka şehrin peygamberi birisi bir başka şehrin peygamberi birisi bir başka şehrin peygamberi idi.

Kıyamete kadar 124 bin veli ve peygamberden bahsediliyor geleceklerle birlikte o halde Kur'an-ı Kerim'de bahsedilen 28 peygamber Allah'a ulaşmak için Hakikat-ı Muhammediye seyrinde olan ana merkezleri gösteriyor. Ana iskeleleri gösteriyor, o ana kervansarayları gösteriyor. Diyor ki bakın "ey kulum Âdem kervansarayından yola çıkacaksın oradan bir tecizatını alacaksın oranın ilmini alacaksın ondan sonra baş Şit hedefin var bu hedef biraz daha ileride diye gösteriyor, oraya gidiyor giderken yolda ağaçlıklar yeşillikler sulak yerler meyvelerle meşkul olmaya başladın mı o hedefe ulaşamıyor, oralarda kalıyor.

Diğerlerini böyle kıyas edelim, işte bizim gerçekten büyük şansımız en büyük kervanın tabileri olmamızdır. Diğer kervanlar daha kısa kısa yerlerden gidiyor, bütün bu insanlar mahşere gelecekler siyahıda gelecek beyazı da gelecek kızıl derilisi de gelecek hepsi de gelecek hepsi kendi şeriatı içerisinde yaptıkları hukukun doğruluğunu ve yanlışlığına göre orada bir son aşaması ne ise buradaki hukukun bir sonraki aşaması Cennet veya Cehennem onların Cennet veya Cehennemleri kendilerine göre bir mahal olacaktır, haksızlık diye bir şey yoktur.

İç bünyedeki samimiyetleri ne ise yani dışarıda yapılan fiiller o kadar mühim değildir, ama hem fiil kaliteli olursa hem düşünce ve muhabbet kaliteli olursa insanın kalitesi o kadar yüksek olur Zahir ve batın çünkü insanın Allah'ın sadece Batın ismi yok Zahir ismi de var onun da tahakkuku gerekiyor, işte o kavimler kendi bünyeleri içerisinde kendi idrakleri içerisinde samimiyetle o puta taptıkları zaman Allah'tan başkasına yine tapmamıştırlar. Neden işte Hakikat-ı Muhammediye ilminde belirtilen Zat'i tecelli içerisinde bu alemlerde biz mutlak olarak bilirsek ki Allah'tan başka bir varlık yoktur o halde puta da

tapsan eşyaya da tapsan taşa da tapsan buzağıya da tapsan rabbına tapmış olursun.

Yalnız buradaki ince nokta ayrılmak ayrılık yeri eğer biz taşı taş olarak görürsek yani kendine ait Hakk'ın dışında ayrı bir varlık olarak görürsek putperestlik o zaman olmuş oluyor.

2/115 وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ

doğuya da dönsek Hakk'ın veçhine döneriz batıya da dönsek Hakk'ın veçhine döneriz. Sadece Kabe'ye dönsek değildir. Nereye dönerseniz Hakk'ın veçhi oradadır. إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Allah'ın ilmi de her şeyi kaplamıştır. Zat'ıyla her yerde mevcuttur, ilmi ile de her şeyi kaplamıştır. Fiili ile de her şeyi kaplamıştır. Zahir ismi ile de her şeyi kaplamıştır. Batın ismi ile de her şeyi kaplamıştır. Batın isminin tecellisinde olanlar bunu idrak edenler Zahir isminin tecellisinde olanlar sadece suri olarak zuhura gelenlerdir. İşte bir kimse Batın ismi ile o hakikatleri idrak ederek Zahir ismi tecellisi olan maddeye yöneldiği zaman Zahir ile Batın'ı birleştirmiş olur. Bu da bir kemalat olur.

Allah'ın programı belirli vasıtalarla uç noktada zuhura getirmiş olduğu ef'al alemini ve onda meydana getirdiği insanı kamil İnsanı tekrar kendi Zat'ına döndürmek yani kendi Zat'ından seyahata çıkardığı ve ef'al aleminde zuhura getirdiği varlığı Ef'al alemi, Esma alemi, Sıfat alemi, Zat alemi diye seyirini sürdürerek kendine çekmesi Zahir isminden Batın ismine almasıdır. Ve de kesretten Vahdet'e almasıdır. Yani çokluktan tekliğe almasıdır. Allah'ın gayesi budur. Bunu tahakkuk ettirmek için bu 124 bin peygamberi gönderdi bu Allah'ın bize insanlık alemine en büyük rahmetidir. Adem (as)ı

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى

حِينٍ 2/36 ayeti ile yere tard etti işte bu Âdem'in yeryüzüne indirilmesi hadisesi bu hakikat-ı ilahiyenin madde alemine indirilmesi yani bu hakikat-ı ilahiye ilminin Âdem ile madde alemine indirilmesidir. Ve orada sakın üzülmeyin ben size Hadi'ler göndereceğim yani hidayet ehli göndereceğim, kim ki benim gönderdiğim o hidayyet ehline yani Hadilere, peygamber ve Velilerime iteat eder tabi olursa onlarla birlikte hareket ederse mutlak bakın yeminle söylüyor. قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ 2/38 onlar için korku yoktur, onlar mahsun da olmazlar. Neden hayel ve vehme kapılmazlar. Beşeriyet yaşantılarında kalmazlar ve de yollarına devam ederler, geldikleri yerden dönerek asıllarına varırlar. Allah'ın gayesi budur zaten yani "Küntü kenzen mahfiyyen" hadisi ile başlayan batında olan Allah'ın iç güçlerini bu alemler vasıtasıyla dışarıya çıkarması ve kendinin Zat'i yönünü de Âdem diye belirttiği insanı da dışarıya çıkartıp faaliyete çıkartıp kendinin bilinmesidir. Hem ef'al mertebesi hem esma mertebesi, hem sıfat mertebesinde maddeler olarak mana olarak da insan ile Zat mertebesinde kendinin bilinmesi idi. Gayesi o idi, şu anda da odur gelecekde de odur.

İşte bu nesiller olarak gaybden zahire gaybden şehadete yani müşahedeye geçerek o seyir devam ettiriliyor. Bundan sonra da devam edecek bu iş bizimle bitmiyor.

Bakın bu Mudil isminin Dalalette olanlara hitap olmaktadır, neden Hadi ismini dünyada iken talep etme imkanları olduğu halde bakın mullak olan şeyi talep etmediklerinden eksiye dönüşmesidir. Eğer artıyı talep etselerdi, Hadi ismini taleb edecekler ve onun tahakkuku kendilerinde ortaya gelecekti, hidayet ehli olacaklardı. Şimdi bizim daha anlatmak istediğimiz

başkadır, إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ 36/55 muhakkak ki Cennet ashabı o gün meyvelerle meşkuldürler koltuklarında oturmuş olarak güzel vakit geçirirler, şimdi bunu ilk anda baktığımız zaman çok büyük bir lütuf gibi görmekteyiz Cehennem ehline göre tabi ki çok büyük bir lütuftur, ama irfan ehline göre burası yermedir. Bakın Rabları ile Allah ile meşkuldürler demiyor, bu ayette meyvelerle meşkuldürler diyor, işte bu kimseler dünyada sevapları fazla olan günahları az olan kimselerdir. Ama sevap ve günahı nefislerini Cennet meyvelerinden faydalansınlar diye yaptılar sevapları.

Cehennem ateşinden korksunlar diye kaçsınlar diye günah işlemediler. İşte bunların her ikisi irfan ehline göre yani hakikat ehline göre Allah ehline göre nefsi için yapılan şeylerdir. Nefis için yapılan şeylerdir. Bakın فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ onlar meyvelerle meşkuldürler, bakın duyulan hoşluklar hazlar geçici şeylerdir, bize beşeri manada bireysel manada haz duymak değil ilmi manada rabbımızı idrak etmek gerekir. İşte tasavvufun gerçek hali cennet ehli yapmak değil, Hakikat ehli yapmaktır. Hakikat ehli olmak için de burada bir süre gereklidir. Bu süreyi de en güzel şekilde değerlendirmeliyiz. Bunun için evvela menfaat karşılığı bir şey yapmayacağız, rabbımız bize dese ki ey kulum sen 24 saat başını secdeden kaldırma ben seni cehenneme koyacağım benim muradım budur dese eyvallah ya rabbi diyebiliyor muyuz, o zaman tamam işte has kul dur.

Aman yarabbi cennetini ver cehenneminden azad eyle bunlar da güzel şeyler yanlış anlamayın bunu taleb etmeyin denmiyor, ama bizim esas talebimiz rabbımız olmalıdır. Bize o yakışır, bize Zat'ını taleb etmek yakışır, rıza başka bir şeydir, Zat'ını taleb etmek başka bir şeydir. Rızasını taleb ettiğin zaman bir menfaat taleb etmiş oluyorsun, sadece Zat'ını yani Allah'ı Allah olduğu için sevmektir. Her hangi bir şeyi versin diye menfaat karşılığı yani al gülüm ver gülüm şekliyle değildir.

İşte gerçek insanın vasfının bu olması lazımdır, menfaatsız karşılıksız sevmesi dese ki rabbınız sizi ebedi olarak cehenneminde koyacağım en derin yerine koyacağım ya rabbi sen bilirsin.

İşte buna razı olan İbrahim (as) nemrudun ateşi demek nefsin ateşi demek bütün ailesi dahi karşı çıktı bütün kavimi karşı çıktı, ama o rabbının sözünü dinledi boynunu eğdi onlara hiç karşı bile gelmedi. Atılmak üzere havalandığı zaman ateşin yanına sokulamıyorlar mancınıkla onu ateşe atılmak üzere havaya attıkları zaman uçuyorken bakın o kısacık sürede Cebrail (as) geldi, ya İbrahim söyle şurasını hemen ortadan kaldırayım şu ateşi söndüreyim dedi İbrahim (as) hayır senden bir şey istemiyorum dedi, istersem rabbımdan isterim, ondan da istemem çünkü benim halimi benden daha iyi biliyor, taleb etmeye gerek var mı benim rabbım uzakta değil ki, bir başka alemde değil ki.

Azrail (as) geldi şuradaki bütün insanların canını alayım nemrudun da canını alayım dedi, Cenab-ı Hakk sevdiği için bakın neleri değiştiriyor, ama İbrahim (as) istemem dedi, Mikail geldi, İsrafil geldi, kıyameti koparayım şurada dedi, bakın hiç birinden bir şey talep etmedi, bakın ne kadar güzel bir hakikattir, iman ehli, işte bize bu lazımdır, bu inanç üzerine işte orası gül bahçesi oldu. Yoksa biraz şüphesi olsaydı İbrahim (as) ın ateş orada O'nu yakardı. Yalnız orada bir şey vardır, daha derin olarak tefsirleri incelediğimizde İbrahim (as) a soruyorlar daha sonraki yaşantısında hatıratında ateşe atıldığın zaman gerçekten sen yandın mı yanmadın mı yani nasıl bir hadise ile karşılaştın gül bahçesi oldu ama ateş yine dışarıda var.

Dedi ki ateşin bana hiç tesiri olmadı, yani ben hiç ısı hissetmedim ancak diyor ki şu omuzumun şurasında biraz ısı hissettim şöyle bir çizgi olarak bir ısı hissettim diyor. Peki diyorlar oradaki ısı nereden oldu, o zaman diyor ki ben çocukluğumda babam put yapardı heykeller yapardı ben onu boynuma asardım ip ile beraber satışa gönderirdi beni çocukken bilmiyordum diyor. İşte putları boynumda taşıdığım

için o ipin izi diyor, biraz bende acı yaptı diyor. Bakın menfaat ile yapılan din ile muhabbet ile menfaatsiz yapılan din arasında fark vardır.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

HZ RASULULLAH'I VEYSEL KARANİ HZ LERİNİN ZİYARETE GELMESİ

Elhamdulillahirabbil alemiyn asalat-ı vesselam-ı ala Rasulune Muhammedin ve alihi vessah bihi ecmain bu gün 21/04/ 2001 Cumartesi günü öğleden sonra sohbetimize devam etmeye çalışalım bakalım mevlam neler nasıb eder bu sohbetimizin konusunu tarihi bir vakıa olarak Veysel Karani Hz lerinin Hz Rasulullah'ı ziyarete gelmesi ve görmeden geriye dönmesi bu nasıl bir iş nasıl bir hadisedir, bunu mantık ile izah etmemiz mümkün müdür.

Yemenden Medineye kadar gelecek Hz Rasulullah'ın kapısına kadar gelecek kapıyı çalacak açtıkları zaman Fatma validemiz seslenecek içeriden açacak kapının arkasından konuşacak ve Hz Rasulullah'ın evde olup olmadığını soracak evde yok denildiği zaman buyurun biraz oturun dendiğinde annem müsaade etmedi geriye dönmek zorundayım diye selam bıt-rakıp geriye dönecek Hz Rasulullah nerede evinden beş yüz metre ileride dostları ile beraber bulunmakta aylarca yol gelecek Hz Rasulullah'ın muhabbeti aşkı sevgisi içerisinde ve Fatma validemiz de bu konuşmayı yaptıktan sonra annem müsaade etmedi diyerek geriye dönecek

Bunu biraz düşünmemiz gerekiyor, efendim vaazlarda kitaplarda buna anne muhabbetinin ne kadar değerli bir şey olduğu peygamberin ziyaretini terk edecek derecede annenin

evlatları üzerinde bir hakkı olduğu şekliyle yorumlanarak bu hadisenin içerisindeki gerçek oluşum gerçek varlık ortaya çıkarılmadan duygusal bir yaşantı içerisinde örtülüp gitmektedir. Veysel Karani Hz lerinin daha iyi yapısını anlayabilmek için O'ndan daha iyi faydalanmak için hayat hikayesini bilmek lazımdır. Hayat hikayesi içerisinde neler geçiyor, nasıl bir insan çevresinde nasıl biliniyordu, yaptığı iş ne idi, kısaca çobanlık yapıyormuş daha evvelce kendi halinde çoban olmadan evvel köyünde Karen kasabasında Veysel Karani yani Yemen'in Karen kasabasında Karani ismi oradan mensubiyetten geliyor.

Nihayet develere bir çoban gerekiyor o talib oluyor, ne kadar ücret istersin dendiğinde normal fiatın yarısına yaparım diyor, onu da akşamları aldığı zaman yarısını infak ediyor, çok az bir kısmı ile de annesine kendisine harcıyor, annesi hasta evde yatmaktadır, gelip gittikçe sabah akşam ihtiyaçlarını görmekte hayatını böyle sürdürmekte pek halkın arasına karışmamakta kendi başına rabbisi ile meşkul olmaktadır, ama daha henüz Hz Rasulullah risaletini ortaya getirmiş değildir, işte o devrelerde Hz Peygamber efendimize risalet geliyor, aradan belirli bir süre geçiyor, hicret hadisesi oluyor Medine'ye hicret ediyorlar, o zaman Veysel Karani hz leri haber alıyor, Hicaz'da böyle bir peygamber zuhur etti O da O'na gönlünden muhabbet ediyor, o kadar yolu göze alıyor O'nu görmek için

Bu yolu aldıktan sonra hiç dinlenmeden sebep olarak annem geç kalma çabuk gel dedi diye hz Rasulullah'ı görmeden aynı yoldan geri dönüyor. Annesi bu arada ya ölmüş olsaydı veya annesine bir gün geç dönseydi, veya Hz Rasulullah ile mülaki edecek mülakat edecek iki saatlik bir gecikme olsaydı, bunu kim bilecekti, annesi ne diyecekti, niçin orada eğlendin mi diyecekti, sonra kiminle görüşmedi kimin için gitti kiminle görüşmedi, Alemlerin sultanını ziyarete gitti bütün alemler ve kendisi de O'nun varlığı ile mevcut olduğu halde "annem izin vermedi" annesi çabuk dön eğlenme demiş.

Ama onun annesinin çabuk dön demesi sadece Hz rasulullah ile olan zamanını uzatma değildir, yani yollarda da

eğlenme manasınadır. Yalnız kadın tabi bunu söylemekte haklıdır bir tek güvendiği oğlu var o da yola gidiyor, (sav) Efendimiz o gün akşam eve geldiği zaman ya Fatıma senin yüzünde bir Nur var, bir değişiklik görüyorum sende ne oldu bu gün demiş, diyor ki Ya Rasulullah böyle bir misafir geldi, kapının arkasından ben de O'na sizin evde olmadığınızı söyledim bir an göz göze geldik olduysa o zaman bir şey olmuştur diyor, başka bir hadise olmadı diyor. Efendimiz o zaman anlıyor, pekala diyor, bakın hadiseyi yönlendirmiyor, kendi akışı içerisine bırakıyor. Veysel Karani de hadiseyi zorlamıyor, annesi ne dedi çabuk gel evde yoktu söze tabi olarak kendinden bir şey koymuyor ortaya işte bir saat geç kalmış olsam ne olacak şunu etsem bunu etsem ne olacak tam bir samimiyetle teslimiyetle hemen geriye dönüyor. Şimdi bu hadise mantık kuralları içerisinde o kadar yol kat etmiş, dolayısı ile yarım saat 15 dakika içerisinde geç evine varması hiçbir mesele teşkil etmez, yolda iki adım hızlı gitse iki adım fazla atmış olsa o yarım saatlık süreyi doldurur hatta daha evvel de gidebilir.

Burada mesele şudur, Hz Rasulullah ile görüşme izni yok. Ama gitmesi de gerekiyor, yani, O'nu ziyaret etmesi gerekiyor, ama görüşme izni yoktur. Gitmezse isyan etmiş olacak görüşürse bazı kendinde kayıplar olacak, bu şu demek Veysel Karani o zamanın kutbu imiş, o yörelerin kutbu imiş, Hz Rasulullah'a risalet gelmeden evvel orada istiklal sahibi olan ricalden yani Hakk erenlerden değil onun büyüklerinden peygamber efendimiz dünyaya geldiği için onun ziyarete gitmesi en önce O'na farzdır, işte bunun için ziyaret kasdıyla görev olarak yola çıkıyor, ama Hz Rasulullah'ı görmüş olsa onun ümmeti olması gerekecek, sahabisi olması gerekecek, kendisinin gavsiyeti Hz Peygamberin risaletinden daha evvel olduğu için gavsiyeti elinden alınıp O'na sahabi olması gerekecektir.

Annem müsaade etmedi, hangi annesi müsaade etmedi, Akl-ı Kül, nefs-i Kül annesi yani külli akıl bunu böyle planladı. Hasta olan yataktaki annesi değildir. Gelmemiş olsaydı çok

büyük bir nezaketsizlik yapacaktı, çünkü alemlerin sultanı gelmiş O'nu ziyaret etmemek mümkün değildir, bakın kendisinin gavsiyeti de üstünden atarak oraya gidiyor. Efendimiz evde olsaydı, gavsiyeti elinden gidip O'na ümmet olacaktı tabi olacaktı sahabi olacaktı. Peki sahabilik kötü bir şey mi değil, ama o gavsiyetini Hz Peygamberin gelişinden daha evvel aldığından onun için bir asaleten gavsiyeti vardır.

Ama Hz Rasulullah efendimiz ile zahiren konuşmuş olsaydı mertebesi zahire dönecekti. Yani sahabi lakabını alacaktı. O'nu gören sahabi oluyor, isterse beş dakika on dakika görüşsün. Yani Hz Rasulullah'ın nazarına muhatap olan nazarının düştüğü gönül O'nun sahabisidir. Zamanında bakın bir sürü yan komşuları vardı Musevilerden diğer kabilelerden ama sahabi olamadılar, inkarcı oldular. Çünkü Hz Rasulullah'ın nazarı onlara deymedi. Gördü de nazarı deymedi. Bunlar benim sahabim diye onlara göndermedi enerjiyi onlara eksi enerji gönderdi. Yani nefsani olarak baktı o inanmayanlara. Yani suret olarak baktı, suret olarak baktığından suretine düşman oldular.

Kime ki sireti ile nazar etmişse işte sahabe-i Kiram iman ehli onlar oldu. Hz Rasulullah'ın nazarı sahabe-i kiram içerisinde hangisine daha çok isabet etmişse onun mertebesi o derece yükseldi. Arada yükselenlerin sebebi budur. Hz Rasulullah'ın rabıtasına yani nazarına daha çok ayna olanlardır. İşte Hz Ebubekir'e nazarı o kadar çokdu ki bütün varlığını Hz Rasulullah uğruna feda etti. Sahabe-i Kiramdan Hz Ömer geldi Ya Rasulullah ben de malımın tamamını vermek istiyorum yok dedi sen yarısını vereceksin çünkü onun gücü ona yetecek kadardı. Nazarı yarısını verecek kadardı.

Sahabe-i Kiramdan bir başkası geldi Ya Rasulullah ben de malımın tamamını vermek istiyorum dedi ona sen üçte birini ver dedi. Onu kaldırabilecek güçte idi hepsini verse tabi istiyor ama sonuna katlanamayacaktı. Çünkü Hz rasulullah'ın nazarlarını o kadar alabilmişti. İşte bu sahabe-i Kiram Biyat-ı Rıdvan o Rıdvan ağacı altında Mekke'ye gidip de yaklaşık (25) Km kalmışken sonradan Hudeybiye denilen yerden geriye

dönünce döneceği zaman sahabeler biraz konuşmaya başladılar, yani menfi bir hava esmeye başladı, Ya Rasulullah sen bize söz vermiştin rüyada gördüm demiştin İsra suresi 60 ayette Biz sana rüyayı gerçek olarak gösterdik diye orada Mekke'nin fethini göstermişti, Cenab-ı Hakk Hz peygambere O da ümmetine müjdelemişti.

Mekkeyi Feth edeceğiz demişti, oraya kadar da gidince zannettiler ki hemen Mekke feth edilecek fakat böyle bir anlaşma yapıpta geriye çekilme kararı alınınca sahabe-i kiram biraz işte Ya rasulullah sen bize söz vermedin mi Mekke'yi feth edeceğiz diye Efendimiz o zaman dedi ki evet ben size söz verdim biz Mekke'yi feth edeceğiz ama bu sene feth edeceğiz demedim size dedi. Sahabe-i Kiram oraya gidildiği için o sene zannettiler, işte orada tekrar sahabe-i kiram iman tazelediler. Biz yanlış iş yaptık inkara kalktık diye özür mahiyetinde iman tazelediler Fetih Suresinde yazdığı gibi, إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ

إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ

عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

48/10 ayeti nazil olu ve onu orada tatbik ettiler yani yapılan biadlarını yenilediler. İşte bu biad ve daha sonraki HZ Rasulullah'ın yanındaki çalışmalar ne kadar sahabe-i kiram yani hangi sahabe-i kirama Hz Rasulullah'ın teveccühü ne kadar olmuşsa onların islam içerisindeki yükselmeleri o kadar fazla oldu. Yani oradan gelen enerji ile o hale ulaştılar. Yoksa kendi varlıklarından o güce sahip o gayrete sahip olmaları mümkün değildir. Bilindiği gibi her peygamberin 70 insan gücü var derler, yahut 40 insan gücü var derler, ama Hz Rasulullah'ın 40 peygamber gücü vardı.

İşte bu güç ile o enerjiyi gönderdiği zaman yani karşısındakine o ruhaniyeti o nuraniyeti gönderdiği zaman orada hayat olmaması yeni bir varlığın yeşermemesi yetişmemesi mümkün değildir. İşte gerçek hal ehlinde de çok

az da olsa bu hallerin olması gerekiyor, o nazar-ı ilahiye ile karşıdakilerinde bazı değişiklikler bazı hayata değişik şekilde bakmalar bu yüzdendir. Eğer böyle bir şey oluşmuyorsa oranın hayat sahibi olmadığı kendinde hayat olmadığı dolayısıyla hayat veremediği çok açık olarak anlaşılır. Bir yere uzun süreler devam edilmiş de bir şey elde edilmemişse demek ki orada bir hayat yoktur, belki o çekirdeklerin özleri kaçmıştır, çekirdek var ekiyorsunuz ama buğday çıkmıyor, nedeni içindeki özü aslı kaçmıştır.

İşte o günlerden kevser nehri bu إِنَّآ أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ 108/1 Hz Rasulullah kaynağı olan bu kevser nehri Hz Rasulullah'ın gönlünden ve gözlerinden ve rabıtasından ve ilminden ve kelamından karşı tarafa aktarılmak suretiyle bu günlere kadar ve bu günlerden de kıyamete kadar da devam etmek üzere yolunu buluyor. İşte sahabilik bu demektir, sahabi bir yerde "sahip" lenmek demektir, yani davaya sahiplenmek demektir, davada elinden gelen her türlü imkanları kullanıp davaya sahiplenip yardım etmek gerekiyor, onun için de bunlara "Ensar" deniyor. Yani Nasara yani yardımcılar Hz Rasulullah'ın çevresinde iki türlü insan vardı birisi Muhacirin birisi de ensardı.

Ensar Medine'liler, Muhacir de daha evvelki sahabi Mekkeliler, Mekke sahabileri ama bunların hepsine birden de "Sahabi" deniyor netice olarak yani sahip olanlar neye sahip olanlar zahir olarak davaya sahipler, batın olarak da Hz Rasulullah'ın gönül alemine sahipler. Ruhaniyetine sahipler, işte onun için bunlara sahabi, bunlara tabi olanlara da "tabiin" tabiin etbei tabiin diye bu günlere kadar devam ediyor bu ilahi hakikat yolculuğu nuraniyeti. Gönüllerden gönüllere, gönüllerden gönüllere devam ediyor, edecek de inşeallah.

İşte bakın bu kanaldan kim geliyorsa ne isim ne resim bu kanalın olması lazımdır. Bu kanaldan kim geliyorsa bunlar hayat sahipleridir. Bunların dışında gelen kanallar nakil olarak gelmektedir, yani ilmin zahirini naklederek gelmektedirler.

Aklederek yaşayarak gelmekte değillerdir, işte şeriat alimleri Hz Rasulullah'tan gelen nakli naklederler. Yaşamı değildir, Ebu Hureyre şunu dedi, işte ebu Cehil bunu dedi, o bunu dedi o bunu dedi, hep dedilerle vakit geçirirler. Bu yanlış bir şey değildir, ama sen ne dedin, bana bir kelime de söyle ve senin kendinin olsun.

Ustanın öğrettikleri başımızın üstünde ama o ustanın malıdır. Bakın sairler var aşıklar var, bunları çalarken diyor bu usta malı yani ustamdan aldığım gibi çalıyorum, tabi usta malı olmadan insan usta olmaz, ama diyor ki bu da ferahiye ait yani benim malım diyor. İşte bir alim kendi malı olarak ortaya koyduğu bir şey varsa tabi ustasından aldığını nakledecek onlardan aldığı kaynakla ustasız hiçbir şey olmaz, öğretmensiz hiçbir şey olmaz, tohum olmadan o yeni üretim olmaz, yeşil başaklar ortaya çıkmaz. O tohumdan kendisinin yeni bir başak üretmesi gerekmektedir. Onu üretmesi içinde bahçivan olması lazımdır, yani üretici olması lazımdır.

Şimdi bakın Sahabi Hz rasulullah'tan kaç türlü ilim aldı, hangi sahabi hangi tür ilim almışsa onu nakletmektedir, ama Hz Ali gibi, Hz Ebu Bekir gibi Hz Ömer, Osman gibi çok yakınları batıni ilimleri de aldılar. Ama hepsinin de alışları değişik pozusyonda idi. Kendi kabiliyetlerine göre değişik yönlerde idi. Bu dört sahabi hepsi aynı şekilde islamı idrak ederek aynı kanaldan yani tek olarak o zaman dört yol bir yol demektir. Dört ayrı yoldan geldiler, ama muhteva olarak yine hepsi aynı yolun içinde idiler. Nasıl şimdi buradan diyelim ki İzmir'in merkezine bu yoldan da gidilir, şu yoldan da gidilir o yoldan da gidilir, ama bu yolları hangisi daha geniş, hangisi daha sağlıklı hangisinde çukurlar yoksa o yolu tercih etmek daha kısa yoldan merkeze ulaşmak olur.

Onların yollarını inkar etme babında değil, hepsinin kendilerine göre haklı oldukları yönleri vardır, ama bir de yoldan yola fark vardır. Asfalt yol başka uçak ile gidildiğinde o da bir yoldur, o da bir başka, artık bir bakıma hangi yazıhane kime yakınsa o yazıhaneden biletini alıyor, oradan kendisine servis veriliyor. Bizim bunlar hakkında şöyle veya böyle diye

değerlendirecek ne gücümüz var, ne halimiz var, ne de haddimize ama ilim olarak bunları araştırmak hakkımız. O Rasulullah'ın o büyük o güzel insanın o güzel varlığın güzel olarak bize bıraktıklarını güzel olarak alıp güzel olarak nakletmek zorundayız.

Böyle perişanlık içerisinde değildir. Hz Rasulullah bize şaibeli bir şey bırakmadı. Her şey apaçıktır. Miraç akşamı Efendimize (sav) a Hz Allah (cc) üç torba ilim verdi. Rasulullah Efendimiz buyurdu ki Rabbım bana miraçta üç çuval ilim verdi, bunun bir tanesini herkese açmamı emretti, bir tanesini ihtiyarıma bıraktı, bazılarını aç bazılarını açma dedi. Bir tanesini de avam halka açmamakla emr olundum. Çünkü onlara bu ilmin faydası olmaz zararı olur, o ilim zirvelerde olduğu için herkes orasını alamaz, ağır gelir.

Herkese aç dediği şeriat bilgisi, bazılarını aç bazılarını açma dediği Tarikat bilgisi, gizle dediği Hakikat ve Marifet bilgisidir. Ancak bu gizle demekle bu şey gizlenmiş değildir. Ehline aç ehil olmayana açma ehil olmayana gizle demektir. Hz Allah bu efendimize söylediği bu tavsiyeyi Kur'an-ı Kerim'de kendisi açtı. Ama açmakla kapatmak arasında açtı. Bir taraftan açıyorken bir taraftan da onu perdeledi neden, onu ehli olan alsın diye. Çünkü bir ilacın dozu çocuklara başka verilir, orta yaşlılara başka, yaşlılara başka verilir. Hepsine aynı ilaç ama dozunu hepsine aynı verirseniz fayda yerine zarar sağlar.

O yerde yaşayan kimseye verilirse o keser faydalı keser eğer o yerde olmayan kimseye o kılıç verilirse kendini keser, kendine zarar verir, çevresine zarar verir. Bir çocuğun eline tabancayı vermek gibidir. Ama o tabanca büyüğün elinde olsa yerinde kullanır, ve de o tgabanca ile ailesini çevresini muhafaza eder. Ama o çocuk onu nasıl kullanılacağını bilmediğinden oyuncak diye tetiği çeker ya anasını, babasını ya da kendini vurur. İşte bu ilim de böyledir, yanlış yönlendirir.

Şimdi kısaca Hz Ali efendimiz ile Hz Ebu Bekir Sıddık Hz lerinin oluşumunu anlamaya çalışalım. Ondan evvel dört

halifeden gelen dört tarikat vardı, Hz Peygamberden sonra, bu tarikatlar nereden çıktı böyle bir şey yoktu diyorlar ya bunların hepsinin kaynağı Kur'an ve peygamberdir. Zaten öyle güçlü bir kaynak olmasaydı bu günlere kadar gelemez, daha başladığı yerde biterdi. Hz Ebubekir efendimizden gelen bilindiği gibi Şah Nakşibendiye doğru gelen Nakşibendi koludur, genel olarak o yapı içerisindedir. Hz Ali Efendimizden gelen birçok isimler olmakla birlikte baştan Halvetiye'ye dayanmaktadır. Ömer Halveti Hz lerine dayanmaktadır, bize gelen kollar oraya dayanmakta, ama ondan evvel Cüneyd-i Bağdadi gibi çok büyük evliyaullah'ın da sırada olduğu kaynaklardır. Onlar kendilerine göre bir tarikat kurmuş değiller, ancak bunu yaşayıp ferdi olarak yaşayıp çevrelerini de eğitmek suretiyle Cüneyd-i Bağdadinin lakabı neydi; "Seyyidüd Taife" bakın bu taifenin efendisi demektir. Yani tasavvuf taifesinin efendisi o gurubun efendisi demektir. Onun dayısı şeyhi "sır-rı Sakati" gibi kimseler, bunlar daha henüz genel manada bir tarikat kurmamışlar, ama okul haline getrmişler çevrelerini isim almamışlardır.

Ama yapılan eğitim budur, Allah'a ulaştırma sistemidir. Daha daha sonra gelenler şeriat ve Tarikat birbirine karıştığından Zahiri ulema Hz Rasulullah'ın zahirinden ilim alanlar yani fıkıh alimleri diğerlerini reddetmek suretiyle yani batıni oluşumları reddetmek suretiyle islam daha ağırlıklı zahir tatbikat edilir hale gelmiştir 1200 sene sonra. Bunda bir başka sebep daha vardır, İslamiyet o günlerde geliştikçe genelleştikçe zenginleştikçe nefsi çalışmalar sahabe-i kiram'ın tabii olarak yaptığı nefis çalışmaları yani riyazadlar işte az yemekler, az içmeler, gibi şeyler, zenginleştikçe bunlar zor gelmeye başlamış, neticede islam dini genel olarak bu gün de içinde olduğumuz gibi suri yaşanır bir hale gelmiştir.

Yani zahirdeki tatbikat haline gelmiştir. İç bünye faaliyetten geri kalmıştır. Yani sahabe-i Kiram'ın Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet diye içerisinde olan bütün bu mertebeleri isimlendirmeden yaşamalarıdır Sahabe-i Kiram'ın islam dinini yaşamaları. Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet ayırımına

gitmeden çünkü bunlar bir bütün ayrılması diye bir şey söz konusu değildir. islamiyeti yaşayan yaşaması lazım gelen şey bunların tamamını birlikte yaşamasıdır. Az önce de dediğimiz gibi zaman içerisinde iç bünyedeki faaliyetler biraz inkıtaya uğradığından İslamiyet sadece şeriat mertebesinde yaşanır hale gelmiştir.

Yani fıkıh alimleri ve kelam alimleri kendilerinin islamı en üst şekilde temsil ettiklerini ve islam budur diye mühürlerini bastıkları bir zaman olmuştur, ki bu günlere kadar da bu yoldan gelen de aynen böyle geliyor. Daha da katılaşarak geliyor. İşte Cenab-ı Hakk dininin batın yönünü yani iç öz ve muhabbet yönünün atıl kaldığını bunun harekete geçirilmesi gerektiğini bildiğinden 10. Ve 11. Asır yeryüzünden evliyaullah'ın fışkırdığı bir asır oluyor. Bunlar birbirinden farksız Horasan'da bir ehl-i hal çıkıyor, diğer şehirlerde bir başka ondan habersiz bir ehl-i hal çıkıyor, Bursa'da çıkıyor, Konya'da Mevlana çıkıyor, Hacı Bektaş Veli çıkıyor. Dünya'nın islam bölgelerinde aynı devirlerde sanki sözleşmişler gibi böyle yeryüzünden evliya fışkırıyor.

Bunların hepsi islamiyetin yavaş yavaş muhabbet yönünün azaldığı devrelerde suri İslamlık yaşandığı devrelerde islamın ikinci bir doğuşu gibi oluyor. Manevi doğuş gibi doğuşundan kasdım o halinin tekrardan faaliyete geçirilmesi gibi oluyor. Bunlar çevrelerinde büyük bir itibar gördüklerinden kendi isimlerine atfen getirmiş olduğu sistemler kendilerinden sonra isimlendiriliyor. Hiçbir veli ben şu tarikatı kurdum, ben bu tarikatı kurdum diye kendisi bir sistem hazırlamamıştır. Yani bu ismi vermemiştir, isimlendirmemiştir. Ama belirli tatbikatlar yapmıştır, belirli çalışmalar yapmıştır. Bu çalışmaları da Hakk'tan ilham alarak yapmıştır, kendi nefsinden kafasından zaten bu sistemler kurulmaz.

Ama şu sistem içinde bulunduğumuz Kadiriye'nin de diğer bazı tarikatların da kullanmış olduğu bizim 12 mertebe olarak kullandığımız sistem Hz Ali efendimizin bi zatihi kendi kurduğu sistemdir. Bakın kaynak nereye kadar gidiyor, Nefis mertebesi ile yola çıkmak Hz Ali efendimizin sistemidir. Bunlar takip

edilmiş işte bize gelen yani alevi kanal olan ama dışarıdaki aleviler değil, “Alevi” demek Ali’ye mensup demektir, O’na dayanan tarikatlara “Tarikat-ı Âliye” derler. Âli tarikatlar yani Âli’nin yani yüce tarikatlardır. Tarikat-ı Âliye’den yani yüce tarikatlardan daha yukarılara baktığımız zaman isim almış olarak halvetiyyeyi görüyoruz.

Pir Ömer Halveti, daha evvel oradan ayrılan başka tarikat isimleri vardır, Âli tarikatların ana kuruluşları 53 tane olduğunu tesbit etmişlerdir. Ana tarikat olarak 53 tarikat tesbit edilmiştir. Bunlar Âli tarikatlardandır. Bunların kollarının ne kadar olduğu yani bir üniversite tezi olacak kadar büyük çok yüzlerce tarikat ordan kolu ordan kolu bu neyi ifade ediyor, ne demek oluyor, Hz Âli efendimizden gelen kanaldan Âli kanalda üreticilik vardır. ilim ve üreticilik vardır. bakın aradaki fark ne kadar açıktır, Hz Ebubekir efendimizden gelen o da bizim velimiz o da bizim malımız hürmetimiz sonsuz, ismi de belirlediği gibi tasdik edici, bakın Hz Ebubekir Sıddık tasdik edici, o günlerde Hz Rasulullah’ı inkar eden kavim arasında O’nu tasdik etmek çok büyük bir bir hadisedir.

Efendimize bu destek çok büyük o gün için. Malı ile canı ile ailesi ile her şeyi ile birlikte bakın bu yapılan hizmeti inkar etmek veya bu hizmeti yüceliğini büyüklüğünü değerlendirmek mümkün değildir. Belki bir Hz Ebu Bekir olmasaydı İslam dini bu kadar gelişemezdi, genişleyemezdi. Belki orada kısıtlarlardı. İsa (as) gibi belki 50-100 sene İsa (as) ın dini Bizansta 250 sene sonra resmileşti. Gayri resmi olarak insanlar arasında insandan insana aktarıldı. Resmi din olarak 250 sene geçti ama Hz Rasulullah efendimizin getirdiği din kendi yaşadığı sürece resmileşti. Cumhuriyetini kurdu yani kendi devletini kurdu. Bakın bu ne büyük bir hadisedir.

Hiçbir peygamber böyle resmi bir devlet kuramamıştır kendi yaşadığı devirde. Hep sonradakiler tatbik etmişlerdir. Musa (as) o devleti kurmaya çalıştı, Yahudiler Tih sahrasında 40 sene dolaştılar Mısır’dan çıktıktan sonra. Onlara bu Kudüs’e girin Cenab-ı Hakk onlara dedi ki bu kudüse girin ama secde ederek şükran secdesi kapanarak girin dediler bu

kapıdan içeriye sağlıkla sıhhatle girin diye onlar değiştirdiler bu emri “Hınta-ı Hamra isteriz” dediler, bakın ona benzer bir kelime “Sücceden” secde ederek girin yok biz Hıta-ı Hamra yani kırmızı buğday isteriz ya Musa sen bize şuraya git buraya gir deme, Kırmızı buğday isteriz dediler,

Bunun üzerine mürted oldular yani Hakk’ın lanetine uğradılar, Kudüs-ü Şerife girmek onlara yasaklandı. Secde edip de girmedikleri için. Girmek yasklandı, o emir alanlar gerçekten de kudüse giremedi Kudüs’e girenler onların çocukları oldu. O emri almayanlar oldu. Tih sahrasında 40 sene dolaştılar, o eski nesil helak oldu yeni nesil ile çıktı Kudüs-ü Şerife İşte Hz Rasulullah efendimizin yanında Hz Ebu Bekir gibi Hz Ömer gibi Cengaver Hz Ebu Bekir gibi bir fedakar, Hz ömer gibi bir cengaver Hz Osman gibi bir yumuşak halim selim iffetli bir insan Hz Âli gibi her yönden ikram sahibi kerem sahibi olan insanlar olmasaydı o sistem belki çok garip gelecekti.

Belki çok seneler sonra resmen kabul edilecekti, bu arada da kendinden neler kayıp edecekti İseviyette olduğu gibi şu anda bunu tahmin etmek çok zor değil ama kolay da değildir. İşte bu sahabe-i kiram dört büyük sahabesi ve halife-i rüşt rüşte ermiş halifesinin her birinin kendine göre bir özelliği vardır. Bu özellikleri ile kendi yolları da zuhurda ve faaliyette geçmiştir. İki kanaldan gelen tarikatlar şimdi devam ediyor, Hz Ömer ve Hz Osman efendilerimiz den gelen tarikatların sonu kesilmiş durumdadır. Onların da yolları vardı, mesela Nur Bahşiye tarikatı Osman Zinnureyn’in tarikatındandır. Zinnureyn iki nur sahibi demektir, onlar bu günlere kadar uzanamamışlar yakın tarihe kadar gelmişler, ama bu günlere kadar uzanan iki ana kanal var, bunun birisi Nakşibendi ismi altında devam eden ve tasdikçi bir ekol ile bakın şimdi ekol okul diyorlar eğitim tasdikçi bir eğitim var bakın bunu çok iyi anlamamız gerekiyor ki ne yaptığımız bilelim. Neden yaptığımız bilelim, niçin yaptığımızı bilelim.

Bu iki ana kanalı kaynakta analiz etmemiz gerekiyor ki kaynaktan gelen o suyun neler içerdiğini uç tarafta değil de

kaynakta bilelim. Kaynaktaki ile uç taraftakini alıp ta karşılaştıralım bakalım özü ile birlikte uçlara ulaşmış mı. Eğer kaynak başka bize takdim edilen başka ise o zaman yollarda bir karışıklığa uğruyor, yani dolumda nakliyede bir şeylere ulaşıyor. Burası çok mühim bir meseledir.

Gerçe biz Veysel Amca'dan yola çıktık ama Yolumuz Âli amcaya düştü. Oradan da Ebubekir amcaya, onlar bizim amcalarımızdır. Kardeş çocuklarıyız hepsiyle amca dediğim yani herhangi bir ihtizai için değil baba yarısıdır onlar birimizin Babası Hz Âli ise birimizin babası Hz Ebubekir efendimizdir. Hepimiz kardeşsek birimizin amcası birimizin babasıdır ayrı gayri bir şey yoktur. Ama her amcanın her babanın her babayiğidin kendine göre bir yoğurt yiyişi vardır, Allah anlayışı ve yolu nakledişi kendi psikolojisi içerisindedir. Bunların kaynağı Hz Rasulullah, Hz Rasulullah'ta bunların dördünün de kaynağı olmasa oradan bir şey alamazlar. Bakın size bir şey daha söyleyeyim (sav) Efendimizin bir çadırı vardı, yani bir manevi çadırı vardı, misal olarak söylüyorum bir çadırın evvela bir orta direği vardır, en ortada onu tutuyor, bu çadırın beş tane de direkleri vardır, onlar biraz daha kısadır, ne oldu altı direkli bir çadır oldu, işte bu direklerin orta direği Hz Rasulullah (sav) Efendimizdir.

Direğinin bir tanesi Hz Ebubekir direğidir, hani Lubabe direği var ya O'nun ismiyle anılıyor bağlamış kendisini ya, Allah beni af edinceye kadar buradan çözmeyin demiş, işte Hz Rasulullah'ın çadırının orta direği kendisi direğinin bir tanesi Sıddıklık direğidir, bir tanesi Faruk' luk direği bir tanesi Zinnureyn Osman direği bir tanesi Kerremallahu Veche yani her yönden kerem sahibi olan Hz Ali efendimizin direğidir. Bir tanesi de Emeviye direğidir, Muaviye direğidir. Ama Hz Rasulullah'ın direği bunların hepsinin direğinden üstün olduğundan O'nun çadırı içinde bulunduğundan bunlar bir bütün olarak hareket etmekteydiler. Yani bunlar Hz Rasulullah'ın şahsiyetinde bütün hareket ediyorlardı Hz Rasulullah'ın sağlığında. Bu çok mühim meseledir. İslamiyetin ilk günleri ve ondan sonraki parçalanma dağılma günlerinin

hali buradan kaynaklanıyor. Daha kökenden kaynaklanıyor. Direklerden kaynaklanıyor.

Şimdi (sav) efendimiz batın alemine alınınca Zahir kendinden alınınca bulunduğu yerden aşağıya çekildi kırılmadı, devrilmedi, yani batına çekildi. Peki o zaman ortada oluşan ne oldu, beş tane direk her direk o çadır küçülerek kendi hüriyetini ortaya koyarak müstakil bir direk haline geldi. Her ne kadar aynı çadırın içinde görülüyor ise de ama orta direk aşağıya inince kendi direkleri ortaya çıktı. İşte her ne kadar bunlar aynı manevi çadır içerisinde iseler de ama kendi çadırları kendi direklerinin çevresinde müstakilleştiğinden arada farklılıklar olmaya başladı. İşte bu halde ilk çadırın içinde toplanmaya başladılar.

Hz Ebu Bekir Efendimizin çadırı içinde toplanmaya başladılar ama bu çadır Hz Peygamberin çadırı kadar geniş ihatalı olmadığından oraya pek sığışamadılar. Ve yavaş yavaş sesler çıkmaya başladı. Tabi Hz Rasulullah'ın çadırı ile diğerlerinin çadırlarını kıyas etmek mümkün değildir. Ama bu bir eksiklik değildir. Hz Rasulullah Allah'ın çadırını temsil etmekte, onlar ise Hz Muhammedin bireysellik çadırını yani Hz Muhammed'in çadırını temsil etmektedirler. Tabi Allah'ın çadırını temsil etmek başka, Peygamberin çadırını temsil etmek başkadır. Ondan sonra gelen sahabenin çadırlarını temsil etmek başka Peygamberin çadırını temsil etmek başkadır.

Ondan sonra gelen sahabenin çadırlarını temsil etme başkadır bakın gittikçe küçülme olmaktadır. Nihayet o çadırda ortadan kalktı, geldi Hz Ömer'in çadırı, hakim oldu diğer çadırlara onun içinde toplandılar. Nihayet onun direği de batına alındı yani O'nun devresi de geçti, Hz Osman'ın çadırına geldiler onunki de gitti Hz Ali efendimizin çadırına geldiler o çadır da direği aşağıya alınınca ortada tek bir çadır kaldı, bu çadır aslında resmi bir çadır değil biaz da gayrı resmi bir çadırdır. Yani siyasi bir çadırdı.

Hadise şöyle oluyor, bilindiği gibi Hz Ömer Muaviyeyi Şam'a vali tayin etmişti, Hz Ömer zamanında fakant Muaviye çok siyasi bir insan olduğundan çevresine çok güzel muamele ediyormuş ve kendine ait bir ordu kurmuş, ordu derken bir birlik kurmuş valiliği Şam şehrini koruma islam ordusundan ayrı valiyi, paşayı korur gibi kendine ait bir birlik kurmuş, kendisini o kadar çok sevdirmiş ki orası adeta kendisinin müstakil mülkü haline gelmiştir. Valiliği vekaleten iken asaletenmiş gibi hareket etmeye ve çevresi de onu öyle kışkırtmaya başlamıştır. İşte Medine'de Hz Ali Efendimizin çadırı duruyorken o da o çadırını yavaş yavaş direğini bayrağını biraz daha sivriltmeye başlamış.

Hz Ali Efendimiz Medine-i Münevverenin havasının siyasetle kirletilmemesi için biraz kargaşa işte Hz Ömer'in Osman'ın öldürülüşü işte bir çok siyasi ayaklanmaların olması İslamın içerisinde islamın emir ve komuta mahalini Irak'ta Bağdat'ın yanında Küfe'ye almış. İdari merkezi oraya almış. Hz Rasulullah'ın ruhaniyetine bir eziklik gelmesin diye o kavgalardan şunlardan bunlardan o üzülmesin diye idari mekanizmayı Kufe'ye Medineyi de Ruhani merkez olarak bırakmıştır. Neticede bilindiği gibi O'nun da hançerlenmesi O da ortadan kaldırılınca siyasi güç olarak sadece Muaviye ortada kalmıştır. Ama Kufe'den tekrar Medine'de olan hz Ali efendimizin çocukları davet edilmekte ve sonra davet üzerine Hz Hüseyin efendimiz oraya gitmekte, işte Kerbela'da kendisinin şehid edilmesi Hz Hasan Efendimizin de Hz Âli'den sonra muaviye ile de konuşarak altı ay süreli bir halifelik yaptıktan sonra Muaviye ile anlaşarak Halifelikten istifa etmesi sonra da zehirlenerek öldürülmesi.

Hz Hasan Efendimiz demiş ki Muaviye'ye Muaviye O'na gel seninle bir anlaşma yapalım diyor peki demiş, nasıl yapalım Muaviyeden söz alıyor, diyor ki sünnetlere ve Kur'an'a tabi olarak bu islam ümmetini yöneteceksen ben istifa ediyorum vekaletten demiş Hz Hasan efendimiz. O da söz vermiş sünnete ve ayete ve peygambere Allah'ın emirlerine uyarak yöneteceğim diye söz vermiş. Bunun üzerine Hz Hasan

vekaletten, hilafetten vaz geçiyor bunun üzerine Âli taraftarları Yani Hz Âli Efendimizin taraftarları boşta kalıyor, yani kendilerine baş bulamıyorlar.

Boşta kalınca bu sefer Hz Hüseyine mektup, mektup yazıyorlar ve çok yakın bir arkadaşını gönderiyor tahkikat için o arkadaşı oraya gelir gelmez hemen onu şehit ediyorlar hem davet ediyorlar yüzlerce küfeden mektup ile gel sen bizim başımızda ol diye neticede bundan haberi olmayan yani şehit edilmesinden haberi olmayan Hz Hüseyin Efendimiz de 70 kadar aile fertleri ile yola çıkıyor Kerbela denen yere geldiği zaman sabaha kadar orada at koşturmuşlar, Kerbela'da hep o sahada dönmüşler, zannetmişler ki gidiyoruz, yani Kerbela'dan çıkamamışlar hep aynı yerde dönüp durmuşlar düz gittiklerini zannetmişler.

Sabah olunca Muaviyenin komutanları, orduları ile karşılaşıyor. Hz Hüseyin Efendimiz öyle demiş, Maddi önderlik değil manevi önderlik verildi yani dinin manasının başkanlığı verildi siyasi değil batıni hükümranlık verildi diye o yüzden istifa ediyor. Bizim diyor halimizde Zahir ile Batın yani hükümranlık ile velayet bir yerde olmaz diye bu Beni İsrail peygamberlerinde vardı, bazıları hem melik hem hükümdar hem peygamberdiler. Bunu Efendimiz yaptı hem peygamber hem hükümdardı. Hükümdardı derken o diğer hükümdarların kralların yaşadığı manada bir hükümdar değil devlet reisi idi.

Tam demokratik bir devlet reisi idi Hz Rasulullah. Hem batını ile hem de zahiri ile, Hz Ömer, onun arkasından gelenler hepsi aynı şekilde idi. Biliyorsunuz Hz Ömer'in bir gün misafiri geliyor, misafir oturuyor, orada bir mum varmış mumu söndürüyor başka bir mum daha varmış onu yakıyor, ondan sonra arkadaşı ile konuşuyor. Arkadaşı da diyor ki "Ya Ömer o da mum idi bu da mum birisi daha mı çok ışık veriyor nedir bunun özelliği" diyor, o zaman diyor ki bu mum Beyt-ul Mal mumu idi devletin malıydı, ben şimdi seninle özel konuşma yapıyorum bu durumda devletin mumunu yakamam diyor. Hadi bakalım şimdikiler görsünler de devletin malı nasıl çar çur ediliyor görsünler bakalım.

Eğer böyle olsaydı Osmanlı'dan biz bu gün daha da ileride medeniyet seviyesinde olurduk. Bizim idarecilerimiz bu manada olsaydı. Osmanlılar bu anlayışta olduğu için oralara geldiler, sonradan bu anlayış gevşeklik gösterdi işte Türkiye Cumhuriyeti yeniden kuruluyor iken İslamın yeniden kurulduğu gibi bir temel anlayış ile kurulsaydı bugün Türkiye dünyanın en büyük devleti Amerika'nın da üstünde bütün devletlerin üstünde zengin bir devlet olurduk. Bazı şeyleri de anlamak zorundayız, idrak etmek zorundayız.

İşte Muaviye böylece tek güç kaldığından karşısına çıkacak da kimse kalmadığından ve de ordusu O'na çok bağlı olduğundan karşısına kim gelse dayanamıyordu O reis oldu. Hakem hadiseleri var, bu arada oralara girmeyelim, bu sahadan tekrar geriye dönelim, o son direk islama hakim oldu, Muaviye'nin direği son direk O'nun çadırı altında artık diğer sahabe-i kiram toplandı. Emeviye o günlerden O'nun yaptırdığı tarihi cami vardır, Şam şehrinde o dönemde onların merkezi Şam şehri idi. Yahya (as) ın başının kesildiği yerdir, onun bahçesinde avlusunda büyük bir kubbe vardır, merdiveni yok bir şeyi yok nasıl edilir nasıl çıkılır, diyelim 5m den fazla yükseklikte dört ayak üstünde belki altı direk üstünde üstü çatılı ama çok güzel zinetlerle işlenmiş bir dolap gibi bir şey var, bu nedir dedik müezzin mahfeli desek değil, minare desen hiç değil, oturma dinlenme yeri desen seyir yeri desen değil, ne kapısı var ne bacası var, ne de yukarıya merdiven var, sanki gökten indirilmiş şamdan gibi bir şey.

Sonradan anladık ki hazine dairesi imiş, hazineyi orada muhafaza ediyorlarmış, normalde ulaşılması mümkün değil belki merdiven konarak oraya çıkılabiliyordur.

Şimdi tekrar (sav) Efendimizin zamanına dönelim, şu anda orasını yaşayalım, hepimiz gözlerimizi şöyle iç gözlerimizi bir kapatalım, hicrete gelelim, hicret gününe gelelim, o gün evler birer oda küçücük evler, cam denen bir şey yok küçücük küçücük pencereler, tavanlar alçak biraz boyu uzun olan

içeride ne olduğunu görüyor. Bezden el dokuması perde germişler, veya açık o perdesi de olmayan bir çok sahabe vardı o kadar fakir haldeydi, bir gün ganimetten Fatma Validemize az bir parça bez parçası ganimet düşmüş, onu da almış camında perde yok perde yapmış Hz Âli Efendimizin odasına bakın Allah'ın Arslanının haline bak bir perdesi yok.

Hz Mevlana'ya demiş hanımı Mevlana hanımına "Hanım ne var evde sıkılarak efendim işte birkaç zeytin peynir var demiş oh oh peygamber kokusu demiş, bir başka günde hanım ne var evde efendim elhamdülillah hamd olsun işte börek var çörek var yoğurt var çorba var deyince Firavun kokusu geliyor demiş. Tabi bu ölçüleri bizim ölçü alacak halimiz yoktur, ama işin aslı budur.

Hz Rasulullah Hz Ali efendimize kızını ziyarete geldiği zaman bir değişiklik görüyor, bir bakıyor ki perde Ya Fatıma bu nereden diye soruyor O da efendim ganimet düşmüştü bize getirmişler ben de perde yaptım diyor, Ya Fatıma sen neden bahsediyorsun, bu ümmetin içerisinde eteği olmayan hanımlar var, onu verseydin de kendilerine bir etek yapsalardı diyor, daha iyi olmazmıydı diyor, deyince onu ihtiyaç sahibine tasadduk ediyor.

Şimdi hicretteyiz, o gece aşağı yukarı 10-12 kadar kabilenin en silahşörleri en genç delikanlı insanları Hz Peygamberi öldürmeye kast ettiler. Şimdi Mekke'de Hz Peygamberin evinin çevresindeyiz. Orası da doğduğu ev var ya Kabe'nin muhitinde yakın bir yerinde o doğduğu ev belki yaşadığı ev daha Kabe'ye yakındır, karar veriyorlar artık biz bunun çevresiyle ve kendisi ile başa çıkamadık ama merkezi ortadan kaldıralım Yani Hz Rasulullah'ın şahsını ortadan kaldıralım etrafı nasıl olsa dağılır diyorlar, ve O'nu öldürmeye karar veriyorlar, nasıl yapalım sonradan nifak çıkmasın diye eğer bir kabileden birisi öldürürse diğerleri o kabilenin düşmanı olacak ve o kabileyi ortadan kaldıracak öyle bir plan kuruyorlar ki her kabileden bir delikanlı bir silahşör tutuyorlar.

Kaç tane kabile varsa her kabileden bir silahşör tutuyorlar. Yani kim vurduya gidecek o kadar kabileye karşı Beni Haşimi kabilesi karşı koyma gücünü gösteremeyeceğinden kim vurduya gider diye düşünmüşler ve on on iki kabileden o kadar kişi akşam üstü gelince toplanıyorlar sabah kapıdan çıkarken öldüreceğiz diyorlar. İçeri hücum edemiyorlar çünkü haneye tecavüz onlarda da uygun değil arab geleneğine göre onlara bedevi dediklerine bakmayın keşeke o bedeviler bu gün olsa da onlara yaşam dersleri verseler, demokrasi dersi verseler.

O bedevi dedikleri Arab'a evine çadırına herhangi bir garib kimse yabancı kimse hiç tanımadığı kimse gelip de onlara teslim olsa düşmanlarına vermiyorlardı onu. Kendi canlarını ortaya koyup kendileri öldürülünceye kadar kendilerine emanet edilen o canı koruyorlardı muhafaza ediyorlardı. Onların bir asaletleri vardı. Kabile asaleti vardı. Daha evvel kendisini ziyarete gelen Hz Âli efendimizi kendi yatağına yatırır, yatağının yorganını da üstüne çeker Âli efendimiz arkasını döner yatar. Efendimiz kapıdan çıkar, Yasin suresini okuyarak, kapıdan çıkarken okuduğu yer, وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ 36/9 ayetini önlerinden geçerken okur, avcunada toprak alır ve üzerlerine serper onların aralarından geçer onlar ayakta duruyorlar ellerinde kılıç kapıdan çıksın da öldürelim derken Hz Rasulullah aralarından geçer gider Hz Ebu Bekir'in evine gelir, burada da hadiseye bakın şimdi fedakarlığa bakın cömertliğe bakın Hz İsmail veya İshak'ın gibi boyun koyuşuna bakın. Allah'dan emir almadan sadece peygamberin sevgisiyle yani Allah yap demeden kendi rızasıyla halin gereğine uyarak kendi kendine emir almadan canını Hz Peygambere koşarak vermek vardır.

Şimdi o insanlar dışarıda bekleyen on kişi on beş kişi hepsi silahşör elinden kaçması mümkün değildir, içeri dalsalar kapı ne kadar güvenlik sağlar ittirdin mi içeri açılır, ama bakın

onların da asaletleri var, bu kadar olay olduğu halde kimse kimsenin hanesine tecavüz etmiyor. Tabi kışkırtmalar ayrıdır. Kız çocuğunu öldürmek var işte başka adetler var, onlar ayrı ama onların bir de oturmuş olan hukuku var, bir cemiyetin bir kötü yönüne bakıpta bunların hepsi kötüdür demek çok yanlış bir suçlama olur, ön yargılama olur, hakkını vermek lazım her şeyin.

İşte Bedevi dediği o Arab'lar Hz Rasulullah'tan aldığı O'nun nazarına düştüğü o eğitimle kısa bir sürede bu güne kadar o güne kadar bu günden ve kıyamete kadar daha hiçbir kimse o devire ulaşmış değildir. Asr-ı Saadet ismi bakın 20 senelik bir devirdir, işte bu asr-ı Saadet batılıların çöl Arab'ları, çöl adamları dediği kişiler var ettiler. O öyle bir Asr-ı Saadetti ki en önce komşusunu en önce kardeşini düşünür, kendisini düşünmedi. Ama O yüce Sultan'ın himmetiyle veya eğitmesiyle bakın ne dedi "Kardeşi aç yatarken tok yatarsa bizden değildir" diyor. Bu inanç hangi demokrasi kütüğünde vardır, hangi batılının yazılısında var böyle bir hüküm.

Daha bunun gibi neler tabi biz şimdi bu yönünü anlatmak konumuz değil konumuz, Hz Âli Efendimiz orada canını feda etti, bakın oraya başını koydu, Hz Rasulullah'ın yatağına yastığına başını koydu ve başını da örttü, Hz Muhammed diye %100 katledileceğini bildiği halde hiç tereddüt etmedi. Çünkü kasd hz peygamberi öldürmek yatakta yatanın da Hz Muhammed olduğunu bildiklerinden öyle zannettiklerinden içeriye hücum edip her biri yorganın altına kılıç darbesi indirse on beş tane kılıç yarasından kurtulmak mümkün mü?

Bakın buna razı oluyor ve Hz Rasulullah'ın yatağına yatıyor. Dışarıdan bakanlar orada yatan birisini görüyorlar kalpleri rahat sabahleyin nasıl olsa çıkacak diyorlar namaz için mescide gidecek biz de gecenin karanlığında vurup iş bitecek diyorlar. Onlar gayet rahat ve emin bir şekilde bekliyorlar, halbuki Hz Rsulullah çok daha önce aralarından geçti gitti, ne zaman ki Sabah namazı vakti oluyor, Hz Ali Efendimiz yatağından kalkıyor kapıdan çıkıyor, hepsi şaşkın haldeler bu hadise nasıl oldu biz yatarken gördük Muhammed yattı oraya

kalkarken gördük Âli kalktı, kılıç sallamayı bırak bu halin acayipliğinden şaşkın oldular, programları Hz Muhammed'e hücum etmek iken karşılarında hz Âli'yi görünce beyinlerindeki program şaşkın hale geliyor.

Beklediklerinin tam tersi ile karşılaşınca kafadaki o program iptal oluyor, ne yapacağını şaşırıyor, çünkü bu durumda hazırlamış olduğu ikinci bir oluşum yok kalplerinde akıllarında işte oradan ayrıldıktan sonra Hz Ebubekir Efendimizin yanına gidiyor, orada biraz kalıyor, O'nunla birlikte yola çıkıyorlar değişik yönlerden Medine'ye doğru değil de Medine'nin tam tersi istikametinden gitmeye başlıyorlar, nihayet belirli bir süre dinlenmek ve izlerini kayıp etmek için dağ yoluna dağ yolundan da Sevr mağarasına gidenler görmüşlerdir, karşıdan gözüküyor, müşrikler oraya geldiği zaman mağaranın önünde bir güvercin yuvası bir de örümcek ağı görüyorlar.

Rehberleri Muhammed'le arkadaşı bu mağaranın içinde diyor, ötekiler de sen dalga mı geçiyorsun eğer onlar içeriye girmiş olsa bu örümcek ağı bozulacak bu kuş da buradan uçacaktı diyorlar. Kılavuza sen bizi yanlış yönlendiriyorsun diyorlar, ama içeridekiler bu konuşmaları duyuyorlar, daha sonra müşrikler oradan uzaklaşıyorlar.

Şimdi ben size küçük bir soru sorayım neden bir başka hayvan olmadı orada da örümcek ile güvercin oldu, orada bir aslan da kurt da peyda edebilirdi, onları korkutur sokmazdı, o çok ince telli olan örümceğin ağı ile korudu bakın Cenab-ı Hakk ne kadar güçlü karşıdakilerden en zayıf bir mahluk ile korudu. Bir de oraya güvercin koydu. Orada Seddar ismi ile tabi evden çıkarken korudu, Cenab-ı Hakk'ın Kudret ismi de mağara ağzında onları halk etti, de oradaki örümcek rumuzunu neden kullandı, bir başka şeyle de yapabilirdi. Hani bir deyim vardır örümcek kafalı derler, işte o gelenlerin kafasındaki hurafeler Hz peygambere kast etmeler hep örümcek tutmuş bir kafanın neticesinde oluşmaktadır.

İşte ordaki ona perde olan oradaki hayvan örümcek değildir. Kendi kafalarında örümcekleşmiş hayat anlayışıdır. Bu anlayışları onlaraın mağaraya girmelerine mani oldu. Güvercin hani bakara suresinin sonunda İbrahim (as) وَإِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن قَالَ بَلَى
وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ
اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا
وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ 2/260 Ya rabbi ölümü nasıl halk ediyorsun bana göster dediğinde ya İbrahim inanmıyor musun cevabında Ya Rabbi inanıyorum kalbimin mutmain olmasını istiyorum o halde dört tane hayvan tut diyor, bu hayvanın bir tanesi horoz, bir tanesi tavuz kuşu, bir tanesi güvercin ve kargadır. İşte bakın güvercini burada da görüyoruz. Bu güvercin haberci demektir ama nefsaniyetten haber vericidir. Dünyaya dönük haber vericidir. İlahiyat habercisi değildir. Beşeriyet habercisi, işte onlara o güvercin haliyle nefsaniyetin haberini veriyor. Yani hayel haber veriyor burada yoktur diye aslını hayale çeviriyor, yani var olan şeyi yok gösteriyor, güvercinin orada bulunması da bu yüzdendir.

Orada Kurt da olabilirdi bir başka hayvan da olabilirdi. İşte o güvercin orada ifade ettiği mana itibariyle varlığı var, fizik varlığı ile birlikte ama fizik varlığın orada olması bu işin hakikatini anlamamıza yetmiyor. Her şeyin manası olduğu gibi batını olduğu gibi ki bu zahir ile batın birleştiğinde ancak bu işlerin hakikati ortaya çıkıyor, örümceğin hakikati ile güvercinin hakikatini anlayamazsak o mağaranın hakikatini hiç anlayamayız. Mağaraya ne diyorlar “gar” diyorlar, hani tren garları var ya oto garlar var ya bunlar mağara demektir, otobüs mağaraları demek, tren mağaraları demek.

İşte bu mağara bizde de vardır, bizde Hira dağı da var, bizde Sevr dağı da vardır. Hepsi bizde vardır, “ne var alemde o var Adem’de” demişler, örümcek de bizde var, güvercin de bizde var, yumurtaları da var. Anası da oturmuş yumurtaların üstüne yeni güvercinler oluşturmak için. Oraya gelen müşrikler bu halet-i ruhiye içerisinde sadece onları ellerinde kılıç yürüyen mekanik varlıklar gibi düşünmemek lazımdır, Nasıl Hz Ebubekir efendimizin o anda içinde bulunduğu psikolojik yaşantı vardı, şimdi mağaranın dışına müşriklerle beraber geldik.

Müşrikler döndü mağaradan ayrıldı, biz kapıdayız, çünkü mağara bizim mağaramızdır, onlar orasını feth edemezler ama biz feth ederiz, çünkü efendimiz o mağarayı feth etti, gayri Müslimlere yani ehl-i küfre perdelidir orası. Eğer onlara açık olsaydı onlar da gireceklerdi içeri. Ama o mağaranın içinde bizim canımız var, canımız da tabi kendi canını içeri alacaktır, içeri dışarıda bırakacak değildir. Mağaraya girdik şimdi O’nlarla beraberiz, bakıyoruz ki (sav) efendimizin yanında o yar-ı gar yani mağara arkadaşı biraz heyacanlı heyacanı neden hz Rasulullah’a bir zarar gelirse diye. Bu düşünce ve fedakarlık içerisinde mağarayı tetkik etmektedir. Mağarada bir çok delikler var, delikleri üzerindeki elbiseler neler varsa yahut mağaranın içindeki taşlardan ne malzeme bulabildiyse o delikleri tıkamaktadır, ki oralardan yılan çıyan çıkıpta Hz Rasulullah’a zarar vermesin diye. Nihayet bütün imkanlarını kullandı ve baktı ki orada bir delik daha var, ona da kapatacak bir şey yok ona da topuğunu dayadı, kendi topuğunu dayadı bir şey çıkmasın diye ve Hz Rasulullah’a da bunu hissettirmedi.

O anda beklemeye başladılar, Hz Rasulullah yorgunluktan başı Hz Ebubekir’in dizinde o anda dışarıda örümceğin ağ yaptığından ve güvercin kuşundan haberleri yoktu. Hz Ebubekir efendimiz çok sıkıntılı bir halde idi. Öyle bir zaman geldi ki gözünden yaşlar akmaya başladı, bir damla yaş da Hz rasulullah’ın yüzüne isabet etti. O yaştan efendimiz uyandı, ya

Ebubekir kardeşim ne oldu, dedi, yok bir şey dediyse de yüzünden bir acı çektiğini hissetti o zaman açıklamak zorunda kaldı Ya Rasulullah bu mağaraya geldiğimiz zaman belki siz de fark ettiniz delikleri kapattım oradan yılan falan çıkıpta size zarar vermesin diye bir deliğe de topuğum ile kapattım ama içeriden bir şey ayağımı soktu beni zehirledi diyor. O yüzden çok acı çektim diyor.

Ya Ebu Bekir neden baştan söylemedin ayağını çek bakalım diyor ayağını çekiyor işte mübarek ağzının suyundan oraya biraz değdiriyor onun ilacı tedavisi oluyor, ve içeridekine sesleniyor çık bakalım dışarıya kim varsa orada diye bir yılan sürünerek adeta özür diler gibi çok yavaşça ortaya geliyor (sav) efendimiz buyuruyor ki benin mağara arkadaşımı yol arkadaşımı neden soktun diyor, o zaman yılan dile geliyor ben böyle edepsizlik yapmak istemezdim diyor, fakat bize çok çok daha eskiden haber verildi ki bu mağarada bekçi ol bir gün gelecek kainatın efendisi bu mağarayı ziyaret edecek siz de O'nu görme şerefine nail olursunuz nesillerden itibaren bu bize öğretildi, biz de bunu bekliyorduk büyük bir ümit ve sabırla vakta ki sen tam geldiniz sizin en yakınınız bize mani oldu diyor yani bu edepsizliğimin kusuruna bakmayın bu sebepten diyor.

Bu hadise mutlak mıdır değil midir, ben bilmiyorum olması da tabi mümkündür, Allah'ın kadir olmadığı hiçbir şey yoktur, veya böyle duygusal bir şeyleri anlatmak için midir ayrı konu ama hakiki islam alimleri hayali ve duygusal şeyleri kitaplarına koymazlar, onun için mutlak olduğuna biz de inanıyoruz. O anda işte bu yılan hadisesinden sonra bir müddet daha bekledikten sonra müşriklerin ayak sesleri duyulmaya başlar, dışarıdan bu arada Hz Ebubekir efendimiz sonun geldiğini zannederek artık burada bizi bulacaklar mağarada hareket kabiliyetleri de yok savaş da edemeyecekler buradan artık bizi alırlar diye büyük bir sıkıntısı vardır.

İşte bu sıkıntısı içerisinde bir ayet gelir, اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِىَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِى الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِىَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ 9/40 “Ey mağara dostları korkmayın ben orada ikinin ikincisiyim” diyor Ayet-i Kerimede çok açık olarak ikinin ikincisi orada benim diyor. Sizle beraber yanınızdayım diyor, korkmayın diyor. İkinin ikincisi ne demektir. Birisi Hz Ebubekir, ikincisi Hz Muhammed, yani ben sizinle beraberim orada diyor. Üçüncü olarak değil bakın ikinin ikincisi olarak ben oradayım diyor. Tabi Allah'ın Zat'ı oradaysa Allah'ın Zat'ının olduğu yere fiilleri tesir edebilir mi, Zat'ı var Zat'ından sonra Sıfatı var, Sıfatı dahi Zat'ına tesir edemez. Bakın ne kadar uç noktada olan yani ef'al mertebesinde olan o varlıklar Zat mertebesine bir şey yapabilme imkanları var mıdır, mümkün değildir, iki dünya bir araya gelse fiil mertebesinden Zat mertebesine ulaşmaları mümkün değildir bırakın tesirini.

Şimdi bakın burada neden bu hadiseleri anlatmaya çalıştım, Hz Rasulullah'ın her iki sahabisine bunlar en yakın devreleridir. Birisi Hz Âli Efendimiz, yatağında canını verircesine yatağına yatması en yakın devresi Hz Ebubekir efendimizin de mağara-ı şerifte bulunması en korkulu devrede yani en kritik devrede bulunması en yakın muhabbetin ve imtihanın en zor olduğu devredir. Ya oradan kaçacaksın o hadiseden uzaklaşacaksın ya da canını oraya koyacaksın.

Bakın şimdi burada Hz Âli Efendimiz mi daha fedakar Hz Ebubekir Efendimiz mi, yalnız sakın yanlış anlamayalım onların birbirinden üstün aşağılık gibi böyle bir düşüncemiz

yoktur, ama bir değerlendirme yapmak zorundayız, ikisinden gelen kanalı anlayabilmek için Hz Ebubekir Sıddık Hz lerinin Efendimize arkadaş olduğu zannedilir, yani Hz Peygambere Hz Ebubekir'in yardımcı olduğu arkadaş olduğu zannedilir, Hz Peygamber Ona arkadaş ve yardımcı idi. Hz Peygamber hakkında ben ikinin ikincisiyim dedikten sonra peygamberin kendine ait korkusu olur mu, peygamberin kendi varlığı yok ki korkusu olsun.

Bakın sakin vaziyette bir gelme ihtimali var ama Hz Âli efendimiz için pencere açık kapı açık mutlak ölüm var, orada. Daha o ayak sesleri gelmeden evvel Hz Ebubekir efendimiz için bir orada korkusu vardır, yani hayali var, psikolojik yönden endişeleri var, işte İşte Hz Peygamber bu endişesini gidermek gönlünü mutmain etmek için orada Hz Ebubekir efendimizi görevinin başlama mekanizmasını çeviriyor. Yani Velilik mekanizmasının başlangıcını çeviriyor. Bakın bu hadiseyi çok iyi anlamamız lazımdır, Nakşibendiye asaletinin ne olduğunu Âli, Alevi asaletinin ve kaynağının ne olduğunu anlamamız için bunlar gerekiyor.

Ya Ebubekir dilini arkaya çevir diyor, döndürüyor dilini ve O'na ism-i Celal telkin ediyor, üç defa. "Allah, Allah, Allah" diye. İşte bu bekriyyet tarikatlarının başlangıcıdır. Nakşibendinin başlangıcı budur. Şimdi burada dikkat çekeceğimiz üzerinde duracağımız nokta şudur. Bakın bu hepimize lazımdır, birincisi endişeli bir psikolojik hayatın olması, orada psikolojik endişeli psikolojik bir yaşamın olması, ikincisi mahalin dar olması bu daha büyük etkendir, yani sınırlı bir mahal olması, yani Hz Rasulullah'tan aldığı veraset sınırlı ve endişeli bir hal içerisindedir. Bunları ne bir kitapta bulmak mümkün ne de lisanda bulmak mümkündür.

Ama bunlar olan hadiseler zaten ben yeni bir şey söylemiyorum hep okuduğunuz şeylerdir, ama ne yapıyoruz dürbünü biraz daha genişletip daha ön plana alıyoruz. İşte bunlar bizim kaynaklarımızdır. Yani bildiğimiz hakikatlerin kaynakları kaynak ne kadar temizse tabi o kadar güzel orada

yararlanılıyor kaynaklarımız hepsi temiz birinin içinde % miktarı şöyle diğerinin içinde % miktarı böyle diye.

Yar-ı Gar yani dostun mağarasındayız orada olan hadise şuydu, Hz Ebubekir (ra) Hz Rasulullah ism-i Celali o mağara içinde Hz Ebubekir'e telkin etti. Dilini arkaya döndürerek onun belirli bir sistemi var, burada mühim olan zaman ve mekan ve psikoloji yani orada yaşayan iç bünyedeki oluşum biz ne yazık ki bunları anlatırken maddesini mekanını anlatıyoruz zaman ve ruhsal yönünü yansıtmadan geçiyoruz. Sadece suri ve şeklini aktarıyoruz. İşte bu da tarih kitabı oluyor, din kitabı olmuyor. Tarih kitabını biz dini bir ifadeden bahsettiği için din kitabı zannediyoruz, halbuki tarih kitabıdır, din kitabı değildir.

Bir kimse dini formu olan bir yazar dini formu olan bir kimseyi yazan yazar ona din kitabı diyor o tarih kitabıdır. Bir padişahı yazan yazar o da tarih kitabıdır. Yani bu şekilde bakıldığı zaman yaşanan zahiri hadiselere bakıldığı zaman ama bunun bir din kitabı İlahiyat kitabı olması için İlahiyatına ulaşmış olması lazımdır. Yani o mevzunun içerisinde maddesiyle birlikte Zat'ıyla birlikte özünün de aktarılmış olması lazımdır zahir ve batın olarak. İşte o zaman o din kitabı oluyor işte. Padişahın hayatının batını olmadığından sadece zahirini yazıyor tarih kitabı oluyor. Ama peygamber padişah değildir, Peygamberin Allah ile ilgili bir iç bünyesi vardır. İşte bize lazım olan peygamberin sureti değil Uhud savaşının nasıl yapıldığı kaç kişinin öldüğü değildir, bilgi olarak o da lazımdır, ama peygamberin (sav) efendimizin bu aradaki iç bünyedeki görüntüsü neydi hali neydi, sadece bu değil bütün (sav) efendimizin 23 senelik peygamberliği süresindeki iç bünyesi neydi. İşte bununla da belirtmeye çalıştığımız şey Peygamberin dışını idrak etmek sünnet, içini idrak etmek farzdır. Çünkü Hz Rasulullah'ın içinde var ne varsa. Biz O'nun içindekini bilmedikten sonra dışındakini ezberlesek hayat safhasını başından sonuna kadar ezberlesek Aminadan işte şundan doğdu babası şuydu, buydu diye bunu bilince bu tarih bilgisinden ileri geçmez.

Her hangi bir padişahın doğması ölmesini okumuşuz fark etmez. Ama bunun farkı işte batınınında bilinmesi ile ancak meydana çıkmaktadır. Bu öyle olduğu gibi işte mağara hadisesinin de batını bilirsek oradaki yaşam çok daha büyük şeyler verir.

Bakın Nakşıbendiyenin kaynağı mağara yani yar-ı gar ve ikinin ikincisi, Hz Ebubekir efendimizin mutlak lakabı ve hayatını kurgulayan kelime "sıddik" dir. Yani "tasdikçi" olmasıdır. Mutlak tasdikçi olmasıdır. Miraç sabahı Hz Muhammed (sav) işte ben göklere seyran ettim şu kadar zamanda geldim gittim falan diye bahsediyorken müşrikler inanmadılar buna olmaz böyle şey diye inkar ettiler, ettiler ama acaba diye gene de şüpheleri vardı, dediler ki bir de onun arkadaşına danışalım, o akıllı insandır, dediler Hz Ebubekir için her zaman sözüne itibar edilen doğru söz söyleyen gözünü hiçbir şeyden sakınmayan doğrudan ayrılmayan bir kimseydi geldiler Hz Ebubekir efendimize dediler ki "Ya Ebubekir böyle böyle bir şey olur mu, yani insan bir anda gök yüzüne çıkar mı, Hz Ebubekir efendimiz hayır olmaz dedi, böyle bir şey olur mu olmaz dedi, sonra azıcık düşündü size bunu kim söyledi dedi nereden çıktı böyle bir şey dedi, senin arkadaşın söyledi deyince O söylediyse doğrudur dedi.

Bu kadar tasdik yani sıddik. Bu zevat belki Hz Muhammed (sav) in etrafında olmasaydı belki İslamiyet bu kadar kısa sürede oturmayacaktı yerine. Bir not daha düşelim Hz Ebubekir den sonra Hz Ömer'den sonra, Hz Osman'dan sonra, bir gün yine sahabenin büyüklerinden veya işte çelme takmak isteyenlerden birisi geliyor "Ya Âli bakın Hz Ebu Bekir zamanında düzenli idi, Hz Osmanda da biraz düzenli idi, kavga falan vardı ama o kadar karışık değildi, senin devren de ortalık çok karıştı neden böyle oldu diyor, verdiği cevap çok enterasan; Hz Ebu Bekir'in arkasında Hz Ömer gibi Osman gibi adamlar vardı, benim arkamda da sizin gibi adamlar olduğu için karıştı diyor.

İşte bakın Nakşibendiye yolunun o mübarek büyük yolun kaynağında sınırlanma vardır. tasdik var sadece kendinden

ortaya bir şey koyma yoktur. Aradaki büyük fark budur. Bakın dar bir mekan karanlık bir mekan yani sınırlı bir mekan o mağarayı delmek mümkün bir şey değildir. Yani sınırlı bir alış sınırlı bir veriş sınırlı bir tasdik vardır. Yanlış anlaşılmasın ben hakem değilim ben bu işlerden anlamam ama öyle diyorlar. Sahneyi de ben kurmuyorum zaten kurmadım orada da yoktum o zaman gerçi olmadığı yerde konuşmak doğru olmaz yalancı şahitlik olur ama yazanlara güvendiğimiz için böyle söylüyoruz, yazanlar böyle yazıyor var mı bir yanlışlık,

Yani yazanlar böyle yazmışlar katip arzuhalim yaz yâre böyle demişler o yarlardan da böyle gelmiş ama işte mektubun sana gerçekten dostundan geldiğini bilirsen o aldığın mektup senin için çok muteber bir şey olur. Ama herhangi birinden bir mektup gelmişse o, o kadar olur. İşte biz mektubun bize dosttan geldiğini bilmeliyiz, bu Muhammed (sav) dostumuzdan Efendimizden geldiğini bilmeliyiz. Bir köleye padişahından bir name gelirse ne yapar onu öper öper başının üstüne koyar. İçinde ne varsa en ince teferruatına kadar onu tatbik etmeye çalışır. İsteğini yerine getirmeye çalışır.

Bunu neden yapar sevdiğinden, para pul maişet beklediğinden değildir. Bize en büyük alemlerin dostu alemlerin sevgilisi bir kitap göndermiş nağme göndermiş de biz onu başımıza koymuşuz ama sen rafta kenarda dur demişiz. Mübarek aç da oku anlamadın mı bir daha oku, anlamadın mı bir daha oku, bakalım senden ne istiyor, geleceğin ile mi geçmişin ile mi haberli, istikbalin ile mi haberli yaşadığın anda mı haberli ailen sana askerde iken bir mektup yazmış eyvah diyor bizim koyunlar gitti, sel geldi tarlalar gitti, işte senin hani küçük çocuğun vardı ya o büyüdü evlendi gitti, haberler var içinde seni ilgilendiren öz haberler var, sen bakıyorsun bakıyorsun yahu diyorsun işte bu “A”yı ters yapmış bu anlayamadım diyorsun bırakıyorsun mektubu sonra bir gidiyorsun eve eyvah kıyamet kopmuş bunu neden bana haber vermediniz biz sana mektup gönderdik almadın mı diyorlar evet aldım okumadın mı okudum ama anlamadım bu

şimdi mazeret olur mu. Ama cezasını çekiyorsun geldiğin zaman

İşte Ebu Bekir-i Sıddık yani tasdik edici tasdiklik mertebesinin en yüce halini zirvesini yaşayan o mübarek kişi bize bu psikoloji içerisinde kendi gücünün ulaştığı yer ve ulaştığı yerden eğitimini sürdürüyor. Bunun dışında bir şey beklenmez zaten. Bu yapı içerisinde bu psikoloji yapısı içerisinde geriye doğru yahut ileriye doğru diyelim neyse o tarihten bizlere doğru bu sistem çalışmaya başlıyor, yani Hz Ebu Bekir-i sıddık Efendimiz kendisinden sonra aynen bunu aktarıyor, böyle yani Allah'tan Hz Peygamberden almış olduğu bu ن يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ 48/10 bakın orada ne muazzam hadise var, "O kimseler ki seninle alış veriş yapıyorlar onlar Allah ile alış veriş yapıyorlar, Allah'ın elleri de onların ellerinin üstündedir." Bu alış veriş Allah ile yapılıyor. Bunu ben söylemiyorum ki ayet söylüyor. Eğer biz desek hayır bu alış veriş beşer ile yapılıyor diye o zaman iftira etmiş oluruz ayete de Allah'a da iftira etmiş oluruz. Yok sen yanlış söylüyorsun biz bu alış verişi beşer ile yapıyoruz diye. Bu mantıklı bir şey olur mu, ama sen beşer görürsen şaşar görürsen o ayrı konudur, o seni ilgilendirir Allah'ın kitabını ilgilendirmez ki.

Görülen manzara meydandadır, ama bunda suç aramak ceza aramak yahut mükafat aramak gibi şeyleri bir tarafa bırakıyoruz, menfaatı da mücazatı da bir tarafa bırakıyoruz, biz hakim değiliz, onun mahkumu da değiliz, işimiz o değildir. Ama biz insanız halifeyiz Allah'ın halifesiyiz, bir kişi değil hepimiz aynı değerde aynı kırattayız, kimsenin bir üstünlüğü yoktur bu hususta, yeter ki üstünlük bunu bilmekte yaşamakta ona da üstünlük demeyiz biz kader diyelim. Boş verin ayan-ı sabiteyi. Ama yeter ki bilen olsun da biz de o bilenden öğrenelim bilmeyelim zararı yok varsa eğer ondan taleb edelim öğrenelim.

Hz Nakşibendiye, Bahattin Nakşibendiye yavaş yavaş Hz Peygamberden 4-5 yüz sene sonra şu anda tarihini bilmiyorum orta Asya civarlarında oralarda yaşıyorken bir türlü kendi şeyhinden aldığı bilgilerle çıkamıyor işin içinden ve nihayet Abdul Kadir Geylani Hz lerine mülaki oluyor. O'na güzel bir şiir yazıyor, Abdül Kadir Geylani Hz lerini meth edici O'na değer verici yüceltici şekilde bir şiir yazıyor ve onunla birlikte geliyor, bakıyor ki Abdul Kadir Geylani Hz leri kendisinde gerçekten de bir kabiliyet var, bunun üzerine elini kalbine koyarak "Ya Bahattin nakşımı tut benim" diyor.

Nakşımı tut dediği bana rabıta yap yani şeklimin nakşını tut, diyor. Bunun üzerine kendisinin ismi "Nakşi" kalıyor yani Nakşa mensup, nakışçılara mensup Bahaddin Nakşibendi diye kalıyor ismi. Abdül Kadir Geylani'den almış olduğu bu ruhaniyet ile Abdul Kadir Geylani Hz leri Kadiriler de Alevidir, ama bizim bildiğimiz alevi değil, Âli'ye mensup yani Hz Âli'nin kaynağından gelir o tarikattan gelirler. Zaten de Ehl-i Beyttirler. Anlatmak istediğim şudur, bakın Hz Âli'den de kaynak destek alıyorlar, kaynak yukarıdan ama destek oradandır. Ama daha ziyade ağırlıklı tabi Hz Ebu Bekir Sıddık Efendimizden gelen % 70 Ebubekir ise % 30 Âli kaynaklıdır. Ama tesiri fazla değildir.

Hz Nakşibendi Hz lerinde böyle bir asalet meydana geliyor, daha sonraki senelerinde bir olgunluk bir azamet bir asalet meydana geliyor, çevresindekiler diyorlar ki bu insan böyle değildi ama biraz kibirli gururlu olmaya başladı diyorlar. Bu da Nakşibendi Hz Lerinin kulağına gidiyor, diyor ki onlara söyleyin bu kibir değil, gurur değil bu kibriyadır diyor. Kibir gurur nefsinin benliğinin artmasıdır, her tarafı küçük görme ona sataşır buna sataşır, kimseyi beyenmez bu kibir gururdur, ama Kibriya Allah'ın kendisinde azamet tecellisinin olduğu mahal demektir. Ekabir-i evliya derler, işte onda bu hal zuhur ettiğinden avam yani hadiseyi ayıramayan kimseler nefsani gurur gibi zannediyorlar. Bu evliyaullahta az da olsa vardır, görünür. Mesela bir hatıramı anlatayım size, bir gün Nüsret Babamı ziyarete gittim O da evinden işe doğru geliyor, uzaktan baktım bir heybet var üstünde gemici olduğu için beyaz

elbiselerini giymiş yaz mevsimi göreve gidiyor, yukarıdan geliyor kimseyi gördüğü yok, yanından geçiyorum beni görmedi ben de baktım o halini bozmamak için hiç önüne çıkıpta işte efendim ben geldim nasılsınız falan demedim, rüzgar gibi geçti ben de fırtına gibi gittim, eve gittim Rahmiye anneme gittim nasıl olsa işi bitince gelecek veya dönerken iş yerine uğrarım.

Ama işte Nakşi Bendi Hz Lerinin bu hadisede belirtildiği asalet vardı her zaman vardı da o daha bir başka haldeydi. Ben o kadar yol kat etmişim gelmişim Allah razı olsun beni de çok severdi, söylediği söz de şuydu, bizim için bakın bu çok mühim meseledir, "Oğlum benim sebeb-i vücudum senmişsin" derdi. Yani o kadar yakınında olduğumuz halde beni görmeden geçti. Neden kendinde değildi yoktu o orada işte nefsi ile orada yoktu, bir cesed gidiyor ama o cesedde var olan hakikat kim.

Yavaş yavaş seneler içerisinde kökten çok güçlü gelmiş olsa da bu yani sınırlı mekan nakşimendi mensuplarında görünür hale geldi. Ve Nakşibendiyenin gönlüne beni nakşet dediği suretini nakşede dönüştü zaman içerisinde. İşte burası dönüm noktasıdır. Ve bu kimseler, bakın şimdi on tane ayrı tarikat ehli içerisinde Nakşibendi müntesibini tanımak mümkündür. Hemen mümkündür. Şeklinden şemalinden halinden tanımak hemen mümkündür. Hanımını da tanımak mümkün beyini de tanımak mümkündür. Neden çünkü nekş ehlidir, nakışta kalmış yani şekil ehlidirler, onlardan da hepsinden özür diliyorum kusura bakmasınlar herhangi bir eksiklik falan için değildir, onları eksik görme yönünden değildir, ama ne yaptığımızı bilelim farklarımızı anlayalım ki en doğruyu en güzeli bulmaya çalışalım buraya bunun için geldik.

Nakşta kalmanın sebebi dar bir mekan ve tasdik ehli olmaktan bu da ana kaynaktan gelmekte, işte o yolun müntesiplerinin bütün hali budur saçtan sakaldan poturdan dışarı çıkamazlar. Şekli yani nakşı gerçek yolmuş gibi zannederler. Yalnız tekrar hepsinden özür diliyorum büyüklerinden de küçüklerinden de her hangi bir şekilde

suçlamak maksadıyla değil, tesbit maksadıyla buna hakkımız var herhalde, insan olarak halife olarak en şerefli olarak var ettiği varlıkları olarak bu bizim hakkımızdır. Yani gerçeği aramak hepimizin hakkıdır. Doğruyu aramak en temizini aramak. Dar mekan dar zaman ve psikolojide sıkıntının olduğu bir kaynaktan geliyor.

Gelelim Hz Âli efendimize; kendisini feda edecek kadar canını seve seve vermiş ve "Ene İlmu şehrun Âli bab-ı ha" diyecek kadar büyük bir irfan sahibi olduğu tasdik ediliyor. Tasdike bakın şimdi, tasdiğin bir tanesi Hz Ebu Bekir, Hz Peygamberi tasdik ediyor, ama hz Peygamber Hz Âli'yi tasdik ediyor. "Ben ilmin şehriyim kapısı Âli'dir" işte "Âli bab-u ha " işte "Ali bab-u ha" yı bulmadan ilmin şehrine ulaşmak mümkün değildir. Bu evin kapısını bulmadan bu eve ulaşmak mümkün müdür. Helikopter ile atlayarak inersin aşağıya ayrı konu ama eve merdiven ile çıkılır.

Bir gün sahabe-i Kiram Hz Âli efendimizin de olduğu bir sohbette açık bir mekanda bakın açık havada sohbet yapılıyorken ya Âli gel bakalım diye diz üstü oturtuyorlar ve kelime-i tevhidi üç defa Hz Âli efendimize telkin ediyorlar. "Ya Âli La ilahe illallah, La ilahe illallah, la ilahe illallah" diye telkin ediyorlar. Şimdi bakın kelime-i tevhit ism-i Celal Allah ismidir, Cami isimdir, ama bunun izahını yapmadan ism-i Celalin ne olduğunu anlamak mümkün değildir. sadece ötelerde olan bir Allah'a yönelmek bakın şimdi işte o mensupların yaşantıları tenzih hakikati üzeredir.

Yani ötelerde olan bir Allah'a yönelmektir. Genelde islamın anlayışı da budur zaten şöyle diyelim İslamın zahir tatbikatı Museviyet itikatı üzeredir. Ama bu Yahudilerin itikadı o demek değildir. Yani Musa (as) ın getirdiği hukuk üzerinedir, islamiyetin zahirdeki tatbikatı. Yani tenzih tatbikatı, işte onlar bu mertebenin insanlarıdır ehl-i şeriat ile birlikte hatta ehl-i şeriat burada da değil daha Âdemiyet mertebesine bile ulaşmadığından İbrahimiyet mertebesi diyelim tevhid var ya İbrahimiyet mertebesinde Tevhid-i ef'al hiç olmazsa birlik dini diyelim.

İşte “la ilahe illallah” kelimesi Allah ism-i Celalini en güzel şekilde açan ve izah eden bir ilim manzumesidir. Çünkü kelime-i tevhidin içerisinde nefih ve ispat olmak üzere iki bölüm var bildiğiniz gibi “La ilahe” bakın sıyırdı bütün alemi “İlla” ilah var ama o ilah Allah’tır, diye o Allah esmasının tanıtımını yapan kendisinde asli bir form olmakla birlikte Nakşibendiyenin Allah dediği İsm-i Celal dediği şeyi irfaniyeti ile Âleviye izah eder ve bu yüzden de üreticidir. Neden ilim kaynaklıdır Nakşibendiye duygu kaynaklıdır. Ama Nakşibendi alimlerinin ne kadar çok kitapları vardır, o ayrı konudur.

Ama bu Zat ilmi kaynağıdır, şeriat ilminden Tarikat ilminden bahsederler, tarikat kitapları vardır, isimleri de vardır, adapları da vardır, ama duygusal ağırlıklı ve sınırlı bir Allah anlayışı içerisindedir sistemleri çalışmaları. Ama tarikat-ı Âliyelerinin açık havada verildiğinden bu açık sınırsızdır. İlim kaynaklı olduğundan ürettikleri çok şey vardır, bu kimseler şahsiyet kazanmaktadırlar korkmazlar diğerleri de korkarlar, bakın genel Nakşibendi dervişlerine ne deniyor, kendi aralarında konuşuyorlar kurban diyorlar birbirlerine kendini kurban etmiş bitmiş yani kendini yazık etmiş tabi iyi niyetle söyleniyor ayrı konudur. İşte bu tarikatların doğuşu kaynağı ve yapılarıdır. Bunun dışında bunlardan bir şey beklemek gerçekçi olmaz.

Veysel Karani Hz leri Medine-i Münevvere’ye geldiği zaman daha önce de belirtildiği gibi Fatma Validemiz ile kapı arkasından görüştüğünde işte Babam evde yok otur biraz bekle dediğinde yok annem izin vermedi dönmem gerekti dedi ve geri döndü. İşte bunun sebebi neydi, Veysel Karani Hz lerinin gavsiyeti Hz Peygamberin peygamberliğinden daha evvel kendisine verilmişti. Ama o belki bunun farkında idi veya değildi, o konu ayrıdır, çünkü bir çok gerçek veli bir zaman olsun kendi velayetini bilmez. Daha sonraları ondan zuhur eder. Yani bıçakla kesilmiş gibi şu tarihten başladı diye söylenmez bir süreç olarak gelir.

Bir sarma olarak gelir bir sarış olarak gelir, nüfuz ediş olarak gelir, daha ileriki safhalarında ortaya çıkar onun velayeti. Veysel Karani Hz leri eğer Hz Rasulullah'ı ziyarete gelmeseydi benim gavsiyetim bana yeter deyip gelmeseydi gavsiyet mertebesine yakışmayacak nezaketsizliği yapmış olurdu. O'nu ziyaret etmek zorundadır, yani hem ilahi hukuk babından hem de nezaket babından çünkü peygamber o anda ondan daha üstündür. Ama Hz Peygambere peygamberlik verilmezden evvel en üst durumda belki yeryüzünde Veysel Karani idi yani bu kendisi için büyük bir mertebedir.

Bu mertebeyi de kendi muhitinde asaleten yaşaması gerekiyordu. Yani bu görevi yapması sürdürmesi gerekiyordu. İşte incelik buradadır. Gelmeseydi Hz Rasulullah'ı inkar etmiş olacaktı, yani gurur kibir sahibi olacaktı o kadar yolu bu yüzden göze aldı. Geldi ama takdir-i İlahiye O'nu Hz Rasulullah'ı görmeye uygun etmedi. Tabii süreç O'nu görmesine mani oldu. Kader sırrı orada kendisine zerk edilen yani belki teferruatı ile bilmiyoruz ama o anda kendi gönlünden kalmaması gerektiğini düşündü. Eğer kader O'nu görüştürmek üzere bina olmuş olsaydı, Hz Rasulullah o anda o sahada olurdu. Yani kendisi evinde olurdu. Ama evinde olmaması ama evine kadar gelmesi görevini yerine getirmiş olması rastlayamaması kader-i İlahidendir.

Anlaşılıyor mu bakın bu çok mühim bir meseledir. Verdiği cevap şudur, "Annem hemen dön dedi" işte burada "annem" dediği kendi varlığını meydana getiren Nefs-i Kül dür. Bu alem Nefs-i Kül ile Akl-ı Kül'ün zuhurundan meydana gelmedi mi, O nefs-i Kül ile Akl-ı Kül'ün izdivacından bu da Akl-ı Kül ile Nefs-i Kül'ün izdivacından meydana gelen bir varlık değil midir, Veysel ve diğer varlıklar da o zaman Akl-ı Kül Efendimize ait olan bir hadise olduğundan kaynak olduğundan bunun kaynağı Nefs-i Kül'dür. İşte "Nefs-i Kül bana çabuk gel" dedi yani Akl-ı Kül'den gelen bir mertebe ayrı bir mertebe, Nefs-i Kül'den gelen mertebe ayrı bir mertebedir. Kendi hakikati olan Nefs-i Kül'e uyarak geriye döndü. Eğer kader işte kadere tabi olarak yani, hayatın akışına tabi olarak bunu yaptı. Bir taraftan da

annesi gel diyor, bir taraftan ziyarete gidiyor, evde bulamayınca dönmek zorunda kalıyor. Şimdi Efendimizi görseydi ne olurdu, eğer kurgu yani senaryo görmesi üzerine kurulmuş olsaydı o anda Hz Rasulullah evde olurdu. Neden evde olurdu, madem ki rasulullah Efendimizin ona çok büyük iştiyakı var, Yemen ellerinde Veysel Karani söyleniyor hani yanındaki yemen kadar uzaktadır, yemendeki de yanımdadır, diyordu.

Bu kadar iştiyakla muhabbetle gönülden bildiği beklediği bir kişiyi Hz Rasulullah oraya gelsin de bilmesin bu da mümkün değildir. Her şeyi bildiren Hz Allah Hz Cebrail vasıtası ile ve her şeyi hisseden hz Rasulullah ayrıca bakın ne diyor "O önden gördüğü gibi arkadan da görür" diyor. Yani arkadan geleni de görür diyor. O kadar büyük meziyetlere sahip olan bir varlık kendisine o kadar uzak yollardan gelen çok muhabbetli bir kimsenin gelişini hissetmez mi. Bildiği halde evde olmadı daha açıkçası, neden çünkü kader onların fizik olarak buluşmasına manidir. Yani program uygun değildi.

Eğer görüşseydi gavsiyeti sahabiliğinin altında kalacaktı, sahabilik öne çıkacak gavslık kalmayacaktı, işte buna mani olmak için Hz Rasulullah'ı şuhudan yani suret olarak görmemesi gerekiyordu. Ama O'nu batınen biliyordu görüyordu. Ama nezaket zahiren de O'nun ayağına gitmesini gerektiriyordu. Kendinden üstte bir mertebe olduğu için. Gitmeseydi hata idi, gitseydi görüşseydi kendisi için çok hayırlı olmayacaktı. Görevini bırakması lazım gelecekti. İşte kendi asaletini muhafaza edebilmesi için görüştürülmedi. Çünkü O'nun kaynağı anneden idi, orada Nefs-i Kül'ün temsilcisi idi, Hz Rasulullah Akl-ı Kül'ün temsilcisi idi, iki ayrı bayrak olduklarından batınen biri zahiren döndüğü yerde o görevini devam ettiremeyecekti sahabi olacaktı ve de Hz Rasulullah'ın şeriatına uyması lazım gelecekti.

Orada O'nun kendisine ait bir yaşantısı vardı, onu aynen devam ettirdi, işte Onların buluşmamasının sebebi yatakta yatan annesi değil Nefs-i Kül olan annesinin programıydı, geç kalma diyor bak geç kalma bana bakacaksın diyor, yani benim

hukukumu koruyacaksın diyor, yatakta yatan anne değil tabi içinde zahiren o da var, ama nefs-i kül hakikatlerini ben senin üzerinde tecelli ettiriyorum diyor, sen bilsen de bilmesen de. Veysel Karani ümmetidir ama sahabi değildir, ümmeti olması gavsiyetini kaldırmıyor çünkü o zahirde olan bir hadisedir. Yani kelamda olan bir hadisedir.

Veysel Karani için ümmet olmak kelami bir hadisedir, mutlak hadise değildir. Ümmet olması için O'nun şeriatını tatbik etmesi lazımdır. Bakın karşımda oturan bana yemen kadar uzaktır diyor, cesed birlikteliğinin olması o kadar mühim değildir. Ama Yemen'deki de karşımdadır diyor. Neden, gönlünde tutmasıyla rabıtasıyla. Uzakta olmak bir şey fark etmiyor, yeter ki muhabbet yerinde olsun.

Hz Rasulullah daha sonraki bir hadisinde “Bana Rabbımın kokusu Yemen'den geliyor “diyor. işte Zahir olarak Veysel Karani'den bahsediyor, yani bana o kadar yakın ki Rabbımın kokusu geliyor diyor, bakın Allah'ın kokusu geliyor demiyor, Rabbımın kokusu diyor, neden çünkü O'nun hakikati Nefs-i Kül'den kaynaklandığı için Rabbımın kokusu diyor, Nefs-i Kül kaynaklı Rububiyet kaynaklı. Rabbımın kokusu Yemen'den geliyor, demek bir bakıma da Yemen sağ taraftır, ehl-i yemin derler ya işte yani bir başka ifade ile Zat mertebesi itibariyle Zat'i tecelli sağımdan oluyor yani Rahmanın kokusunu ben Akl-ı Kül'den alıyorum diyor.

Nasıl Musa (as) a Tur-u Sina'nın وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا 19/52 “Cebel-i eymen-i Turi” Ya Musa
diye seslenildi diyor. Yani Tur dağının sağ tarafından Musa'ya seslenildi. Musa sol taraftaydı. Yani Akl-ı Kül'den Nefs-i Kül'e seslenildi ki إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ

طُوًى 20/12 Ey Musa nalınlarını çıkar bana ulaşmak için sağ ehli olman için.

HALLAC-I MANSUR

Bir gün Bağdat camilerinden birinde bir vaiz konuşmakta kürsiye çıkmış öyle bir muhabbet ile konuşmakta ki mümkün olsa gönlünün bütün parçacıklarını etrafındaki gönüllere dağıtacak yani gönlünden çıkaracak alın hepinize muhabbet parçacıkları muhabbet zenginliği öyle bir huşu arasında bunun ismi Hallac'dır, mesleği yünleri atan hallaççı mesleği budur, genel bilinen ismi de Hallac-ı Mansur, yani yardım görülmüş hallaç demektir. Mansur yardım olunmuş demektir. Yardım olunmuş pamuk atıcı yün atıcı demektir. Hallac-ı Mansur biz bunu isim olarak söylüyoruz ama mana olarak yardım edilmiş pamuk atıcı demektir.

İşte bu zat camide vaaz vermekte öyle muhabbetli bir vaaz vermekte ki bir ara "Ne olaydı ya Rasulallah Efendimiz deseydi ki miraç gecesi Esselamı Aleyna veala ibadillahissalihin tahsisini yapmayaydı da esselamı Aleyna ve ala ibadillahil ecmain deseydi ne olur" diyor. çevreye olan muhabbeti sevgisi ile peki o zaman ne oluyor, n edeniyor, "Ettehıyyatu lillahi vesselavatı vettayyıbat" oturduğumuz zaman biz bunu diyoruz. Benim namazda oturuşum tahiyyatta oturuşum "Ettehıyyatü" benim oturuşum, "Lillahi" Allah içindir, "Vesselavatü" kıldığım salatlar yani namazlar salavatlarım da Allah içindir "Vettayyibat" yapmış olduğum temiz işler de Allah içindir, "Esselamıaleyke ya eyyühennebiyyü" Kulu bu sözü söyledikten sonra Hz Allah ona selam verir, hoş geldin huzuruma diye tahıyyatta otururken bunların hepsi olmaktadır.

Biz diyoruz "ettehıyyatü" benim oturuşum, "Lillahi" Allah içindir, ne demektir bu, Allahlık içindir demek Muhammedlik içindir demek O'nun hakikatini sır olmakdan çıkarıp ayan

olmak içindir diyor. Şeklimiz Muhammed yazıyor, yazısı ile de lisanı ile de her şeyi ile de ama biz namaz kılarken işte Fatmanın kızı ne oldu, Ayşe'nin kızı nereye gitti, dilimiz nerede gönlümüz nerede aklımız nerede fiilimiz nerede tabi bu demek değil ki her birerlerimizin namazı gerçekte sahihtir, bundan da kimsenin şüphesi olmasın kabul olunmuştur, ne niyetle olursa olsun insan iyi niyetle namaz başına oturdu mu tesbihinin başına tamam onda şüphesi olmasın. Ama kalite var, her şeyde olduğu gibi her şeyin en kalitelisini aramıyor muyuz, en kalitelisinin değerini ödemiyor muyuz.

O halde bir işi yaparken biraz daha gayret edelim de daha verimli hale getirelim. Çünkü verimi sonsuzdur, her yaptığımız islami fiilin insani fiilin verimi sonsuz o kadar çok büyük verimi var ki işte gaflet ile yapılan beş dakikalık iş bir namaz süresi ama bu uyanıklıkla yapılırsa bize seneler uzunluğunda ibadet etmişiz gibi hasıla getirmektedir. Ama gafletle yaptığımızda beş dakikalık hasıla getirmektedir.

"Ettehıyyatü lillahi" Benim oturuşum Allah içindir, "Vessalavatü" yaptığım bu kıldığım namaz ve selat-ı selamlar tekbirler hepsi Allah içindir, "Vettayyıbat" temiz pak işler hepsi Allah içindir. İşte bunun beşer yönüyle ağızdan çıkması ve tatbik edilmesi var bir de kendinde bulunan Uluhiyet mertebesi itibariyle ağzından çıkması ve tatbik edilmesi var. İşte evvela bunun beşer yönünü tatbik ederken sonra kendi varlığımızı idrak ettiğimizde artık o fiil bizden Allah'ın fiili olarak çıkmaktadır. Buna da ubudet denmektedir. Daha evvel abdiyet ismiyle abdiyet mertebesinde yaptığımız aynı fiili kendimizi tanıdığımız zaman ubudet hükmünde yapmaktayız.

Peki abdiyet ne demek ubudet ne demektir, abdiyet; kulun nefsiyle yaptığı fiillerdir, dini ibadetler, yani nefsiyle beşeriyetiyle birlikte yaptığı ibadetler ubudet ise Allah'ın amelidir demişlerdir. Yani senin beşeriyetin aradan çıktıktan sonra artık sende faali mutlak olan Allah'ın varlığıdır. Allah'ın isimleridir onlar zuhura çıkmaktadırlar. İşte tahıyyatta oturan iki kişi aynı kelamı söyler, birisi abdiyet yönüyle birisi ubudet yönüyle söyler. İşte burada bize lazım gelen abdiyetlikten

geçip hep abdiyet sahasında dolaşırsak kendi aslımıza ulaşamamış oluruz. Abdiyetimizden geçip ubudetimizle yani ilahi varlığımızla bu ibadetleri tatbik etmemiz gerekmektedir.

İşte böylece Hallac-ı Mansur da kendinde olan muhabbet neticesinde o sözü söyler, şimdi bir kul ubudet yönüyle olursa Zatına kulluğu ile yönelmektedir, Ettehıyyatü lillahi vessalavatü vettayyibat esselamı aleyke ya eyyühennebiyyü" Efendimizin şahsında kim namaz kılıyorsa tahıyyatta oturduğu anda bu kelam isterse o tahıyyatta oturan kişiden çıksın sahibi Hakk'tır, bunu Allah söylemiyor mu, ama Allah gelipte bir hoparlör gibi biz öyle söylediğimiz zaman O bize böyle cevap verecek değildir, bizde bizim ile konuşuyor, bize bıraktığı yerler kulluk mertebeleri kendinin söylediği yerler de uluhiyet mertebeleridir.

Bizden söylüyor gene başkası söylemiyor, biz söylüyoruz, "esselamı aleyke ya eyyühennebiyyü" bakın kimden çıktı, tahıyyatta kim oturuyorsa senden çıktı ama bu söz senin sözün değildir, Allah'ın sendeki senin kulluğuna verdiği cevaptır ve sözdür. Yani sözün bir mertebesi abdiyet yönünden bir bölümü bir cümlesi de Uluhiyet yönünden çıkmaktadır. Abdiyet yönüyle de çıksa ubudet yönüyle de çıksa hepsi Allah'ın kelamı değil mi tamamı da. Sen neredesin, sen var mısın içinde ne sen varsın ne ben varım ene, ente sonradan oldu.

Namaz duası diye çocuklarımıza ezberlettik tıkır tıkır okuduk yattık kalktık tabi evvela zahiri yapılacak zahiri uygulanacak uygulamadan özüne geçmek mümkün değildir, ama ne yazık ki hep çocukluk devresinde kaldık namazı hep çocukça kılıyoruz yaşımız altmış olmuş yetmiş olmuş ne fark edecek ki, buluğa ermiş olsak o kelamın nereden geldiğini bileceğiz, yahut rahmetin nereden geldiğini nurun nereden geldiğini biz kiminle haşr neşir olduğumuzu bileceğiz. Öyle bir rabbımız var ki senden de sana benden de bana daha yakındır.

Çünkü mülkün sahibi odur yakınlığını bırak sahibi O'dur. Ama biz O'nun mülküne sahip çıkmışız işte ben diyoruz benim

diyoruz, tabi bu dünya için mecazi anlamda kullanılırsa yerli yerincedir, ama mutlak olarak kullanılırsa ben dediğin zaman sen kendini mutlak ben olarak nefsani yönden bilirsen o iş orada bitiyor. İstediğin kadar gece namazları kıl istediğin kadar tevhid zikirleri yap seni, bir yere götürmez. Boşa gitmez sevap kazandırır, ama aşama yapamazsın ilerleme yapamazsın bize bu alemde sevap lazım değildir, sevap cennette lazımdır, bu alemde bize irfaniyet lazımdır.

Sevap Rabba ulaştırmıyor, cennete ulaştırıyor, kötü bir şey mi değil, yanlış anlamayalım, cennet ehli olmak isteyen buyursun cennet ameli yapsın cehennem ameli yapmak isteyen buyursun cehennem ameli yapsın ama Hakk'ı isteyen Hakk'ın amelini yapacak başka çaresi yoktur. "Ettahıyyatü lillahi vesselavatü vettayyıbat esselamu aleyke ya eyyühennebiyyü" bakın Cenab-ı Hakk her birerlerimize peygamber muamelesi yapıyor, peygambere bu tür dendi de bakın tahıyyatta değişme yok okuyan abd yani kul olduğu halde "esselamu aleyke ya abdim" derdi orada eğer ayırsaydı, "esselamı aleyke ya eyyühennebiyyü" efendimize gelir kuluna da "ya abdim" derdi ayırsaydı eğer.

Bakın her birerlerimiz beden mülkümüzün peygamberiyiz, hakimiyiz, Hz Rasulullah (sav) efendimiz genel manada peygamber mühürlü biz de O'nun aciz ümmeti değil miyiz, Allah'ın da aciz kulu değil miyiz, bize bir şahsiyet vermemiş mi, kimlik vermemiş mi, hilafet vermemiş mi, tabi sana o kadar da lütufta bulunacaktır. İlham vermemiş mi, bunun üzerine işte o hakikati idrak eden kimse etse de etmese de zaten söylüyor, "esselamı aleyke ya eyyühennebiyy" dediği zaman hemen o uyanıyor, "Esselamu Aleyna veala ibadillahissalihin" bakın ne kadar güzel bir hakikattir. İslamın güzelliğine bakın.

"Esselamu Aleyna" sadece bizde kalsın demiyor, "ve ala ibadillahis salihıhıyn" salih kullarının da üzerine olsun, diyor işte Hallaç-ı Mansur "Esselamı Aleyna ve ala ibadillahis salihıyn" diyeceğine "Veala ecmain" deseydi ne olurdu diyor. Yani bütün kulların üzerine olsun Allah'ın selameti Rahmeti, deseydi ne olurdu, diyor, tam o anda Hz Rasulullah'ın silüyeti

ruhaniyeti “Ya Hallac bilmiyormusun ben Vahy ile konuşurum” bakın iyi niyet, başka bir şey nezaket başka şey irfaniyet başka şeydir. Haşa yine yanlış anlamayalım biz bu hadiseyi ne inceleyecek gücümüz var, ne de bunların üzerinde konuşacak selahiyetimiz vardır.

Ama bir kaynağımız var ki öğrenme kaynağımız yani Cenab-ı Hakk’ın bize ilim öğrenin dediği emir var ya, işte o yüzden bunları araştırmak mecburiyetimiz ve selahiyetimiz vardır. selahiyetimiz derken herhangi bir selahiyet değil, her birerlerimizin arama araştırma özelliği var, yolu açık yani bize demiyorlar şurada dur burada dur diye bu ilim ufku sonsuzdur, işte biz de bunu her hangi bir fiili yönden eleştirme değil ilmi yönden araştırma üzere konuşmaya çalışıyoruz. Anlamaya çalışıyoruz. Bunlar bizim miraslarımızdır hepsi. Ama eksi manada ama artı manada eksilerden tecrübe sahibi olarak yapmamaya artılardan da yararlanıp faydalanmaya artırmaya mecburuz. Zorunluyuz ve bunu yapmaya çalışıyoruz.

Yoksa bizim ne Hallac-ı Mansur’u eleştirecek neden böyle yaptın diyecek ne selahatimiz var ne de ihtiyacımız var. Yani gereği yok neden vaktimizi kayıp edelim bu geçmişte yaşanmış mevzularla ama bunlar çok hassas mevzular ve yüksek derecede idrak oluşturan meselelerdir, hakikatleri ortaya koyan meselelerdir. Bunlar büyük beyinlerin işleridir, karıncaların işleri değildir, bunlar zümrüt-ü Anka’ların işleridir, karıncanın yerde gezen halini herkes görür, ama gök kuşlarını seyr etmek yukarıda uçuşlarını ve onların hallerini anlamak kolay değildir.

O zaman ne yapmak lazımdır, o zaman kanat açıp onlar ile birlikte uçmak lazım ki o yaşantıyı görebilsin, anlayabilsin. O zaman Hallac-ı Mansur “Beli Ya rasulullah” dedi. Hemen anladı yaptığı işin ne olduğunu,”Ya Mansur bunun diyeti nedir” dedi, bakın Koskoca alemlerin sultanına karşı O’nun sözünü eleştirmeye girmek, ama iyi niyetle, ama art niyetle ama faydalı olmak ama zararlı olmak niyetiyle o sözlere biz dokunamayız kimse dokunamaz, anlayamadık mı eyvallah anlamaya çalışalım araştırmaya çalışırız, tıkandığımız yerde

hali üzere bırakırız. Bir gün bekleriz inşeallah o sözü söyleyen onu gelir anahtarı ile açar, demek vakti gelmemiştir daha bekleriz.

"Ya Mansur nedir bunun diyeti" dediğinde Hallac-ı Mansur "Kellemdir ya rasulullah" diyor. başka malı yok ki burası can pazarıdır, işte bu söz üzerine Hallac-ı Mansur'un başına gelen hadiseler yoksa başkalarının "Enel Hakk" dedi de şu dedi de bu dedi de değil onlar bunun suretleridir, perdeleridir. Onun hayatı da tabi başlı başına çilelerle geçmiş fedakarlıklarla geçmiş bir hayat kolay iş değildir. Kendisinin şehid edilmesinden tarihler yazarlar da 350 sene sonra öyle uzun bir süre sonra mana aleminde Hz Rasulullah'ın şefatına mashar kaldığına söylerler.

Yani büyük evliyaullah ricada bulunarak Hz Rasulullah'ın huzurunda af edilmesini sağladılar. Neden iyi niyetinden dolayıdır. Kasden olsa af edilmesi mümkün değildir. Hani Necim suresinin başında وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى 53/3-4 O kendi nefs-i hevasından konuşmaz, yani beşeriyetinden konuşmaz, o ancak Vahy ile konuşur. Ya Mansur, sen bu halinle bundan haberdar değil misin, bakın işte suç buradadır, bir de suç unsuru, suç unsuru da demiyelim, hata sebebi hata da diyemiyorum ama başka şekilde de ifade edilemiyor, püf noktası diyelim, onu da diyemiyorum işin püf noktası diyelim ne suç ne hata belirtmeden işin ince tarafı diyelim şimdi bir insan "Enel Hakk" derse kendi Hakk'ın varlığının mutlak surette zuhurunu bilirse kendinde bu böyle olduğuna göre alemde de bunun böyle olduğunu bilmesi lazımdır.

Kendinde Hakk'tan başka bir şey yoksa alemde de yoktur, kendi varlığımız nasıl var edilmişse alemin varlığı da o şekilde birileri tarafından var edildi, o var eden onunla birlikte yaşamaktadır. Bu alem o yönden ayakta duruyor. Yani Allah'ın Hay esmasıyla meydana gelen bu alemlerin devamı Allah'ın

hayatıyla yani Allah'ın varlığıyla hayat Zat'ından ayrı bir şey olmadığına göre Allah'ın hayatıyla kaimdir.

Ayinedir bu alem her şey Hakk ile kaim
Mirat-ı Muhammed'den Hakk görünür daim

İşte Muhammed aynasında böyle olduğu gibi bütün gönül aynalarında da Hakk'ın yansıması vardır. Hallac-ı Mansurdaki bu hadisedeki püf nokta "Ey Hallac mademki sen kendinde Hakk'ın varlığını ilan ediyorsun Enel Hakk diyorsun bu kadar etrafa söylüyorsun bunu şiddetle o zaman bütün alemdeki varlıkların da Hakk'ın tecelli ve zuhur mahalinden başka bir şey olmadığını bilmen lazımdır". Yani Tevhid kaideleri üzere yaşantısı üzere ne var alemde o var Âdem'de gibi فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ 2/115 gibi ya "İnnallahe ehade binnasi" Allah insanları her yönüyle ihata etmiştir, de belirtildiği gibi, Ona şah damarından yakınım gibi ifadeler ile Allah'ın zuhurda olduğunu bilmek lazımdır.

Peki o zaan benim söylediğim söz yani efendimizin ağzından Hz Rasulullah diyor ki "Benim söylediğimi o sözde tahsis yoktur" neden "Veala ibadillahissalihin" sözünde tahsis yoktur "Ve ala ibadillahil ecmain" den başka bir şey değildir o söz diyor. Çünkü bu ilahi kelamdır. Hem şeriat mertebesine uygun şekilde söylenecek şeriat mertebesindekiler yanılmasın hem tarikat mertebesine uygun söylenecek onlar yanılmasın hakikat mertebesine marifet mertebesine uygun çıkacak işte onun için bu Allah kelamıdır. Hz Rasulullah efendimize de ilk verilen şey bu özelliktir.

Bana ilk verilen Cevamiul kelim diyor yani kelimelere cami olmak yani az kelime ile çok şey ifade etmek cevamiul kelim daha peygamberliğin ilk devirlerinde verilen işte (sav) efendimizin ağzından bir kelime çıkmışsa bunun mutlaka şeriatı, tarikatı, Hakikatı, Marifeti vardır. Eğer Allah Kur'an-ı Kerim'de bir ayet vaaz ettiyse aynı şekilde şeriatı yönünden, tarikatı yönünden Hakikatı yönünden Marifeti yönünden

incelenmesi lazımdır gerçek yönü izah edilebilmesi anlaşılabilmesi için. İşte bizim yaptığımız en yanlış iş veya en zahirinde kaldığımız işler sadece şeriat mertebesini ele alarak değerlendirdiğimizden ayetleri bakın üç mertebesi batında kaldığından gerçek Kur'an ve Hadislere ulaşamamış oluyoruz.

Sadece lisanen kelamen idrak etmiş oluyoruz. O da bize bir ses olarak geliyor, hani ayette geçiyor, رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا 3/193 birileri imana davet ediyorlardı, ama anlamadım diyor hani uzaktan minaredeki ezan sesi için galiba okunuyor demesi gibi yani imanımız ve Kur'an'a bakışımız bu kapasitede. Bütün varlıkta Allah'ın zuhur ediyor olduğunu mutlak müşahade ile bilirsek o zaman her varlık salih hükmünde değil midir, bütün varlıkta Allah'ın zuhurunun olduğunu mutlak surette yaşıyor idiysek yaşarsak eğer böyle müşahede edersek o zaman her varlık her mahal salah salih değil midir, ama bizim beşeri anlayışımıza karşı şeriat hükmüne göre bireysel karşılıkta tabi o gayri müslimdir, şudur bu küfür ehlidir, bu iman ehlidir diye ayırırız.

Ama Zat mertebesinden işe baktığımızda ki oraya gelmeden Sıfat Zat mertebesine bu hukuku zaten uygulayamayız. Bu hukuku uygulaya madığımızdan da böyle bir sorunumuz olmaz. O zaman işte oraya takılırız. Salih veya gayri Salihler diye geçeriz. Ama biz mutlak surette Allah'ın bu alemde zuhurda olduğunu idrak ve müşahede ettiğimizde Allah'ın da eksik ve yanlış bir iş yapmayacağına mutlak olarak bildiğimizde o halde "Ve ala ibadillahis salihıyn" sözü "ecmain" den başka bir şey değildir.

Peki neden bunu böyle ayırarak söylüyor, çünkü şeriat mertebesinde salih, gayrı salih Tarikat mertebesinde salih kelimesi başka şey ifade etmekte Hakikat mertebesinde salah, salihlik başka şey ifade etmekte işte kim hangi mertebede ise bunların hepsi geçerlidir. Salih gayrı salih mertebesinde

geçerlidir, ama tüm varlığın salah üzere olması o da geçerlidir, neden oradaki bakış daha yukarıdan bir bakıştır. Aşağıdan baktığın zaman bireyleri ayrı ayrı gördüğünden ayırmak zorundasın ama yukarıdan baktığından hepsini aynı gücün oynattığını görürsen o zaman o salih, salah olmak durumundadır.

Ama bunların mesuliyetleri yok mu var o konu ayrıdır, bireysel yöne çevirdiğimiz zaman hepimizin mesuliyeti vardır. Ama yukarıdan meseleye bakıpta bireyleri ortadan kaldırdıktan sonra her bireyde mahalde zuhur eden Hakk'ın bir Esması olduğunu o esmaların da Allah'ın Zat'ına bağlı olduğunu ve Allah'ın Zat'ındanda yersiz bozuk bir şey çıkmadığını çok iyi bilmemiz gerekmektedir. Hani Mülk suresinde الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ 67/3 başını çevir bakalım gök yüzüne bir yanlışlık bir çatlak patlak bir şey bulabilecek misin diyor, bir daha çevir göremezsin diyor.

Peki bir şey daha söyleyelim "Salih amel" ne demektir, işte Kur'an-ı Kerim'in bir çok yerinde kendi has kullarından bahsederken وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ 6/85 "O benim salih kullarımdandı" diyor. ehl-i salahtan salih kullarımdandı diyor. "Salih" ne demektir, salih amelin programını Allah veriyor o kula kul da o programı tatbik ediyor. Kendi nefsinden değil işte bunu tatbik eden ehl-i salah oluyor. Salih kimseler oluyor. Bakın ne kadar açık, Programı Allah, yani batını Hakk'tan zahiri halktan meydana gelen fiil amel-i salihtir. Bunu ne bir fıkıh kitabında ne de bir tercüme kitabında bulmak mümkündür. Amel-i gayri salik denen işler de manası da fiili de beşerden çıkan demektir. Yani manası da fiili de kuldan çıkanlar gayrı salih hatta o kadar ki bu ibadet dahi olsa ayrı konu yani günahlar öyle de eğer o namazın Allah'ın

verdiği programın dışında onu uyguluyorsa bu ne demektir, hakikatine inemiyorsa suri şekilde yapıyorsa gayrı salih bir ameldir.

Beşeriyetinden kaynaklanıyor, tabi biz bunu iyi niyetimizle Allah'ın programı olarak genel uygulanıyor olarak düşünürsek salih amel olarak görelim ayrı konu ama böyle istifam işareti koyarak bilelim. Bazen biz işte mutlak ameli gayri salih hükmüne çevirebiliyoruz. Yani salih gibi gözüken fiili gayrı salih hükmüne çevirebiliyoruz işte münafık budur. Namaz kılıyor ama ameli gayr-ı salihtir. Neden çünkü beni sevsinler beni ibadet ehli olarak bilsinler diye aldatmak amaçlı kılıyor. İşte bu amel-i gayr-ı salihtir. Ama görünüşte salih amel gibi görünüyor.

İşte Hallac-ı Mansur'un hadisesindeki incelik budur, "Ey Hallac sen anlayamadın mı daha bu hayattaki yapılan işlerin ne olduğunu hem enel Hakk diyorsun hem de Salihlere tahsis etti diye neden ecmain yapmadı diye suçlamaya kalkıyorsun" yani dile getiriyorsun diyor. suçlamayı da bırakalım dile getiriyorsun diyor. "Ve ala ibadillahissalihıyn" sözü aynı zamanda "Ve ala ibadillahil ecmaindir" ama Sıfat ve Zat mertebesinden bakınca. Ef'al ve Esma, şeriat ve tarikattan bakınca aynen doğrudur, orada salih kullar vardır, gayri Salihler vardır, fiili sahibine yüklenir.

Gavs-ul Azam büyük pirimiz ABDÜL KADİR GEYLANİ Hz lerine sonsuz selam ve hürmetlerimizi sunarız baştan ve O'nun söylediği sözlerini tasdik ederiz kabul ederiz ayrıca hasseten "Risale-i Gavsiye" diye olan risalesi için de ne kadar teşekkür etsek azdır kendisine. Çünkü çok büyük sırlar ifşa etmiştir Zat'i mertebeden. Orada diyor ki "Ya rabbi namaz nasıl bir namaz olmalı ki senin indinde kabul olsun" bakın diyor ki "Ya gavsi ey benim gavsım; namaz o namazdır ki namaz kılanın içinde kayıp olduğu yok olduğu namazdır diyor. İşte bu tahıyyatın hakikatidir. Yani beşeriyeti ile yok olduğu Uluhiyeti ile var olduğu tabi orada ne kadar ben yokum dese o namaz kılınan yerde gene de bir varlık vardır, işte o varlık süliyet değiştirerek yahut makam değiştirerek abdiyetinden ubudiyetine geçmesinin gerekliliğini söylüyor.

Hz Şems de bu hususta “Salat” nedir dendiğinde salat bir andır diyor, bakın ikisi de aynı şeyi bir başka şekilde izah ediyor. ama bütün anları içerisine alan “an” dır diyor. Yani “Salat-ı daimun” dan bahsediyor. Beş vakit salattan sonra “Salat-el vusta” ara namazı, ara namazından sonra salat-ı daimun, vusta namazı Esma mertebesinde kılınan namazdır. Yani Zat mertebesi ile ef’al mertebesindeki ara namazıdır. Fiiliyatta dedikleri ikindi namazı değil, sabah namazı değil, tefsirlere bakarsanız sabah namazı der, öğle ile akşam arasındaki ikindi namazı der tabi şeriat mertebesinde onlar doğrudur, tatbikatı olacak ama miraç yolunda artık güneşin karşısına ve yukarıya çıktığın zaman sabahın akşamın olmadığı yerde ikindi namazını nereden bulacaksın ikindi vaktini nerede bualacaksın yok ki esma mertebesinde ikindi, akşam diye vakitler var mı?

Olmadığına göre o zaman hangi namaz olacak o işte Esma Rab mertebesi “Dur rabbın namaz kılıyor” namazı odur işte. Efendimiz miraca çıktığı zaman bütün perdeler açıldı da bir perde açılmadı bende o perdeyi açayım dedim Cebrail dedi ki “dur Rabbın namazda “ dedi bana diyor işte bu salat-el Vusta ara namazıdır. Abdiyetten ubudiyete yani ef’aş mertebesinden Sıfat Zat mertebelerine aracı ara namazı Esma mertebesi rububiyet mertebesinin namazıdır.

İşte o büyük muazzam ve muhteşem zuhur mahali buyurdular ki bir gün yine hutbede vaaz verirken öyle bir çocup cuş-u huruşa geldi dedi ki “Benim ayaklarım bütün evliyaullah’ın omuzları üzerindedir” Yani ben ayaklarımla bütün velilerin üstüne bastım manasınadır. Zahir manası böyledir. O anda camide bu vaazı dinleyen kaç tane veli varsa “Beli” diye boyun büktüler. Mana aleminden de bu sözü işitebilenler batınen manen “Beli” dediler. Evet öyledir dediler ki o gavslığını ilan etmişti o zaman.

Bu kadiriye mensupları için çok övülecek bir hadisedir ve bunu sık sık anlatırlar, kitaplarında da yer verirler. Yalnız bu

işin hemen zahiren anlaşıldığı kadar da basit bir iş olmadığını biraz düşünürsek hemen anlayabiliriz. O zaman Abdül Kadir Geylani Hz lerinin bu sözü hakikaten hangi mertebede ve ne hal içerisinde söylediğini anlamamız gerekiyor ki bu hadiseyi ve bu fiili yerine oturtalım diye. Bir bakıma zahir manasıyla Abdül Kadir Geylani bir deryanın bir Gavs'ın bu sözü söylemesi pek mümkün görülmüyor. Neden görülmüyor, bir çok yönden.

Şimdi bakın tabi Abdül Kadir Geylani Hz lerinin bir cami esması var, Uluhiyet tecellisi var, ayrı, yalnız böyle bir evliyanın böyle bir söz sarf etmesi çok zor bir iştir. "Benim ayağım bütün velilerin omuzundadır," diyor. Bundan da diğerleri tabi hemen ilk anlaşıldığı manada bütün velilerin üstündedir, hükmünü çıkartıyorlar kendi yollarını daha yüceltmeleri için ama ben Hz Abdül Kadir Geylani Hz lerinin bu sözü bu manada söylediğini hiç içim almıyor. Bu manada söyleyebileceğini yani bütün velilerin ben üstündeyim gibi bireysel bir üstünlük hükmüyle söyleyebileceğine aklım almıyor.

Ama onlara sorarsanız tamam bu böyledir diyorlar. Sizin dediğiniz gibi O'nda Allah tecellisi vardır, hepsinin üstündedir, gibilerde, niye bakın dervişlerin bir adabı vardır, bir kapıdan içeriye girerlerken eşiğin üstüne basmazlar. Basılmaz bu tarikat adabındandır, hangi eşikten geçilirse geçilsin buna dikkat etmemiz lazımdır. Şağ ayak ile içeriye girilir ve eşiği atlamaktır. Eşiğin üstünden atlamaktır, neden eşik üstünden atlanıyor, dergahlara girerken dervişler eşiği öperek içeri girerler. Nezaketen hürmeten nefsaniyetlerini bastırmak için bastırmak için, işte o eşikte bir derviş kardeşinin her an başı yatmaktadır.

Taşa basmamak değil oradaki maneviyata derviş kardeşinin başını incitmemek için basmamak ve onu atlamak gerekir orada bir baş olsa insan üstüne basar mı, her hangi basit bir şey bile olsa basmaz yani bir kabuk olsa ona dahi basmaz. Ne yapar temizler içeriye geçer. Bunlar islamın şiarları, hakikatleridir.

Bir gün Kabe-i Şerif'teki putlar temizlenmeye başlandı Kabe feth edildiği zaman Hz Âli efendimiz Hz Peygamber Efendimiz başlarında sahabe-i Kiramdan çokları girdiler 365 tane put her günün bir putu var orada büyük putlar Uzza, Bal, Menat, Lat, bunları devirdiler bütün putlar temizlendi nihayet yukrıda bir put kaldı biraz yüksekte Hz Ali efendimiz buyurdu ki ya Rasulullah omuzlarıma lütfen çıkın da biraz yükselsin ben iskele gibi olayım o putu kırıverin oradan dedi, (sav) Efendimizin şu şahaser şu tevazu haline bakın ki ya Âli senin gücün beni çekmeye yetmez.

Yani sen beni taşıyamazsın, sen benim omzuma çık da sen kır o putu, dedi Hz Ali efendimiz tereddüt etti ise de bu bir emir olduğu için bakın burada hassas bir nokta vardır, çünkü sen çık diyor, çıkmazssa emre uymamış olur, bu daha büyük isyan olur. Hz Âli efendimiz bu inceliği anladığı için çıktı efendimizin omuzlarına bastı ve yukarıdaki putu kırdı aşağıya iniyordu, orada bir hadise oldu az sonra oraya geleceğim sonra indi ve putları temizlemiş oldu. Şimdi biraz gerilere gidelim o günün birkaç ay yahut bir iki sene gerisine gidelim Hz Âli efendimizin olduğu bir cemaatte bir yabancı vardır, gelir sorar sahabe-i Kirama "Ey sahabi ey şehir halkı Hz Muhammed'i siz gördünüz mü der, tabi ki gördük her gün yanımızdadır, der ve nasıl gördünüz anlatın bakalım işte her gün görüyoruz nesini anlatalım şöyle saçı var böyle poturu var saçları şöyle hiç biriniz görmemişiniz O'nu diyor.

Göz önünde olduğu halde görmemişiniz O'nu diyor, o zaman hz Âli efendimiz o ağır suçlamayı ortadan kaldırmak için ben gördüm diyor. Peki ya Âli anlat bakalım nasıl gördün diyor, işte o hadiseyi anlatıyor, bir gün putları kırıyorduk beni omzuna çıkarttı tam omuzlarından aşağıya iniyordum düşmeyeyim derken göz göze geldik gözlerine baktığım zaman bir baktım cennetin bütün derinlikleri açılıverdi gözlerinde diyor. Ama onu kimseye söylememiş kendinde bırakmış o kişi gelipte böyle bir imtihan gibi onları zorlayınca anlatmak zorunda kalıyor.

Gelen yabancı kişi belki Cebrail (as) idi Cibril bahsinde olduğu gibi hadisinde size dininizi öğretmeye geldi, o yabancı Cibril idi, size dininizi öğretmeye geldi diyor. Ve (sav) Efendimiz bir lakabı ne idi “Rasul-u Sakaleyn” ne demektir bu, iki ağırlığın peygamberi demektir. Sakil sukul ağırlık sakaleyn iki ağırlık demektir. Yani bir omzunda bir ağırlık var bir omuzunda diğer bir ağırlık vardır. Nedir bunlar; bir omuzunda insanların ağırlığı var insanların mesuliyeti var bir omzunda cinlerin ağırlığı ve mesuliyeti vardır, ve O’nun omuzlarındadır. Bakın şimdi bu üç hadiseyi aynı hadisenin benzer varyantları üç hadiseyi bir tarafa koyalım bir derviş dahi, yani her hangi bir insan dahi bir derviş kardeşinin başını incitmemek için eşiğe basmıyor.

Hz Muhammed Efendimiz (sav) kendi omuzlarına Hz Âlinin ayaklarını bastırıyor, bakın şimdi yani Hz Muhammed yük çekiyor, yani Hammal bakın hadisenin ince yönü anlaşılıyor mu yine Hz Rasulullah Rasul-u Sakaleyn iki ağırlığın hammalı çekiyor onu Kur’an’ın da hammalı hafızlardır, hıfs edenler, hamale-i Kur’an derler اَلَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ 40/7 hamele-i arş deniyor ya Arş’ın hammalları demek Arş’ı taşıyan güçler hamiller demek hammalları demektir, şimdi bu hakikatler ortada dururken koskoca bir gavs-ul Azam kendisini bütün velilerin üstünde görüpte ayaklarını basıpta ben onların üstündeyim diye bir şey ifadesinde bulunur mu ben buna çok şaşıyorum yani bireysel manada böyle bir üstünlük ayakların üstüne basması diye bir şey düşünülebilir mi diye şaşıyorum. Ama şunu da anlamaya çalışıyorum ki o yüce varlık bu manada söylemedi.

Ama biz onu böyle söylemiş gibi bilhassa müntesibleri öyle algılayıp ve mutlaka böyledir omuzlarına basmıştır diye söylediler. O zaman Hz Rasulullah'ın yaşantısını tatbik edersek alttaki veli ondan daha üstün olması lazımdır. Hz Rasulullah yükü çektiğine göre o da üstten bastığına göre

evliya yani altındaki evliyanın onun üstünde bir mertebeye sahip olmuş olması lazımdır. Büyük bir söz işte bu yüzden bu sözü sen Abdül Kadir Geylani Hz lerinin ağzından çıktığını veya çıkmış olsa da onların anladığı manada söylediğini hiç kafam almıyor söyleyebileceğini bu hareketi böyle yapabileceğini hiç zannetmiyorum. Yani bu nezaketsizliği yapacağına o manada zannetmiyorum.

Bu gün üç tane değişik mevzumuz vardı bunların hepsi hikaye şeklinde anlatılır da neden niçin olduğu da hiç ortaya konmaz muğlak kapalı kalmıştır. Hz Rasulullah bütün bu insanların yükünü çekiyorken Hz Âli efendimizi kendi omuzlarına bastırmış iken bakın Hz Âli efendimiz diyebilir mi ben ondan daha üstünüm ayaklarım peygamberin omzu üstündedir, çıkıyor ama emir olduğu için çıkıyor, biz de onun omuzları üzerindeyiz biz üstün mü olduk, o bizi çektiği için yükü çektiği için hani ne diyor, bu cemiyetin bu milletin efendisi ona hizmet edendir diyor.

Su dağıtıyormuş ya gelmiş Bizans elçileri O ayakta dolaşıyor, sahabe-i Kiram'a su dağıtıyor efendimiz elinde su varmış kendi içerken isteyen var mı diye soruyor onlara da dağıtıyor, o meydancı diye ortada dolaşıyor diye elçi gelmiş ona soruyor efendi efendi diyor, bu camianın efendisi nerede diyor, kendisi tahtında mahtında oturacak öyle bir makam bakıyor, öyle birisi de yok başka yerdedir zannıyla bu cemaatın efendisi kimdir diyor, efendimiz de benim demiyor bakın bu cemianın efendisi ona hizmet edendir diyor. işte güya bizimkiler de köylü milletin efendisidir diyor.

Lafzen diyor ama ne kadar lazımsa da köle hükmüne getirip kullanıyor o da ayrı konudur. Gene anlamıyor bir daha soruyor, yine aynı cevabı alıyor, gene anlamayınca bu sefer başkasına soruyor. Bu milletin efendisi hangisidir diyor, gösteriyorlar işte budur diyorlar. Elçi hayretler içinde kalıyor, kendi aleminde böyle bir şey zuhurda değil ki efendiye hep hizmet ediliyor, tabi hizmet ehlidir, camiaya hizmet eden onun efendisi işte bu yüzden de Hacer valide nereden nereye geliyor hizmet ehli olduğundan Sera Hatun da amir

olduğundan Hacer valideden gelenlere kölenin çocukları diyorlar Sera Hatundan gelenlere hür kadının çocukları diyorlar onlara kendilerine bize kölenin çocukları deyip hakir görmeye çalışıyorlar kendileri de hür kadının çocukları diye geçiyor.

Halbuki bakın hürriyet amir olmak değil memur olmakta hizmette iştedir, hacer valide hizmet ehli olduğu için efendisi oldu oranın, öteki amir olduğu için aslında nefsinin kölesi hükmüne düştü farkında olmadan, yani batılılar düştüler, işte nasıl Nakşibendinin kaynağı ile Âleviyenin kaynağı işte doğulu din kaynağı Hacer valideden, batılı din kaynağı da Sara valideden geldi. Onların psikolojik oluşumlarından etkilenerek geldiler bu günlere kadar.

Gavs-ul Azam'ın söylediğini biz diğer velileri yüceltmek olarak anlayalım, yani ben onların yardımıyla buradayım niyetiyle söylenmiştir yani ben onların yardımıyla buradayım yoksa onların üstüne basarak onların üstünde bir mevkide değilim ama onlar öyle anlıyorlar onlar anlasınlar tabi onların anlaması bir şey fark etmiyor.

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azmi derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"

6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:

43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A’raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ’sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt’an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A’yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:

79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi’nin çıkmaz sokakları:

82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.

121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası
126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
134-2-Sohbet arası sohbetler.
135-3-Sohbet arası sohbetler.
136-4-Sohbet arası sohbetler.
137-5-Sohbet arası sohbetler.
138-6-Sohbet arası sohbetler.
139-7-Sohbet arası sohbetler.
140-8-Sohbet arası sohbetler.
141-9-Sohbet arası sohbetler.
142-10-Sohbet arası sohbetler.
143-11-Sohbet arası sohbetler.
144-12-Sohbet arası sohbetler.
145-13-Sohbet arası sohbetler.
146-14-Sohbet arası sohbetler.
147-15-Sohbet arası sohbetler.
148-16-Sohbet arası sohbetler.
149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.
151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.
155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.

160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.

Altı peygamber serisi:
1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:

3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.

9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı
hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve
Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün= (162+100=262)

NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (139-7)

